POTISNJENI NA STRAN

V CELJSKI OBČINI JE SAMO DESETINA OD 40 ODSTOTKOV UČENCEV, KOLIKOR JIH JE IZ EKONOMSKO ŠIBKEJŠIH DRUŽIN, DELEŽNA DRUŽBENE POMOČI

Celje, kot znano, že zelo dolgo brez javnega kopališča, kar je vsekakor problem. Da bi obnovili starega, se ne splača, zato predvidevajo, da bi novo kopališče dobilo svoj prostor v bodočem domu upokojencev. Dotlej pa, kot smo slišali na konferenci SZDL na Dolgem polju, se bodo občani brez kopalnic najlaže kopali ob deževnih dneh – na ulicah!

● Komisija za idejno politična vprašanja izobraževanja, znanosti in kulture pri svetu zveze sindikatov Jugoslavije predlaga akcijo pod geslom SOLIDARNOST PRI IZOBRAŽEVANJU, ki naj omogoči, da bo šolanje dostopno tudi otrokom iz ekonomsko šibkejših družin.

● Po zaslugi komisije za izobraževanje in kulturo pri občinskem sindikalnem svetu smo v Celju dobili prvo raziskavo te teme v Sloveniji. Pripravila sta jo prof. dr. Jože Širec in Jože Oluk.

● Vprašanje, ki nas vznemirja, je: ali smo si v Jugoslaviji nakopali na glavo le enega od neštetih vsakdanjih novih problemov, oziroma ali lahko pričakujemo, da bo pohvale vredna pobuda pripomogla tudi k dejanski spremembi razmer?

● Podatki, veljavni za celjsko občino, so porazni, vendar obstoje možnosti za bistveno zboljšanje položaja.

Gre v bistvu za prvi organiziran poskus reševanja enega od problemov ekonomske diferenciacije ljudi, ali drugače, za prizadevanje, da bi pripomogli k spremembi strukture na naših višjih in visokih šolah, ob katerih vedno znova ugotavljamo, da v njej ni zadostno zastopana delavska in kmečka mladina.

Pobudniki opredeljujejo akcijo s tem, da načelo delitve osebnega dohodka »vsakomur po njegovih sposobnostih — vsakomur po delovnih rezultatih« (kar velja bolj v teoriji kot v praksi!) povzroča ekonomsko neenakost posameznikov in njihovih družin; ekonomska raven družine pogojuje osebni standard njenih članov in s tem tudi finančne možnosti za šolanje otrok. Ker pa je družinska neenakost v blagovno denarnem, tržnem gospodarstvu nujna, je prav tako nujna družbena intervencija, da bi omogočili vsem otrokom enake možnosti šolanja (in izpolnili tako rekoč njihove ustavne pravice!).

Nadaljevanje na 6. strani

Celje, 4. decembra 1969 – Številka 48 – Leto XXII – Cena 60 par

NOVI TEDNIK

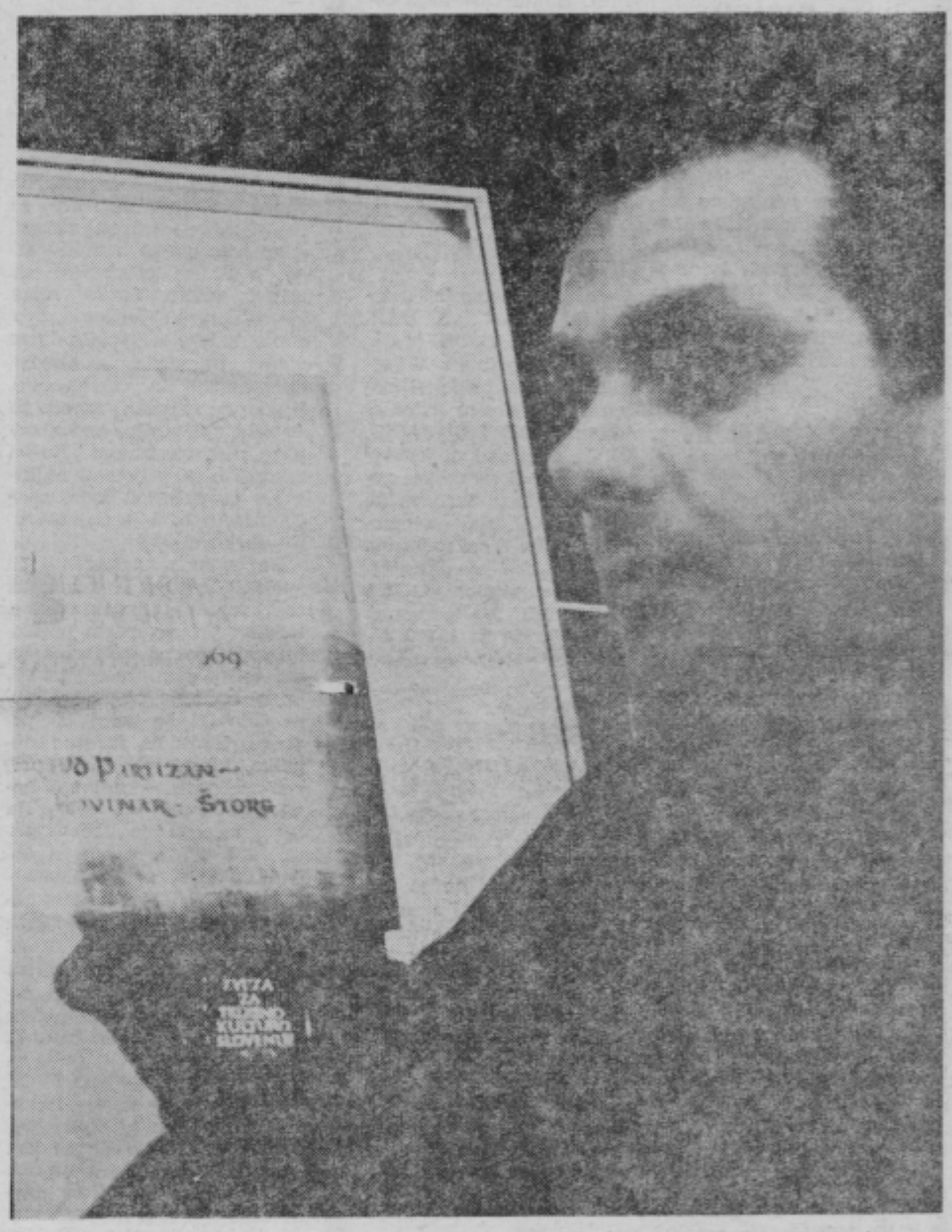

VISOKO PRIZNANJE ZA TVD PARTIZAN - KOVINAR ŠTORE – Ob zadnji podelitvi Bloudkovih nagrad in plaket so visoko priznanje prejeli tudi prizadevni člani TVD Partizan - Kovinar Štore. Franc Kavka (na sliki z Bloudkovo nagrado!), ki je predsednik Upravnega odbora društva je ob priznanju povedal: »Ob vsem čutim osebno zadovoljstvo, ker je priznanje nagrada celotnemu društvu, priznanje za pravilno delo, priznanje celotnemu športu v Štorah in ne nazadnje priznanje delovnemu kolektivu Železarne, ki vseskozi podpira dejavnost društva. Bloudkova nagrada naj bi bila vodilo za nadaljnje delo. Naše vrste bomo še okrepili in če bo dovolj sredstev, bomo dvignili tudi kvaliteto.«

Foto: TONE VRABL

FRANČEK FRAKELJ

— Hm. V sanjskih bukvah nič ne piše o kupih denarja. Zdaj pa res ne vem ali moje sanje o denarju pomenijo morebitno inflacijo ali pa čisto navadne s a n j e ...

EDVARD KARDELJ V CELJU

Prejšnji četrtek je obiskal Celje član sveta federacije Edvard Kardelj, ki se je najprej pogovarjal s širšim političnim aktivom o nekaterih problemih samoupravljanja v občini v luči uresničevanja 15. ustavnega amandmaja in o drugih aktualnih vprašanjih. Visokega gosta so sprejeli politični sekretar občinskega komiteja ZKS Štefan Korošec, predsednica obč. skupščine Olga Vrabičeva, predsednik občinske konference SZDL Janko Ževart in predsednik občinskega združenja ZB NOV Franc Rošek-Jaka.

Popoldanski del svojega obiska je Edvard Kardelj posvetil tovarni EMO, kjer si je v spremstvu najvišjih predstavnikov družbenopolitičnega življenja ogledal emajlirnico, zatem pa se dalj časa zadržal v pogovoru o trenutnih problemih podjetja in njegovem razvojnem programu kakor usklajevanju samoupravnih aktov s 15. amandmajem.

V spomin na obisk v Celju je predsednica občinske skupščine Olga Vrabičeva podarila Edvardu Kardelju album z reprodukcijami vedut o Celju, predsednik delavskega sveta tovarne EMO S. Vizjak pa zlato značko podjetja, ki jo podeljujejo delavcem za njihovo 25-letno delo.

dhr

OD 4. DO 14. DECEMBRA

Nekako od 6. do 8. decembra padavine s snegom do nižin. V ostalem suho vreme z mrazom ponoči, večkrat megla ves dan.

Dr. V. M.

NOVI TEDNIK NA VAS NASLOV

PEŠEC PODLEGEL

Voznik osebnega avtomobila STANISLAV CERAJ, 24, iz Stopč je vozil iz Grobelna v Šentjur, ko sta prišla nasproti pešca MILAN RADIŠKOVIČ iz Bezovja in MILORAD VUKAJLOVIČ ter prečkala cesto. Ceraj je zaviral, vendar je oba zadel in zbil po cesti. Drugi dan je Radiškovič zaradi težkih poškodb podlegel v celjski bolnišnici.

SREČANJE NA OVINKU

IVAN NAGODE, 27, iz Udmata pri Laškem je vozil iz Dobrne proti Celju, ko mu je pripeljal v ovinku nasproti ALOJZ OGOREVC, 26, iz Celja. Pri srečanju v ovinku sta osebna avtomobila trčila. Lažje poškodbe sta dobila sopotnika v obeh avtomobilih, JERNEJ URSNIK in GABRIJELA ŠKODA. Na avtomobilih je škode za 8000 dinarjev.

V KAMEN IN PROMETNI ZNAK

Voznik osebnega avtomobila LUDVIK PREKORŠEK, 18, iz Vojnika je peljal iz Maribora proti Celju ter v Vojniku zavozil skrajno desno, podrl obcestni kamen ter zadel v prometni znak. Avtomobil se je še obračal in obstal izven cestišča. Na srečo telesnih poškodb ni bilo, škodo na avtomobilu pa so ocenili na 25.000 dinarjev.

AVTOMOBIL V POTOK

Proti Slovenskim Konjicam se je peljala z osebni mavtomobilom LJUDMILA VRŠIČ, 50, iz Maribora. Na ovinku v Frankolovem je zapeljala na levo stran ceste, kjer je trčila v dva betonska stebra in ju izruvala. Avtomobil se je prevrnil v dva metra globok potok. Lažje poškodbe je dobil FRANJO VRŠIČ. Na avtomobilu je škode za 5000 dinarjev.

ZAVIRANJE IN POLEDICA

Voznik osebnega avtomobila MIHAEL PODBOJ, 27, iz Gornje Vilje ve je vozil proti Ljubnemu in zaradi parkiranega traktorja na desni strani vozišča zaviral na poledeneli cesti. Vozilo je zaneslo v jarek, kjer se je prevrnilo. Materialne škode je za 5000 dinarjev.

ZANESLO GA JE

RUDI POVŠE, 26, iz Velenja je vozil z osebnim avtomobilom iz Arje vasi proti domu ter na avtobusni postaji obvozil avtobus. V tem trenutku je prečkal cesto STANKO KOROŠEC. Voznik je zaviral, zaradi zasnežene ceste pa ga je zaneslo na poljsko pot, kjer so stali MARIJA PADER, 34, in MAJDA PADER, 4. Obe so poškodovani prepeljali v celjsko bolnišnico.

ZASNEŽENA CESTA

Voznik osebnega avtomobila FRANC KUHAR, 61, iz Žalca je vozil iz Celja proti Mariboru. V Vojniku mu je pripeljal nasproti z osebnim avtomobilom JOŽE ZADRAVEC, 30, iz Šentjakoba, katerega je zaradi zasnežene ceste zaneslo v levo in je trčil v Kuharjev avtomobil. Lažje poškodovana sta bila oba voznika, težje pa sopotnica ANICA ZADRAVEC. Na avtomobilih je škode za 10.000 dinarjev.

PEŠEC OBLEŽAL NEZAVESTEN

Iz Jagnjenice je šel peš proti Radečam po desni strani ceste FRANC COVALTI, 15, iz Radeč. Za njim je pripeljal neznani voznik osebnega avtomobila in ga zbil po cesti, kjer je obležal nezavesten. Dobil je pretres možganov. Voznika so pozneje odkrili. Vozil je MARJAN GORENJEC, 23, iz Vrhovega.

AVTOMOBIL V OGRAJO

Voznica osebnega avtomobila JOŽEFA HUSU, 46, iz Ljubljane je vozila iz Šentjurja proti Celju. Zaradi zasnežene in spolzke ceste je pričelo vozilo zanašati. Avtomobil je zapeljal v ograjo. Lažje poškodbe sta dobila voznica in njen mož. Škode na avtomobilu je za 6700 dinarjev.

Takšni »sprehodi« na rob ceste so v tem vremenu izredno pogosti. Čuvajte se jih.

KOMENTIRAMO NESREČO

PIŠE KOMANDIR POSTAJE PROMETNE MILICE CELJE FRANC ŠTIHERL

NAPRAVE ZA USTAVLJANJE

Za varno vožnjo v prometu je nujno, da ima motorno vozilo ustrezne naprave za ustavljanje — zavorni sistem, s katerim lahko voznik varno, hitro in učinkovito zaustavi vozilo. Vozilo mora imeti delovno (nožno) zavoro, s katero se vozilo hitro ustavi, ne glede na hitrost, obremenitev in nagib ceste. S pomožno (ročno) zavoro pa se zaustavi vozilo, kadar odpove delovna zavora. Ročna zavora mora prijemati najkasneje na polovici hoda vzvoda in se uporablja največkrat pri parkiranju.

Na mokrih, zasneženih in spolzkih cestah je važno, da so zavore praviino uravnane. Razlika pri zavornem pojemku med dvema kolesoma na isti osi ne sme presegati 20 % oz. 20 kp. Delovna zavora mora delovati že takoj ob prvem pritisku na zavorno stopalko, ki ne sme imeti preveč zračnosti — mrtvega hoda (praviloma le 1/3). Na spolzki cesti je treba pri uporabi zavor ravnati z občutkom in se izogibati ostrega zaviranja — blokiranja koles. Preizkus zavor je nujen pred vsako vožnjo.

20. novembra je v Latkovi vasi pripeljal s stranske ceste na cesto I. reda voznik osebnega avtomobila CE-11 31 Drago Hrvatič, 47, iz Celja in nameraval peljati proti Celju, to je v levo čez sredinsko neprekinjeno črto, ki prepoveduje tako vožnjo na tem nepreglednem delu ceste. Ko je bil na sredini vozišča glavne ceste, je izza nepreglednega zavoja pripeljal motorist CE-17-955 Franc Križnik, 23, iz Tešove pri Vranskem s sopotnikom. Motorist je med zaviranjem padel in drsel približno 32 metrov naprej po vozišču in končno obstal na levi izven ceste. Sopotnik je med padcem zadel s telesom v levi del osebnega avtomobila; motorist in sopotnik sta dobila le lažje poškodbe, materialne škode na obeh vozilih pa je za okoli 300 dinarjev.

Po nesreči so tehnično pregledali osebni avtomobil in ugotovili, da zavore niso bile pravilno uravnane, saj je bila razlika zavornega pojemka prednjih koles 40 kp, zadnjih pa 30 kp. Stopalka delovne zavore pa je imela več kot dve tretjini mrtvega hoda. Pomožna zavora pa je delovala šele na 7. robu ročice. S takimi zavorami ni mogoče vozila pravočasno in učinkovito ustaviti.

KOMPAS

Franc Smešnik, 58, Loka pri Zidanem mostu, pri delu je padel in si izpahnil levo ramo; **Matija Hercog**, 17, Vodruž, pri delu si je poškodoval desno kračo; **Vlado Zagoričnik**, 22, Topolšica, poškodoval si je levo roko; **Marija Tepež**, 21, Velenje, vrezala se je v levo zapestje; **Milo Vlahinič**, 52, Celje, stroj mu je poškodoval kazalec leve roke; **Miha Glavnik**, 26, Velenje, pri delu si je poškodoval desno roko; **Marko Burger**, 31, Medlog, pri delu si je s pločevino poškodoval glavo; **Maks Brekan**, 42, Šentjur, na cirkularki si je poškodoval prste desne roke; **Janez Horvat**, 20, Šoštanj, pri delu je padel in si poškodoval koleno; **Peter Kač**, 28, Šešče, cev mu je padla na glavo in mu jo poškodovala; **Alojz Lisec**, 40, Sevnica, pri delu je padel in si poškodoval levo koleno; **Dimitrij Petrej**, 22, Vojnik, pri delu je padel in si poškodoval desni gleženj; **Tone Rečnik**, 49, Konjice, poškodoval si je desno stran prsnega koša; **Franc Erazem**, 24, Radeče, vozliček mu je poškodoval levo nogo; **Franc Ramšak**, 50, Celje, poškodoval si je levi zalec; **Mirko Žerjav**, 14, Zgornje Preloge, na krožni žagi si je poškodoval prste leve roke; **Katarina Sušec**, 28, Velenje, pri delu se je porezala po desni roki; **Josip Roškarič**, 16, Velenje, les mu je poškodoval levo roko; **Edo Vodeb**, 15, Šentjur, pri delu si je poškodoval prst desne roke.

CELJE

Poročilo se je 11 parov, od teh: **Roman Petelinek** in **Jožefa Trnovšek**, oba iz Celja; **Valter Pirtovšek**, Skorno pri Šoštanju in **Selma Banton**, Dobrna ter **Anton Pečnik**, Celje in **Marija Lipičnik**, Bovše.

GORNJI GRAD

Franc Potočnik, 21, zidar, Juvanje in **Marija Bevc**, 20, delavka, Gornji grad ter **Stanislav Matjaž**, 23, delavec in **Ivana Poiškruh**, delavka, oba iz Tiroseka.

LAŠKO

Anton Zalokar, skladiščnik, Laško in **Zdenka Užmah**, med. sestra, Debro; **Jože Razboršek**, šofer, Brstnik in **Rozalija Gorišek**, uslužbenka, Laško; **Janez Trontelj**, pleskar, Ljubljana in **Marija Ramšak**, gospodinja, Huda jama; **Martin Baš**, pismonoša, Podkum in **Roza Hočevar**, hiš. pomočnica, Počakovo; **Ivan Bregar**, delavec Završe in **Ana Hočevar**, hiš. pomočnica, Počakovo; **Henrik Kosem**, šofer, Mrzla vas in **Martina Zahrastnik**, uslužbenka, Jagnjenica ter **Anton Dornik**, kovač in **Marija Bervar**, delavka, oba iz Jagnjenice.

REČICA OB SAVINJI

Friderik Komar, 26, brusač in **Marija Solar**, 23, krojačica, oba iz Prihove; **Janez Nadlučnik**, 32, avtoprevoznik, Krnica in **Marija Grudnik**, 24, delavka, Trnovec.

SLOVENSKE KONJICE

Alojz Furman, 25, Jernej pri Ločah in **Jožefa Mlakar**, 27, Dobrovnik; **Jernej Kocjančič**, 25, in **Vida Vok**, 17, oba iz Ljubljane; **Vasilij Robič**, 27, Ljubljana in **Regina Korošec**, 23, Križevec pri Stranicah; **Franc Tič**, 29, Bezovje in **Marija Kotnik**, 20, Sp. Zreče ter **Mihael Krančan**, 24, Vitanje in **Anica Bobik**, 19, Bukovlje pri Stranicah.

SENTJUR PRI CELJU

Vincenc Turnšek, 23, delavec, Miklavž in **Frančiška Urbančič**, 17, poljedelka, Voglajna.

ŽALEC

Leopold Kregar, 27 in **Antonija Pleterski**, 24, oba iz Prebolda; **Frančišek Godec**, 22, in **Slavica Cokan**, 24, oba iz Žalca; **Rafael Gmajner**, 21, Latkova vas in **Brigita Suster**, 18, Dobrteša vas; **Jože Žohar**, 19, Grajska vas in **Nadja Tominšek**, 20, Latkova vas; **Stojan Marinovič**, 26, Žalec in **Rozina Hudinček**, 24, Brezova gora; **Frančišek Luskar**, 22, in **Draga Horvat**, 19, oba iz Gotovlje; **Franc Zorič**, 19 in **Ljudmila Oblak**, 24, oba iz Zabukovice; **Jože Knafelc**, 32, Bezovica in **Erika Jan**, 26, Vrbje; **Maksimiljan Lednik**, 25 in **Irena Popit**, 21, oba iz Arje vasi; **Edvard Jelen**, 25, Ponikva in **Darinka Lešnik**, 19, Petrovče; **Anton Grundner**, 55, Žalec in **Justina Jagodič**, 49, Trbovlje; **Stanislav Jerman**, 29, Malenska vas in **Ivica Hrastovec**, 19, Prekopa; **Franc Kropušek**, 24, Pomilj in **Cecilija Dečman**, 20, Miklavž pri Taboru ter **Maksimiljan Luskar**, 28, Gotovlje in **Ida Zakonjšek**, 19, Latkova vas.

CELJE

34 dečkov in 29 deklic

LAŠKO

1 deček in ena deklica

SLOVENSKE KONJICE

1 deklica

SENTJUR PRI CELJU

1 deček

ŠMARJE PRI JELŠAH

1 deklica

CELJE

Viktorija Peček, 39, Završe; **Viljem Kostanjšek**, 60, Celje; **Ivan Tratnik**, 26, Žalec; **Jožefa Žmaher**, 68, Bodrež; **Franc Cvahte**, 61, Celje; **Slava Anderluh**, 44, Pečica; **Dragica Brezovnik**, 44, Radegunda; **Janez Stermecki**, 62, Celje.

LAŠKO

Friderik Šoter, 48, šofer, Laško; **Andrej Potočnik**, 75, upokojenec, Laško; **Jože Klinar**, 71, upokojenec, Laško; **Marija Grobelnik**, 84, kmetovalka, Zagrad; **Franc Kmetič**, 71, kmetovalec, Svibno; **Rozina Vresnik**, 81, šivilja, Radeče; **Janez Sotlar**, 73, upokojenec, Brunška gora in **Antonija Zajec**, 68, Zagrad.

RADEČE

Viktorija Vodenav, 55 in **Uršula Pinoza**, 73, obe iz Radeč.

REČICA OB SAVINJI

Janez Komar, 52, inv. upokojenec, Grušovlje; **Alojz Blažič**, 56, upokojenec, Grušovlje in **Jožef Pečnik**, 67, preužitkar, Homec.

SLOVENSKE KONJICE

Ivan Smodej, 71, Lipoglav in **Julijana Jevšenak**, 81, Dobrava.

SENTJUR PRI CELJU

Karolina Rančigaj, 74, preužitkarica, Goričica in **Franc Orešnik**, 59, kmetovalec, Svetelka.

ŠMARJE PRI JELŠAH

Elizabeta Blazina, roj. Hinterholz, 58, Sp. Sečovo; **Juri Polajžer**, 57, Drevenik; **Elizabeta Lovrenčak**, 71, Podplat; **Franjo Kitak**, 46, Sp. Negonje; **Marija Fon**, roj. Perdih, 84, Vodenovo; **Terezija Zagajšek**, 78, Predenca in **Marija Vodeb**, roj. Povalej, 79, Lekmarje.

ŽALEC

——

Ana Podbregar, roj. Habe, 83, kmetovalka, Prapreče; **Marija Predovnik**, 76, gospodinja, Podvin; **Alojzija Prislan**, roj. Rizmal, 55, gospodinja, Zg. Gorče; **Frančišek Zaveršnik**, 64, poljedelec, Gornja vas pri Preboldu; **Ana Kunst**, roj. Lončar, 72, kmetovalka, Grajska vas; **Marija Grabner**, 78, gospodinja, Prekopa; **Jože Škorjanc**, 77, upokojenec, Bevče; **Alojz Stropnik**, 39, upokojenec, Letuš; **Karel Selekar**, 45, delavec, Dobrovlje; **Marija Pirnat**, 65, gospodinja, Prapreče in **Konrad Pirnat**, 61, upokojenec, Prapreče.

Stara kronika

Okrajni šolski svet v Celju je Štacijskemu poveljstvu SHS v Clju 12. januarja 1919 posredoval tole željo: »Leta 1914 je zasedlo vojaštvo prostore okoliške deške šole v Celju. V telovadnici so se postavile peči in v te so se vzidali trije kotli. Lansko leto je vojaštvo ostavilo te prostore. Peči in kotli so še danes v telovadnici. Krajni šolski svet želi, da se telovadnica more zopet uporabljati v učne namene, zato prosi štacijsko poveljstvo blagovoli odrediti, da se peči in kotli iz telovadnice odstranijo, tla in stene popravijo in se telovadnica odda v učne svrhe v istem stanu, kakor jo je vojaštvo prevzelo Krajni šolski svet je eventualno tudi pripravljen to delo izvršiti sam, ako štacijsko poveljstvo prepusti ves materijal in kotle krajnemu šolskemu odškodnino za to delo.«

Kavarne morajo biti ob 10. uri zvečer brez izjeme zaprte. Posestnikom kavarn je prepovedano od 8. ure zvečer dalje točiti opojne pijače. Vsem gori navedenim obrtnikom je strogo prepovedano pogoščenje z opojnimi pijačami onim gostom, ki so že vinjeni, ter se bodo tozadevni prestopki najstrožje kaznovali. V slučaju ponovitve sličnih postopkov se bode dotičnemu obrtniku brez vsacega obzira odvzela koncesija.

Da bi Celjani v začetku oktobra 1919 čim bolj svečano sprejeli obisk prestolonaslednik Aleksandra, je vladni komisar Mestnega magistrata celjskega razglasil: »V prvi polovici prihodnjega meseca poseti prvič naše mesto Njegovo Kraljevo Veličanstvo prestolonaslednik in regent Aleksander. Pozivljam vse hišne posestnike, da si pravočasno nabavijo zastave, da zmoremo na kar slavnejši način sprejeti našega prestolonaslednika.«

PLODNO IN BOGATO ŽIVLJENJE

Ni lahko na kratko opisati pot človeka, katerega dejanja zgovorno kažejo bogato in plodno življenje njegovega dela.

Pripada generaciji, ki je okušala vse grozote vojne in ni klonila pred nasiljem okupatorja. Kot napreden mladinec se je kmalu vključil v delo NOB. Zaradi aktivnega dela z NOB je tudi na svoj način okušal in prenašal ne male težave medvojnega življenja. Pot ga je pripeljala v ljubljanske sodne zapore, nato v taborišče DACHAU in dalje v taborišče MARKURCHEN v Franciji, nato pa kot aktivnega borca v vrste NOV.

Takoj po osvoboditvi je vzporedno pri izvrševanju dokaj odgovorne službe z vso voljo in energijo začel sodelovati na družbenem in političnem področju, kjer dela še danes. Vso njegovo povojno delovanje je tesno povezano z delom pravosodja. Služboval je v Zveznem sekretariatu za pravosodje v Beogradu, nato kratko dobo pri gosp. sodišču v Ljubljani. Za tem je prevzel posle predsednika sodišča v Šoštanju, katero ustanovo vodi še danes. Zaradi dolgega službovanja na tem mestu se je približal ljudem in je dobro poznan tako v šaleški kot v zgornje savinjski dolini. Ta znana osebnost je tov. TOPOLOVEC Miran. Njegova skromna zunanjost, preprost tovariški odnos do ljudi in svojstven posluh za razumevanje do sočloveka, kaže njegovo plemenitost.

Na delovnem mestu kot vodja sodne ustanove in kot sodnik je znan, da razumno, pošteno in poljudno rešuje dokaj zapletene in težke zadeve. Vodilo njegovega dela je humanost in sočutje do poštenih ljudi, pomoč pri tolmačenju zakonskih predpisov in zaščita človekovih pravic. S svojimi bogatimi izkušnjami in znanjem, ki si jih je pridobil v svoji dolgoletni sodni praksi že leta in leta z razumevanjem pomaga mlajšim kolegom in vsem članom kolektiva pri njihovem delu. Tov. Topolovec se v celoti razdaja delu pri reševanju problemov sodne službe, skrbi za dober strokovni kader in za čimboljši razvoj sodne ustanove. Aktivno dela tudi na političnem področju. Za dosedanje uspešno povojno delo je prejel že več odlikovanj.

Pri njegovem nenehnem, vztrajnem in uspešnem delu minevajo leta in tako se bo koncem tega meseca srečal z Abrahamom. V teh letih, ki so bila tako pestra in v katerih je doživljal trpljenje, glad in prekomerne napore, so mu prinesla mnogo, mnogo življenjskih izkušenj in spoznanj. S svojo nezlomljivo voljo do dela in poln razumevanja do vsega, kar ga obkroža, je dočakal sproščen in radosten svoj petdeseti rojstni dan.

K življenjskemu jubileju tovarišu Miranu Topolovci iskreno čestitajo njegovi sodelavci, prijatelji in znanci, z najlepšimi željami, da bi še dolga leta delal med nami zdrav in zadovoljen.

OB JUBILEJU

20. let atletskega društva Kladivar

V petek zvečer bo v veliki dvorani Narodnega doma posebno slovesno. Atletsko društvo Kladivar bo imelo občni zbor, ki bo povezan s praznovanjem obletnice — 20. let obstoja društva, ki ima velik pomen jugoslovanski in mednarodni atletiki.

Še enkrat se bodo spomnili vseh tistih trenutkov, ki so pomagali, da je društvo postalo to, kar je. Vrsta atletov, prizadevnih športnih delavcev in ne nazadnje tudi pomoč delovnih organizacij in raznih družbeno-političnih organizacij je primogoglo, da je prav atletika postala v Celju šport številka ena in da mnogi mesto Celje poznajo prav po atletiki.

V 20. letih so veliko naredili: obnovili stadion, zgradili dvorano s tribuno, priredili celo vrsto kvalitetnih domačih in tujih tekmovanj, vzgojili celo vrsto tekmovalcev, ki so z velikim uspehom nastopili na skoraj vseh kontinentih sveta. Pomagali so mladini, da je svoje telo krepila tudi z atletiko. Nikoli niso zapirali vrat stadiona, ki je postal simbol našega mesta.

Na občnem zboru se bodo spomnili vseh, ki so na kakršenkoli način pripomogli, da je društvo doseglo tako visoko raven. Za častnega predsednika AD Kladivar bodo izvolili dolgoletnega prizadevnega športnega delavca Fedorja Gradišnika, za častne člane pa dolgoletne amaterske športne delavce Pavleta Božiča, Franca Mirnika, Mirka Polutnika, Adolfa Urbančiča in Rada Jenka. Priznanja bo dobilo še sto društvenih delavcev in atletov.

Ob pomembnem jubileju tudi naše čestitke AD Kladivar z željo, da bi njihovo delo bilo tudi v naslednjih dvajsetih letih tako uspešno, kot do zdaj.

T. VRABL

SEJEM SMUČARSKE OPREME

Kot vsako leto doslej pripravljajo smučarska društva in druge smučarske organizacije na širšem celjskem območju tudi letos tako imenovane sejme smučarske oziroma zimsko športne opreme. To so vsekakor hvaležne možnosti za prodajo in nabavo rabljene opreme.

Po programu, ki so ga sprejeli na seji medobčinskega odbora učiteljev, vaditeljev in trenerjev smučanja v Celju, bodo ti sejmi po naslednjem vrstnem redu:

V CELJU (na tržnici) 6., 13. in 20. decembra od 15. ure dalje.

V VELENJU (na osnovni šoli Miha Pinter-Toledo) 14. decembra od 9. do 12. ure, ter

V ŽALCU (na tamošnji osnovni šoli) 5. in 12. decembra od 16. ure dalje.

PRIREDITVE

V hotelih Celeia v Celju in Paka v Velenju je vsak dan razen nedelje oziroma ponedeljka ples z mednarodnim barskim programom. V Rogaški Slatini je ples v novi restavraciji Pošta, prav tako na Dobrni v hotelu Triglav in v Kajuhovem domu v Šoštanju.

V Celju imajo ples tudi vsak petek, soboto in nedeljo v hotelu Evropa, ob sobotah pa tudi v restavraciji Kladivar in domu JLA.

RAZSTAVE

Likovni salon in Muzej revolucije v Celju: do 13. decembra je odprta razstava slikarskih del Moše Pijade. Razstavljenih je 45 del.

Delavski klub v Velenju: 26 olj in temper razstavlja slikar samouk Liza Podpečan-Kuhar iz Rečice ob Savinji.

Galerija Jaki v Nazarju: do 15. decembra je odprta razstava gravur, miniatur in lesa Jožeta Horvata-Jakija.

KOPALNI BAZEN

Vsak dan sta odprta zimska kopalna bazena na Dobrni in v Laškem.

DRSALIŠČE

Umetno drsališče v Mestnem parku je odprto vsak dan od 9. do 12. in od 14. do 19. ure. Ob petkih je drsališče na voljo rekreaciji starejših drsalcev.

PROSTE KAPACITETE

Na celjskem turističnem področju so prosta mesta v zdraviliščih, hotelih, gostiščih in pri zasebnikih. V Rogaški Slatini je na voljo 179 prostih ležišč. V vseh gostinskih prostorih na celjskem področju že sprejemajo rezervacije za silvestrovanje.

PLANINSKI DOMOVI IN IZLETIŠČA

Odprti so planinski dom v Logarski dolini, dom na gori Oljki, Celjska koča, dom na Svetini ter Mozirska koča. Nova velika žičnica na Golte obratuje vsako soboto in nedeljo.

Izletišče Stari grad nad Celjem z gostiščem je odprto vsak dan od 9. do 20. ure. Friderikov razgledni stolp je zaprt, odprt je samo ob lepih nedeljskih popoldnevih.

DEŽURNA LEKARNA

Do sobote, 6. decembra do 12. ure je dežurna lekarna Center, Vodnikova 1, od sobote dalje pa Nova lekarna, Tomšičev trg 11.

KNJIŽNICE

Študijska knjižnica je odprta vsak delovnik razen sobote od 7.30 do 19. ure, ob sobotah pa od 7. do 14. ure. Mestna, pionirska in knjižnica v Gaberju pa so odprte ob ponedeljkih, sredah in petkih od 13. do 18., ob torkih, četrtkih in sobotah pa od 8. do 12. ure.

POKRAJINSKI MUZEJ

V pokrajinskem muzeju je odprta stalna razstava arheoloških eksponatov — drobnih predmetov iz časov od paleolitika do Slovanov. Muzej je odprt vsak dan, tudi ob nedeljah od 9. do 12. ure, ob sredah pa še od 14. do 16. ure. Ob ponedeljkih je muzej zaprt.

RAZSTAVA MOŠE PIJADE

V celjskem Likovnem salonu in v Muzeju revolucije je odprta razstava likovnih del Moše Pijade. Razstava je posvečena proslavi 50-letnice ZKJ, sindikatov in Skoj-a. Odprta bo do 13. decembra. Likovni salon, kjer je prvi del razstave je odprt vsak dan od 10. do 13. ter od 17. do 19. ure, Muzej revolucije pa od 9. do 12. ter od 15. do 18. ure; za večje skupine tudi izven tega časa.

4. decembra gostujejo v Brežicah z DESETIM BRATOM. Predstavi bosta ob 15. in 20. uri.

5. decembra bodo uprizorili Sartrove NEPOKOPANE MRTVECE za I. mladinski popoldanski abonmna in izven. V vlogi Lucie nastopa Jana Šmidova.

6. decembra zopet gostujejo z DESETIM BRATOM in sicer ob 12. uri v Murski Soboti, ob 19. uri pa v Dokležovju.

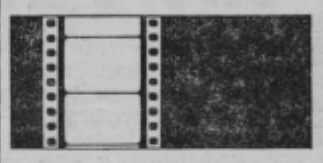

UNION: do 4. cembra francoski barvni film »MANON 70« od 5. do 7. ameriški barvni film »OGNJENA REKA« od 8. do 11. ameriški barvni film »JOE IZ NEVADE«

METROPOL: do 9 cembra bo na sporedu zahodno nemški barvni film »HELGA«, na katerega Kinopodjetje še posebej opozarja obiskovalce.

DOM: od 3. do 6. cembra ameriški barvni film »UGANI, KDO PRIDE NA VEČERJO« od 7. do 9. španski barvni film »NJENA POSLEDNJA PESEM«

DOBRNA: 6. in 7. decembra bo na sporedu italijanski barvni film »JOE IZ NEVADE«.

Predstave v kinu Union so vsak dan ob 16., 18. in 20. uri, prav tako v Kinu Dom, v Metropolu pa ob 16.30 in 18.30 ter ob 20.30 uri. V Dobrni je v soboto predstava ob 20., v nedeljo pa ob 17. in 20 uri.

NOVOSTI

S POLIC ŠTUDIJSKE KNJIŽNICE

Ratovi i revolucije 1900-1945. Beograd 1968. S. II 4293.

Šumi N.: Baročna arhitektura. Ljubljana 1969. S. II 4307.

Čop J.: Raj pod Triglavom. Ljubljana 1969. S. II 4309.

Nastava astronomije u školoma srednjeg obrazovanja. Beograd 1967. S 33171.

Aćimović M. M.: Subjektivni elemenat krivičnog dela u američkom pravu. Beograd 1966. S. 33198.

Wickenburg E. G.: Österreichisc wie es nicht im Wörterbuch steht. Frankfurt a. M. 1969. S. 33199.

Poljak V.: Praktični radovi u školi. Zagreb 1968. S. 33201.

Harrington M.: Druga Amerika. Beograd 1965. S. 33202.

Otterstdät H.: Gottschee. — Verlorene Heimat deutscher Waldbauern. Freilassing 1962. S. II 4340.

pišmo bralci

ZAPOSTAVLJENI SMO!

Prebivalci Japljeve ulice nismo enakovredni občani, nismo enakovredni davkoplačevalci z ostalimi prebivalci tega naselja, saj nas zapostavlja svet za komunalo občine Celje.

Uprava za ceste in kanalizacije je pred kratkim končala, po dolgem odlašanju, dela na cestah Vegova in del Japljeve ulice, to je od šole na cesto II. reda Celje—Laško. Vse lepo in prav. Vendar pa zgornji del Japljeve ulice ni nihče hotel videti; menimo, da če bi ena sama oseba izmed merodajnih pri občinski skupščini, ali upravi za ceste Celje to neznosno stanje hotela pogledati, bi verjetno vsaj začasno — za silo — tudi z malenkostnimi stroški ta poplavljeni del ceste uredili, da ne bi bila cesta, ki se imenuje Japljeva, le struga.

Občani gornjega dela tega »Polulskega grabna« vljudno prosimo pristojni forum, da nam vsaj 50 cm široko pot uredi, ali pa da odobri potrebni material za ureditev, da ne bomo še naprej gazili po vodi in snežni brozgi, kot do sedaj.

Zadeva je tembolj boleča, saj so uredili Vegovo ulico ter slepo ulico Franca Krajnca, tako da imajo prebivalci tega predela res lepo in suho ulico; mi pa tega nismo deležni, ali smo morda manjvredni?

Na kratko navajajo grobe napake, ki so se dogajale do pred dvema letoma pri kanalizaciji od izvora tega pretoka, kar je resnično vredno vse graje; zajelo se ni niti enega stranskega dotoka na tej cesti, razsipavalo se je z materialom, vendar niso uredili niti enega jaška stranskih dotokov, kar bi bilo najnujnejše za odtok vode, ki dere sedaj točno po sredini ceste do asfalta. V pričakovanju, da bo občinska skupščina ali uprava za ceste našla razumevanje in nam še pred nastopajočo zimo uredila vsaj 50 cm široko stezico — da se izognemo posledicam, ki nam grozijo ob vsakem dežju — priporočamo, da si nekdo od novinarjev — fotoreporterjev ogleda ulico in se tako prepriča o resničnem stanju, seveda ob dežju.

V imenu prizadetih

Franc Zupanc,
Japljeva n. h., Celje

ZAHVALA BREZOBZIRNEMU VOZNIKU

Vozniku svetlo rjavega peugeota 404 z registrsko tablico CE 259-06 (ali 05), ki je dne 1. decembra ob približn otretji uri popoldne v Kersnikovi ulici (nasproti avtobusnih garaž) poškropil otroka in potem zavil v Ulico Moše Pijade, se kot soprizadeti občan najlepše zahvaljujem. Hkrati ga vljudno prosim, da si vzame toliko časa, kolikor ga je potrebno, da bi se poučil o tem, kako je po temeljnem zakonu o varnosti prometa na javnih cestah treba voziti recimo po ulici, kjer so mlakuže, in so na njej razen njega še drugi prometni udeleženci!

D. H.,
Celje
Kersnikova

KDAJ UREDITEV ČAKALNIC?

Pred časom so prepleskali obe čakalnici pri av. tobusnih postajah v Žalcu. Vsi smo upali, da se bo s tem situacija izboljšala in da bomo v zimskih dneh lahko v omenjenih prostorih počakali na prihod avtobusov. V glavnem pa je vse ostalo pri starem, saj je na eni čakalnici razbita šipa, ljudje pa zlasti v večerni hurah opravljajo v obeh prostorih tisto, kar sodi na stranišče. Klopi so prašne, stene pa puste in neurejene. Mislimo, da bi bilo treba končno naredit iv obeh čakalnicah red, saj so namenjene potnikom, ne pa zadovoljevanju osebnih potreb. Prav v zimskem času bi morali odgovorni situacijo urediti, čakalnici pa v nočnih urah zaklepati.

L. E., Žalec

epp
ekonomska propaganda
grafično oblikovanje
industrijska fotografija

kdor ponudi DONAT ponudi zdravje

Zdravilišče Rogaška Slatina - 300 let - DONAT - po vsebini in količini mineralnih snovi edinstvena zdravilna voda, ki zdravi obolenja žolča, želodca in presnove.

ZMAGI ZA SEVNICO IN ROD

V II. skupini celjske nogometne podzveze sta bili preteklo nedeljo odigrani dve zaostali tekmi. Sevnica je doma katastrofalno premagala Ponikvo z 12 : 1, Rod iz Radeč pa je prav tako doma nepričakovano premagal Žreče s 3 : 1.

LEPA GESTA SODNIKA GOLEŠA — V nedeljo je sodil v Banjaluki nogometni sodnik Marjan Goleš. Vodil je srečanje v II. zvezni ligi. Marjan Goleš je sodniško takso (280 din) s srečanja Borac-Metalac prepustil domačinom kot darilo in pomoč ob nastali katastrofi. To je vsekakor lepa poteza nogometnega sodnika iz Celja. jk

NA TURNIRJU V SPLITU DRUGI

V počastitev 29. novembra je bil v Splitu rokometni turnir, na katerem so sodelovale ekipe Crvene zvezde, Zagreba, Celja in Splita. Proti pričakovanju so zmagali domačini, ki so že v prvi tekmi premagali Celjane s 25:18. V tej tekmi so Celjani nastopili brez svojega vratarja in je branil rezervni vratar Zagreba. V naslednjih dveh tekmah so premagali Zagreb z 12:11 in Crveno zvezno z 20:10 ter tako osvojili drugo mesto. Med najboljšimi so bili vratar Janez Marković, ki je obranil celo vrsto kazenskih strelov, njegov brat Niko, Krelj in Koren.

USPEŠEN NASTOP TELICA IN PRESINGERJA — V Temišvaru se je končal mednarodni rokometni turnir, na katerem je naša državna reprezentanca osvojila peto mesto. V ekipi sta z uspehom nastopila tudi Celjana Telič in Presinger.

KOREN NA TURNIR V HARKOV — Ivan Snoj, kapetan državne rokometne reprezentance je poklical v državno reprezentanco, ki bo nastopila na velikem mednarodnem turnirju v Harkovu v Ukrajini tudi Celjana Jureta Korena. Upamo, da bo slednji tokrat imel več sreče in da ga morebitna poškodba ne bo odvrnila od nastopa. Z uspešnimi igrami lahko Koren resno računa na uvrstitev v državno reprezentanco, ki bo prihodnje leto nastopila na svetovnem prvenstvu v Franciji.

POZDRAV IZ SPLITA — Pred zaključkom redakcije smo prejeli še razglednico iz Splita, od koder rokometaši Celja pošiljajo pozdrave našim bralcem in redakciji. To je vsekakor eden izmed redkih primerov, da se je neka športna ekipa spomnila tudi naše redakcije. Hvala za pozornost!

KJE ZA PRVO MESTO?

Celjski šahisti so z velikim uspehom zaključili tekmovanje v vzhodni slovenski ligi. Premagali so vse nasprotnike, samo z enim so iztržili remi. V zahodni ligi je zmagala Ljubljana. Vprašanje je, kje bo zdaj finalni dvoboj za prvo mesto in republiškega prvaka. Najprej je kot kraj prireditve bil določen Maribor, kasneje pa so Celjani predlagali Celje. To bi bilo vsekakor zelo posrečeno, naj bi ljubitelji šaha lahko videli pri delu Celjane, ki so v letošnjem letu dosegli nekaj dobrih rezultatov. teve

URBANČIČEVA PONOVNO V AVSTRALIJI

Znana celjska atletinja, letošnja balkanska prvakinja in četrta najboljša atletinja v metu kopja na evropskem prvenstvu, Nataša Urbančič, je ponovno na poti v Avstralijo. V torek je iz Genove z ladjo odpotovala v daljno deželo kengurujev. Tam bo ostala petnajst mesecev in ponovno jo bomo na naših igriščih videli maja leta 1971.

Pred odhodom nam je Adolf Urbančič, njen oče, povedal:

»Nataša je vadila vse do zadnjega dne. Resno se namreč pripravlja za avstralsko atletsko sezono, ki se prične šele te dni. Tako lahko pričakujemo že takoj dobre rezultate. Tudi glede treningov je vse v redu, kajti Nataša Urbančič bo sprejela službo na našem veleposlaništvu. J. KUZMA

PRVI TRENING NA SNEGU

Po marljivem delu na stadionu AD Kladivar, ko so celjski smučarji vadili kondicijsko in tehnično, so med prazniki imeli mladi celjski predstavniki svoj prvi trening na snegu. Pod vodstvom trenerja Vilija Koražije je 13 mladih tekmovalcev vadijo na terenih Pokljuke V prihodnjih dneh pa se bodo preselili na terene pri Celjski koči. jk

V POLFINALU TESNO IZGUBILI — Hokejisti na travi Partizana Gaberje so v polfinalu za pokal Jugoslavije doma tesno izgubili s Subotičanko iz Subotice. Posnetek prikazuje ekipo, ki je v letošnjem letu dosegla 3. mesto v zveznem pokalnem tekmovanju. Sočasno so osvojili republiški pokal in potrdili, da so najboljši v republiki. V zvezni ligi so trenutno v sredini razpredelnice. Stojijo od leve proti desni: Jošt, Nikolič, Bon, Iskrač, Bratec, Grilj; čepijo: Rovan, Jeram, Stanko Kolenc, Jančič, Rajko, Zupanc in Lednik. Manjka kapetan ekipe Emil Kolenc. (Foto: E. KRAJNC)

NA TURNIRJU PRIJATELJSTVA

Ni bilo naključje, če so organizatorji velikega mednarodnega hokejskega turnirja od 17. do 22. novembra v Brnu imenovali to srečanje »turnir prijateljstva«. Z njim so namreč dosegli več kot pa samo lepe in kvalitetne hokejske tekme; omogočili so mladim športnikom treh držav — Češkoslovaške, Zvezne republike Nemčije in Jugoslavije — da so se med seboj spoznali tudi na drugih prireditvah in potrdili, da je šport v resnici trden most med narodi, da jih povezuje in spoprijateljuje.

In prav zaradi tega razloga, ne pa zaradi iskanja športnih rezultatov v družbi kvalitetnejših moštev, so se tega turnirja udeležili tudi celjski hokejisti, saj so prav s svojo udeležbo hoteli dati prispevek osnovni ideji turnirja — prijateljstvu med narodi. In kdo drugi naj bo nosilec te ideje, če ne mladi ljudje!

Mladi športniki treh držav so se tiste dni srečavali ne samo pod kupolo zimskega stadiona na ledeni ploskvi, marveč tudi potem, ko so sodniki opravili svoje delo in ko so preznojeno hokejsko opremo zamenjali s civilno. Toda, tu niso bili samo hokejisti, tu je bilo tudi na tisoče mladih domačinov, ki so vsak dan spremljali zanimive borbe. Vsak dogodek si je ogledalo po približno 5.000 mladih gledalcev, ki so z bučnim navijanjem prijetno pobarvali mednarodno prireditev. In četudi se pred temi mladimi očmi niso po ledu drsali asi reprezentačnih moštev, so imeli polne roke dela tudi z dajanjem avtogramov. Kdo ve, kolikokrat so se na skromen list papirja ali v šolski zvezek podpisali prav celjski hokejisti. Medtem ko so v športnem rezultatu odigrali zadnjo violino, so bili na drugih področjih v središču izredne pozornosti in ljubeznivosti. Ta je bila zlasti po zaslugi organizatorja, to je Elgartove gimnazije, takšna, da je prekosila vsa pričakovanja. In Celjani bodo imeli težko nalogo, če jim bodo ob tretjem srečanju v Celju, konec januarja prihodnjega leta, hoteli nuditi vsaj delček tistega, kar so dobili in sprejeli. Domačini so se izkazali kot izredni gostitelji!

Dolg je seznam vtisov in spominov, ki so zaenkrat še neurejeni v glavah udeležencev te velike in uspele prireditve. Toda, naj samo majhen dogodek potrdi tisto, da je šlo v resnici za turnir prijateljstva.

Bila je otvoritvena tekma. Na ledeni ploskvi so se znašli igralci HDK Celja in domače Elgartove gimnazije. Zdaj je šlo zares in mladi hokejisti so se pogumno poganjali za ploščico. Prva tretjina se je končala z remijem 1 : 1. Potem je prišel drugi del tekme. Na sredi ploskve sta naenkrat v pravem hokejskem bodičku trčila dva igralca: Valter, član celjske ekipe in domačin Olin. Valter je obležal. Zastokal je in se skrčil v bolečini. Sam ni mogel več vstati. Prinesli so nosila in med tistimi, ki je držal lesen drog, je bil tudi Olin. Četudi se je tekma nadaljevala, se ni vrnil na ledeno ploskev. Ostal je v ambulanti, se sklonil nad poškodovanega igralca in zajokal. Zajokal je kot otrok, pobožal poškodovanega prijatelja in ga prosil za oproščenje . . . In še potem je šel za njim v bolnico in spremljal vsak korak, čeprav se je stanje hitro popravilo.

Tu, na ledeni ploskvi, so se kovala resnična prijateljstva, četudi je povsem razumljivo, da zmaguje boljše moštvo. Porazi v igri niso vplivali na to razpoloženje.

Takšen je bil tudi zaključek v veliki dvorani ljudskega doma. Ko so prispeli na slovesnost nemški in celjski hokejisti, jih je nekaj sto mladih domačinov sprejelo s ploskanjem. Pa ni ostalo samo pri tem. Povabili so jih k svojim mizam in z njimi vred so preživeli zadnji večer bivanja v glavnem mestu Moravske.

Hokejski turnir prijateljstva v Brnu, na katerem je zmagala študentska reprezentanca Brna, ki bi se brez sramu spoprijela z našimi najboljšimi ekipami, pred Elgartovo gimnazijo, mladim moštvom iz Füssena in Celjani, je v resnici dal nekaj več kot samo športni izid in pokale udeležencem. Spodbudil je misel o tradicionalnosti, potrdil pa tudi dejstvo, da so lahko zlasti mladi ljudje, predvsem športniki, nosilci ideje o miru na svetu, o sožitju med narodi in državami. MILAN BOŽIČ

MOČ IN SPRETNOST

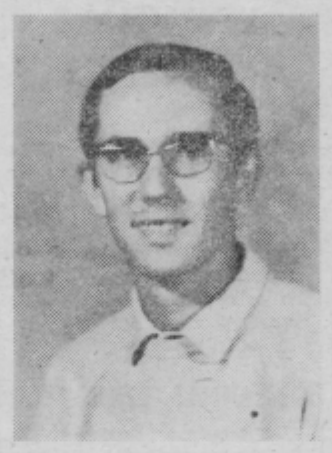

Oto Seles je pred leti večkrat premagal danes najboljšega tekmovalca v judu v Jugoslaviji Topolčnika — Poškodba preprečila silovit vzpon vrhunske forme — Danes že vojak

Oto Seles je danes že vojak. Odšel je v Peč, kjer bo služil redni vojaški rok.

Nekaj dni pred njegovim odhodom na novo »delovno mesto« sem se pogovarjal s človekom, ki je na blazinah in v belem kimonu prevezanim z mojstrskim pasom dosegel nekaj neverjetno dobrih uspehov. Z močjo in spretnostjo je spravljal pod sebe nasprotnike, ki so v večini primerov morali priznati njegovo premoč.

»Začel sem leta 1962 pri takratnem Olimpu, ki ga je vodil pokojni Ivo Reya. Ko se je ponesrečil sta klub vodila še danes aktivna tekmovalca Drozg in Kralj. Ker ni bilo dovolj starejših tekmovalcev sem sam takoj nastopil že za člansko ekipo. S tem sem pridobil dragocene izkušnje, ki so mi mnogo koristile pri kasnejših nastopih.«

Prvo večje tekmovanje, kjer je nastopil, je bilo polfinale na šampionatu v Rovinju brez kategorij leta 1964. Takrat je izgubil z Mariborčanom Žnidaršičem, ki je zanj vedno bil pretrd oreh, da bi ga premagal. »Pomenil mi je smrt. Nikoli ga nisem premagal,« je žalostno pripomnil.

Potem se je začela njegova športna kariera bliskovito vzpenjati. Že naslednje leto je postal slovenski in državni mladinski prvak, obakrat pa je v finalu premagal danes najboljšega judoista v Jugoslaviji Topolčnika iz Slovenske Bistrice! Isto leto je z državno reprezentanco nastopil tudi na evropskem prvenstvu v Haagu na Nizozemskem in na predolimpijskem turnirju v Grenoblu v Franciji. Tu so kot ekipa izgubili, med posamezniki sta zmagala samo Seles in Blažič.

»V državni reprezentanci sem nastopil 15-krat. Sedem borb sem zmagal, dve izgubil in šestkrat se boril neodločeno. Leta 1966 sem bil drugi na republiškem in prvi na državnem prvenstvu, kjer pa sem nastopal kot član Ljubljane. V Trevisu v Italiji na tekmovanju Grand premio d'Italia sem osvojil srebrno medaljo, nastopili so tekmovalci Italije, Švice, Belgije in Jugoslavije. Zame zadnja športna sezona je bilo leto 1967, ko sem na mednarodnem prvenstvu socialističnih držav v Pragi bil prvi. Do finala sem premagal vseh pet tekmovalcev.«

Takrat je komentator v Sportskih novostih zapisal, da je to največji uspeh jugoslovanskega juda v letu 1967. Ko je bil na vrhuncu moči in ko se je pripravljal za izbirne tekme za državno reprezentanco se je hudo poškodoval: izpahnil si je ramo in njegove športne kariere je bilo konec. Po dobrem letu je ponovno začel in to pri novoustanovljenem klubu v Celju, ki nosi ime po odličnem tekmovalcu Ivu Reyi. Skupaj z drugimi je pripravljal tekmovalce za nastop v II. republiški ligi, nekajkrat še nastopil in ponovno zmagal.

Škoda, da je zdaj za nekaj časa odšel. Poln je bil volje, da mladim tekmovalcem, ljubiteljem juda posreduje svoje znanje. In tudi škoda, da je prav poškodba prekinila silovit vzpon vrhunske kvalitete.

Želje?

»Da bomo Celjani ponovno organizatorji memorialnega tekmovanja za Ivom Reyo. S kvalitetnim tekmovanjem bomo še povečali zanimanje za ta borilni šport v Celju, ki pa ima še vse premalo razumevanja pri odgovornih v našem mestu.«

T. VRABL

Ivan Napotnik (v sredini) ob svoji 70-letnici, ko je prejel naslov častnega občana mesta Šoštanja in visoko odlikovanje predsednika republike.

● Šoštanj, slikovito mesto ob vhodu v Šaleško dolino, leži na obeh bregovih Pake. Na jugu se dvigajo razvaline Pustega gradu, prebivališča nekdanjih šoštanjskih fevdalnih gospodarjev; na severovzhodu so Bele vode.

● Rojstni kraj dr. Jožefa in ing. Mihaela Vošnjaka ter pesnika Karla Destovnika – Kajuha ni znan le po svoji usnjarski industriji, ampak si kljub bližini nove šaleške metropole ustvarja trden gospodarski prostor pod soncem.

● V kulturnem življenju, navezanem na dolgo tradicijo, daje mestu poleg vsestransko prizadevnega društva Svobode gotovo posebno obeležje Napotnikova galerija.

NAPOTNIKOVA GALERIJA

SPOMENIK ROJAKU KIPARJU IN ŠE VEČ KOT TO

OD PASTIRJA DO KIPARJA

Ivan Napotnik, ki so se mu Šoštanjčani dostojno oddolžili z uresničitvijo zamisli o njegovi galeriji, je bil rojen v Zavodnjah 1888. leta. Kot četrti otrok kmetije »pri Zdovcu« je rasel kakor pač vsi kmečki otroci, le da je za razliko od drugih že zelo zgodaj pokazal povsem samosvojo naravo. Kot pastir je na paši pričel iz ilovice oblikovati živino in druge figure, kasneje se je lotil lesa. Prvi umetniški honorar (7 krajcarjev) je dobil za razpelo. Pot je Zdovčevega Janezka vodila v uk k podobarju Ignaciju Oblaku v Celje, kjer je vzdržal le tri dni, zatem pa so ga sprejeli v strokovno obrtno šolo v Virantovi hiši na Šentjakobskem trgu v Ljubljani, kjer se je zanj zlasti zanimal profesor Alojzij Replič, po zaključku šole pa ga je profesor Celestin Mis napotil na Dunaj. Tu je 1908. leta med redkimi kandidati uspešno opravil izpit na akademiji upodabljajočih umetnosti. Študiral je 4 leta pri prof. kiparstva Josefu Müllnerju in v specialni šoli Josefa Bitterlicha. Ves čas je Napotnik živel v velikem pomanjkanju. Ker jim je medtem doma pogorela hiša z marofom, ni dobival več pomoči, ampak se je preživljal s priložnostnimi zaslužki.

Po končanem študiju na Dunaju je Ivana Napotnika povabil madžarski kipar Janos Horvay v Budimpešto, kjer mu je v njegovi delavnici pomagal pri delu in tudi samostojno delal. Po letu dni in pol bivanja v Budimpešti so Napotnika poklicali v vojsko, kjer je od 1916 služil v 87. pehotnem polku. Na Monte Milettu blizu Cobricona mu je strel iz italijanske strojnice zdrobil levi gleženj. Zdravil se je v bolnišnici v Pragi, 1918. leta pa je prišel v Zavodnje, kjer je dočakal konec vojne. Delal je na kmetiji in v prostem času kiparil; nerad je razstavljal in se kazal v javnosti; 1941. se je naselil v svoji hiši v Tičnici v Šoštanju, kjer je živel vse do svoje smrti 1958. leta.

»Da so vsaj njegovi poklicni tovariši že zdavnaj pravilno ocenili Napotnikovo umetniško vrednost,« pravi dr. Karel Dobida v monografiji o Ivanu Napotniku, »dokazuje sklep I. kongresa upodabljajočih umetnikov Jugoslavije v Beogradu leta 1922, ko so za člana osrednjega Umetnostnega sveta izvolili iz Slovenije poleg Riharda Jakopiča in J. Plečnika tudi Napotnika. Kiparstvo naj bi v tem svetu zastopal poleg njega še Meštrović in Rosandić. Vendar pa je njegovo življenjsko delo dobilo zasluženo javno priznanje šele po osvoboditvi. Leta 1950 je bil odlikovan z Redom za zasluge za narod II. stopnje, lani (1958) pa je ob sedemdesetletnici prejel Red dela I. stopnje. Občinski ljudski odbornik v Šoštanju ga je pa »v priznanje za njegovo zasluženo življenjsko delo na polju slovenske kiparske umetnosti«, kakor pravi odlok o tj počastitvi, imenoval za svojega p r v e g a častnega občana.«

SPOMENIK KIPARJU IN ŠE VEČ KOT TO

Iz takih pobud je nastala pravzaprav tudi zamisel o ustanovitvi Napotnikove galerije. Kot pripoveduje njen upravnik Viktor Kojc, so zamisel lahko uresničili ob adaptaciji osnovne šole »Bibe Röcka«, ki jo je financirala šoštanjska termoelektrarna. Galerijo so odprli 1963. leta v spomin na svojega rojaka. Za začetek je kiparjeva vdova podarila dvoje plastik, svetla in prostorna hodnika osnovne šole pa sta v kratkem času dobila nova dela: nekaj kipov in slik sta prispevala Narodna galerija v Ljubljani ter sekretariat za kulturo in prosveto SRS, druga, ki so jih razstavili ob otvoritvi, pa slovenski likovni umetniki, osebni prijatelji kiparja Napotnika. Danes ima galerija več kot sto slikarskih in kiparskih del velike vrednosti. Med imeni srečamo Cirila Cesarja, Božidarja Jakca, Tineta Kosa, Marjana Keršiča, Janeza Pirnata, Mira Preglja, Ivana Sajevica, Franceta Slano, Alberta Sirka, Vladimirja Štovička, Antona Trstenjaka, Jelico Žužo in druge, celo plejado pomembnih slovenskih ustvarjalcev.

MED REDKIMI USTANOVAMI V SLOVENIJI

Napotnikova galerija je poleg Gorjupove galerije v Kostanjevici edina tovrstna šolska ustanova v Sloveniji. Kot povzemam iz pogovora z Viktorjem Kojcem, so mnogi že ob otvoritvi izražali zadovoljstvo, da bo mogla preurejena šola poleg osnovnega znanja nuditi učencem in odraslim občanom možnost likovnega izobraževanja ter spoznavanja širšega kroga domačih ustvarjalcev. Takšne cilje so hoteli uresničevati vse od prvih razstav do danes. Teh je tudi do osem letno in vsaka razstava pomeni za mesto pravi kulturni dogodek, povezan z nastopom šolskega pevskega zbora, recitatorjev, Šaleškega okteta in drugih amaterskih delavcev. »Vzgajamo mladino in starše, ki sem prihajajo,« pravi upravnik Viktor Kojc, »v načrtu pa imamo, da bi galerijo nekako prenesli navzven, na vrt pred šolo, kjer naj bi dobil svoj kip Ivan Napotnik, naš lokalni zgodovinar Fran Hribernik in Biba Röck. S krajevno skupnostjo, s katero uspešno sodelujemo, predvidevamo, da bomo kipe, kolikor jih imamo, odlili v bron in jih razmestili tudi po zelenicah v mestu. Doprsni kip Kajuha smo odstopili Belim vodam, postavitev njegovega spomenika na prostoru ob hotelu »Kajuh« pa je tudi naše delo. V svoji dejavnosti vidimo nadvse pozitivno poslanstvo, saj je Šoštanju, ki se vse močneje gospodarsko razvija, potrebna tudi kultura.«

Dejavnost galerije z razumevanjem podpirajo nekatera šoštanjska in velenjska podjetja in organizacije, ki so do lani prispevale skupno nekaj več kot 6.600 din, medtem ko je hkrati sklad za šolstvo oziroma temeljna izobraževalna skupnost prispevala 12.700 din rednih dotacij. Vsa ta sredstva pa seveda ne zadoščajo. Galerija, ki velja kot šolska razširjena dejavnost namreč bremeni šolo s precejšnjimi dodatnimi stroški, pri čemer dobiva tudi upravnik za zahtevno in odgovorno delo je simbolično odškodnino.

NAGELJNI ZA JESENIČANE IN PRIZNANJE V. KOJCU

Do ustanovitve Napotnikove galerije je likovno kulturo v Šoštanju gojila sekcija Svobode, ki je priredila vrsto razstav raznih slovenskih likovnikov. Omenimo le razstavo del Hinka Smrekarja, bratov Šubicev, Mire Preglove itd. Ko je njeno vlogo prevzela Napotnikova galerija, so se zvrstile razstave partizanske grafike Doreta Klemenčiča-Maja, kiparja Albina Lanca, barvnega lesoreza japonskega mojstra Hirošigea, slikarke Avguste Šantlove, Jožeta Gorjupa itd., kakor tudi nekaterih amaterjev.

Pred dnevi pa so odprli razstavo skupine jeseniških amaterjev, združenih v likovni sekciji DOLIK, ki pomeni tudi edino združenje v državi. Ob tej priložnosti so navzočim razstavljalcem podelili monografije o Ivanu Napotniku in jim v gumbnice pripeli nageljne, za znanega slikarja Jožeta Čebulja, ki zaradi bolezni ni mogel priti, pa šopek z željami, da bi čimprej okreval. Ta navidezno sicer skromna, v resnici pa intimna pozornost je bila ob dostojnem kulturnem programu vsekakor izraz zbližanja, ki bi naj že po prvem srečanju med Jesenicami in Šoštanjem razvijali in trajno ohranili.

Upravniku galerije Viktorju Kojcu pa je ob tej priložnosti izrekel priznanje in mu izročil nagrado za njegovo uspešno in nesebično delo predstavnik velenjske občinske skupščine.

USTANOVA ŽIVI MED LJUDMI

Čeprav je Napotnikova galerija šolska ustanova, je živo prisotna v življenju šoštanjskih občanov. O tem nas prepričujejo izjave nekaterih prebivalcev, dobljene po metodi nekakšne hitre ankete. Skoraj vsi (zaradi vremensko neugodnega dneva sicer ne dovolj številni udeleženci) so zatrjevali, da razstave skoraj redno obiskujejo in so se nanje tako navadili, da jim pomenijo nepogrešljivi del vsakdanjega življenja.

In kaj pomeni galerija kiparjevi vdovi Eli, po katerem nosi ustanova ime?

Lahko bi reki, mnogo; tega ne izraža samo s tem, da je, če ji le dopušča zdravje, tudi sama navzoča ob vsaki otvoritvi kakšne razstave, ampak bo še prepričljiveje izrazila z odločitvijo, da podari galeriji še osem ali devet skulptur. To je od nje vsekakor veliko, gledano iz celotne Napotnikove zakladnice, nad katero žal nikoli ne bomo dobili celovitega pregleda, saj je po njenem mnenju štela več kot 600 del, pa seveda le drobec. A za ta dragocen »drobec« bo galerija zopet bogatejša.

D. HRIBAR

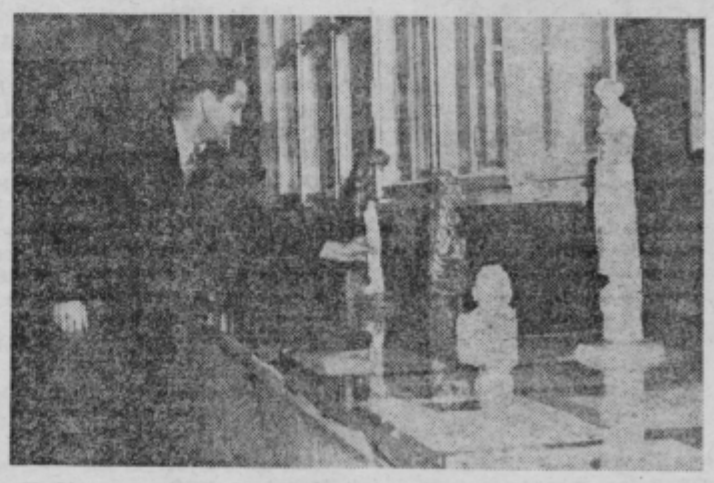

Vodja galerije Viktor Kojc

POTISNJENI OB STRAN

(Nadaljevanje s 1. strani)

KAJ KAŽE RAZISKAVA?

Sestavljalca raziskave prof. dr. Jože Širec in Jože Gluk sta pri zbiranju podatkov o stroških šolanja in številu prizadetih družin, ki teh stroškov ne zmorejo, upoštevala zvezni normativ, po katerem štejejo za ekonomsko šibko družino tisto, v kateri mesečni dohodek na družinskega člana ne presega 300 din oziroma letni katastrski dohodek ne 600 din. Pri slednjih so prišle v poštev le kmečke družine, ki jim pomeni kmetijstvo edini vir dohodka.

Raziskava je zajela 18 osnovnih, 5 poklicnih in 5 srednjih šol, podatki pa so takile: osnovnih šolah celjske občine je 2.939 ali 41,9 odstotkov učencev iz ekonomsko šibkih družin, v poklicnih šolah jih je 202 ali 54,7 odstotkov in v srednjih šolah 220 ali 22,3 odstotke. Iz tega je videti, da je v celjski občini skupno 3.361 ali 40,1 odstotka učencev in dijakov iz prizadetih družin.

DRUŽBENA POMOČ

Številke so, kot vidimo, porazne, toda še bolj porazen je podatek o družbeni denarni podpori, ki jo dobivajo ti učenci: v osnovnih šolah 99 ali 1,4, v poklicnih 170 ali 46,1 in v srednjih 69 ali 9,8 odstotkov učencev. To pomeni, da je od celotnega števila ekonomsko prizadetih otrok deležna v celjski občini družbene pomoči le desetina (4,3 odstotki)! Medtem ko se ta pomoč giblje v višini od 4,35 do 174,60 din in je nekaj učencev tudi takih, ki so samo delno ogroženi, ne prejema nikakršne pomoči 2.999 ali 35,8 odstotkov. Najbolj so sicer ogroženi učenci osnovnih šol, za katere, razumljivo, ne more biti interesa, ker je osnovna šola po ustavi obvezna in je tudi šele pogoj za nadaljnje šolanje; najmanj ogroženih učencev je v poklicnih (8,6) in srednjih šolah (12,5 odstotkov).

KAKŠNI SO STROŠKI ŠOLANJA?

Med stroške šolanja, ki bremenijo družino letno v posameznem razredu na učenca in ki so jih posredovale šole, uvrščata avtorja raziskave učne knjige in skripta, zvezke, risanke, papir, pisalni in risalni pribor, prevoze v šolo, šolske izlete in ekskurzije, šolske malice, članarine za šolska društva in organizacije, prispevke za razne nabiralne akcije in drugo. Če bi upoštevali vse to, bi morala biti letna družbena finančna pomoč učencem — v osnovnih šolah 1.161.506, v poklicnih 258.566 in v srednjih šolah 266.746 dinarjev. Če pa pri tem upoštevamo še sredstva, ki jih učenci že prejemajo (v osnovnih šolah 41.826, v poklicnih 217.600 in v srednjih šolah 120.531 din), se dejanske potrebe zmanjšajo za to vsoto. V celoti bi pomenila pomoč (1,306.761 din) 8,4 odstotka sredstev, ki jih bo imela letos na voljo temeljna izobraževalna skupnost.

KAKO IZ ZAGATE?

Po vsem sodeč osnovna šola ne pride v poštev v predlagani akciji »SOLIDARNOST PRI IZOBRAŽEVANJU«. Republiška izobraževalna skupnost bi morala določiti normativ za opredelitev ekonomske šibkosti družin in tudi postopek za uveljavljanje pravice do pomoči, kar bi moralo vsako leto urediti s finančnim načrtom temeljnih izobraževalnih skupnosti V celjski občini bi za te namene potrebovali letos 1.119.680 dinarjev ali 85 odstotkov vseh potrebnih sredstev za pomoč učencem iz ekonomsko šibkih družin.

Na področju poklicnih in srednjih šol, kot ugotavljata dr. Jože Širec in Jože Gluk, bi morali nujno preiti k objektivno utemeljenemu načrtovanju potrebnih kadrov in uveljaviti kot absolutno merilo za všolanje stopnjo učne zmogljivosti učencev, povsem neodvisno od ekonomske moči družine. Družba bi morala brez vsakršnih pomislekov podpreti vsakega sposobnega učenca, ki za šolanje nima sredstev, ker je vsestranska rentabilnost take podpore zunaj vsakega dvoma

Ob vsem tem nastaja vprašanje, kakšne možnosti obstajajo, da bi poleg načelne nudili učencem tudi dejansko gmotno pomoč in zagotovili v finančnem načrtu temeljne izobraževalne skupnosti potrebna sredstva. Avtorja raziskave predlagata:

- delovne in druge organizacije, ki so zainteresirane za kadre določenega profila, bi lahko prevzele patronat nad določeno vrsto šol, s tem da bi učence iz ekonomsko šibkih podprle sposobne in uspešne družin;
- glede učbenikov bi lahko vodstva šol in oganizacije ZMS organizirale podporne knjižnice, tako da bi premožnejši učenci po končanem šolanju podarili učbenike in druge potrebščine, ki bi jih naj dobili učenci iz ekonomsko šibkih družin;

DRAGO HRIBAR

- dohodki od raznih prireditev, ki jih prirejajo šole, pa jih največkrat porabijo za rekreativne in druge namene vseh učencev, bi se naj stekali v poseben sklad za pomoč učencem iz šibkih družin;
- bolj kot doslej bi morali nuditi pomoč tem učencem mladinske organizacije, društva prijateljev mladine in šolski samoupravni organi.

To je samo nekaj možnosti. O tem problemu je sklicala posvetovanje tudi komisija za kulturo in izobraževanje pri občinskem sindikalnem svetu, kjer je tekla beseda o vseh možnih oblikah za zbiranje sredstev, kot jo predlagajo v akciji, zato se bomo k njej še povrnili.

GALERIJA
JAKI NAZARJE
14. 11. do 15. 12. 1969

gravura, miniatura, les

Razstava odprta
ob delavnikih
od 9. do 13. ure

ob sobotah in nedeljah
zaprto

VEŠ SVOJ DOLG, KZ?

SOSED DO SOSEDA RAZLIKA

UGOTAVLJA DIREKTOR ZADRUGE V ŠOŠTANJU TOVARIŠ IVAN STROPNIK V RAZGOVORU

OBČINSKA SKUPŠČINA JE SPREJELA PROGRAM RAZVOJA KMETIJSTVA, KI GA NAMERAVA S POMOČJO ZADRUGE TUDI PODPRETI

● Komu bo koristilo to pisanje? Kaj lahko zadruga sploh stori, za razvoj zasebnega kmetijstva niso izdelane niti najvažnejše sistemske rešitve, je vprašal direktor KZ IVAN STROPNIK.

● Na področju občine Velenje so s posebno anketo ugotovili, da bi za določeno specializirano proizvodnjo prišlo v poštev okoli 40 kmetij.

● O razmerah v občini, kar zadeva kmetijstvo, zgovorno priča podatek, da je v velenjski občini samo še 10 odstotkov čistega kmečkega prebivalstva (leta 1963 še 14%). kajti v tej občini napredka in vzpona, izgublja na celi črti le kmetijstvo; zgublja mlade za delo sposobne ljudi, zgublja pa tudi zemljo nad odkopnimi polji rudnika . . .

Resnici na ljubo, z direktorjem KZ Šoštanj *Ivanom Stropnikom* se nisva pomenila do konca niti o vsem. Povedal je mnogo tega, kar so povedali zadružniki že v Laškem, Mozirju in Konjicah. Tudi tu v Šoštanju nisem naletel na človeka, ki bi branil takšno zadrugo kakršna je brez pridržkov, kajti razmere, v kakršnih se KZ nahajajo, komaj zaslužijo ime zadruge, kajti v bistvu so KZ kmetijske organizacije, ki so kot vsaka proizvodna delovna organizacija, podvržene istim predpisom.

Zanimivo je, da sta si šoštanjska in mozirska zadruga tolikanj različni, čeravno sta sosedi. Različni sta si ravno zaradi razvitosti ostalih panog gospodarstva. Ker industrializacija Gornjo Savinsko in Zadrečko dolino ni tako močno zajela kot Saleško dolino, je v mozirski občini kmetijstvo važna panoga gospodarstva, v velenjski pa mnogo manj, saj po statistiki iz leta 1948 predstavlja čisto kmečko prebivalstvo samo še malenkost čez 10 odstotkov celotnega prebivalstva.

JURE KRASOVEC

Področje KZ Šoštanj je primerno za proizvodnjo živine, mleka, za hmelj in sadje. Gozdove moramo odšteti, kajti z njimi KZ nima nobene zveze, čeravno drži tudi tu, da tisti, ki imajo gozdove, lažje izboljšujejo tudi druge veje kmetijstva, v kolikor so njihove kmetije za kaj drugega sploh primerne.

KZ Šoštanj ima na seznamu 210 kooperantov za proizvodnjo hmelja, vendar zadruga ne namerava v bodoče v hmeljski proizvodnji obdržati vseh 210 kmetov. Obnovitj nameravajo le okoli 100 ha zemljišč in tu bodo prišli v poštev tisti, ki se bodo za hmelj specializirali, oziroma tisti, ki že sedaj veljajo za dobre hmeljarje.

Na področju živinoreje je področje občine primerno za vzrejo pitancev, plemenskih telic in molznic. Krediti, ki jih bodo kmetje lahko dobili, se bodo ravnali po glavah goved ali po litrih mleka.

Sadjarstvo bi se v občini Velenje v prvi vrsti orientiralo v pridelavo črnega ribeza na področju Belih vod in Zavodnje, v ostalih predelih pa na pridelavo kvalitetnega sadja novejših sort.

Tudi v KZ Šoštanj se zavzemajo za spremembo zakona, ki naj prepreči nadaljnje drobljenje kmečkih gospodarstev na majhne parcele. Zavzemajo se tudi za možnost večjega vpliva pri formiranju minimalnih odkupnih cen, za večje sodelovanje z uvozniki kmetijskih pridelkov. Tudi regresiranje pridelovanja določenih deficitnih pridelkov bi opravilo svoje, kot je bil to primer s proizvodnjo pšenice.

Kot v vseh treh ostalih kmetijskih zadrugah, tako tudi v šoštanjski obstaja prepričanje, da bi končno morali sprejeti tudi predpis, ki bi določal vsaj neko minimalno strokovno izobrazbo za prevzemnika kmetije, da pa je seveda treba temu primerno prikrojiti tudi šolske programe osnovnih šol, zlasti tistih, kjer je kmečka mladina v večini.

Kako bo kmet v velenjski občini dosegel boljše pogoje za življenje in delo, je odvisno še od marsičesa drugega. Tudi od tega, če imajo vasi dobro zvezo z dolino, kar v tej občini z akcijo »mesto vasi« posrečeno in koristno izboljšujejo, vendar pa je to šele začetek, kajti v občini je vsaj 20 takšnih smeri, ki povezujejo vse kraje z dokaj dobrimi, slabimi in zelo slabimi cestami, mnoge pa le zgolj s kolovozi, ki so komajda prevozni z vpregami

x x x

To je bilo nekaj problemov na tému »Veš svoj dolg, KZ?«. Splošna ugotovitev je, da se naše KZ zavedajo, česa kmečkemu človeku ne morejo nuditi, pa bi mu morale, če bi bile te zadruge res tudi zadruge.

So pa seveda tudi zadeve, ki jih drugačna oblika in vsebina organiziranosti KZ ne bi mogli urediti. To so vprašanja, ki jih je treba rešiti na kompleksnejši osnovi.

obrazi

FRIDERIK KOTNIK

Srečal sem ga povsod, kjer so razpravljali o mladih ljudeh. Enkrat v modrem delovnem kombinezonu, drugič v temni obleki. Na delovnem mestu, na raznih sestankih.

Ves njegov prost čas je napolnjen z mladinskim delom. Danes je predsednik najmočnejšega mladinskega aktiva v celjski občini — tovarne EMO Celje. Mnogi pravijo: Kaj pa mladina! Toda biti predsednik v tovarni, kjer je 1500 mladih ljudi in kjer pri tem delu stvari ne gredo vselej tako kot bi morale, je težka dolžnost. Ne bi mogel reči, da Fric — kot ga kličejo tovariši — rad govori, ali da mu beseda hitro teče, vendar kadar pove, prisluhnejo vsi. Kdor ga posluša se takoj zave, da v njegovih besedah tiči vsa resnica o življenju mladega delavca, ki je priden na svojem delovnem mestu in si želi, da bi si v življenju nekaj ustvaril. Mnogokrat pa je takšna želja zelo neuresničljiva.

»Rodil sem se pred 25 leti v Vojniku ter se izučil za ključavničarja. Že na osemletki sem pričel delati v mladinski organizaciji.«

Zaposlil se je v tovarni tehtnic in nato v EMO.

»Vidim, da se mladi lahko uveljavljamo. Gre le za to, da bi svoj prosti čas drugače uporabljali. Za to pa moramo mlade posebej pripraviti. Najhuje mi je, ko prepričujem mladeniča brez dokončane osemletke, naj se izuči, naj dopolni svojo izobrazbo. Njemu pa ni do šole. Šele čez nekaj let spozna, kaj je zamudil.«

Ob raznih priložnostih je omenjal odnose med starimi in mladimi, ki bi se morali obojestransko spremeniti.

»Mladi bi morali imeti več spoštovanja do starejših, le-ti pa bi nas morali bolj priznavati.«

Čeprav je v letih godnih za zakon, še ne misli na to.

»To ni samo moj problem, to je problem vseh mladih delavcev. Kako naj se mlad človek poroči in si ustvari družino, če bo moral dolga leta čakati na stanovanje. Mislim, da je to osnovno poleg izobrazbe, kar bi morali pri nas zagotoviti mladim ljudem.«

Vzel je svoje beležke in odšel. Zopet med mlade kot mlad človek.

M. Seničar

CELJE BI LAHKO ZAGRNILI Z JUTO

Novembra je štiristočlanski kolektiv tovarne »Juteks« v Žalcu slavil tridesetletni jubilej podjetja. Navada je, da ob takšnih priložnostih o slavjencih steče malo več besed. V slednjem primeru ne gre zgolj za lepo navado, pač pa jubilej opravičeno jemljemo kot možnost, da se pove nekaj resničnih izsekov o delu kolektiva, ki je mladem mestu najštevilnejši.

Savinjčanom, pa tudi drugim bralcem, verjetno ni potrebno nadrobno nizati kronoloških podatkov o tem, da so tu v opuščeni pivovarni pred 30 leti v skromnih razmerah začeli spravljati na noge tovarno jutine tkanine. Razlog za to je bil hmelj oz. potreba po vrečah. Ta potreba se vleče še naprej, čeprav je današnja proizvoddnja 7,5 milijona kvadratnih metrov jute nekajkrat večja kot pred vojno.

Še pred desetimi leti je bilo v »Juteksu« kruha za vsega okrog 200 ljudi, vtem ko jih šteje sedaj že 400. Velja pa ob tem poudariti še eno dejstvo, da je namreč pred enim desetletjem kolektiv delal v dosti težjih delovnih pogojih kot danes. Pogoji gospodarjenja pa so bili težji tudi zaradi nečesa drugega: za svojo proizvodnjo je moral Juteks kupovati prejo od drugih jugoslovanskih proizvajalcev oz. iz uvoza. Zavisnost od drugih je visela nad podjetjem kot Demoklejev meč. Pred leti so postavili lastno predilnico, jo sodobno opremili in se tako osamosvojili kot proizvajalec jutinih izdelkov. Da je bila naložba nujna in da je moral zaradi tega kolektiv tedaj nekoliko zategniti pasove, je dejstvo. Če tega ne bi storili, bi danes težko govorili o jubileju takšne tovarne, kakršna je sedaj. Razvoj, zlasti pa ekonomika, terjata nadaljnih korakov v tehnologiji. Zategadelj že zamenjujejo pred leti kupljene stroje z novimi, produktivnejšimi. Prihodnje leto bo vrednost nove strojne opreme znašala 1,500.000 dinarjev.

FRANJO KRIVEC

Pridobitev zadnjih let je tudi nov obrat za predelavo slabše kvalitete jutine surovine, ki je omogočil podjetju večjo rentabilnost in sposobnost konkurirati proizvajalcem doma in na tujem. Od 2200 ton surove jute je približno 60 odstotkov »kratkodlake«, ki jo potlej po posebnih postopkih obdelajo. Prav ta naložba je med drugim tudi prispevala, da je podjetje lahko cene svojih izdelkov napram reformskim cenam znižalo za 19 odstotkov. Tudi tkalnica je bila deležna delne rekonstrukcije. Že drugo leto izdelujejo jutino tkanino največjih širin za potrebe pohištvene industrije. Sedaj že polovico letne produkcije prodajo na zahodno evropskem trgu (Zahodna Nemčija, Švica, Avstrija), v prihodnje pa se bodo morali še bolj orientirati na izvoz. Kapacitete za proizvodnjo jutinih tkanin namreč daleč presegajo jugoslovanske potrebe.

Tu velja povedati, da si v »Juteksu« prizadevajo okrog iskanja novih možnosti razvoja podjetja mimo osnovnega programa, to je jute. Razpravljajo o treh različnih variantah. V vsakem primeru bi nova proizvodnja naj omogočila zaposlitev še 70 novih delavcev oz. delavk. Nova delovna mesta so pri odločitvi za bodočo investicijo vsekakor pomembna utež na tehtnici odločanja. Spričo teže podjetja je Juteks sposoben za investicijo vredno do 8 milijonov dinarjev.

Če so bili osebni dohodki v »Juteksu« pred leti predmet razprav ob najrazličnejših priložnostih in so jih brez haska »mleli« na vseh forumih, se je letos uspelo kolektivu povzpeti s povprečnimi osebnimi dohodki v vrh podjetij tekstilne branže. Pri tem naj poudarimo, da nima v podjetju nihče manj kot 600 dinarjev. Uredili so si tudi lastno kuhinjo in jedilnico, tako da prejemajo tople obroke vse posadke. Kot znano, delajo v žalskem Juteksu zmerom v treh izmenah in je zaradi tega tudi amortizacijska doba strojev preračunana na 6 let. To navsezadnje terja tudi sam razvoj tehnike v tej branži, predvsem pa ekonomski kazatelji; produktivnost, produktivnost.

• novi slovenski mesečnik •

karavana

odkriva

160 strani

3 din

DINAR ŽE, TODA ZAKAJ?

Minulo soboto je bil v Celju posvet članov Ferijalnega saveza in celjskega vodstva Počitniške zveze o tem, kaj storiti z letoviščem Savinja, ki ga Celjani upravljajo v Makarski. Gre za mladinsko letovišče, ki si je v teh letih obstoja pridobilo lep ugled tudi izven meja nekdanjega celjskega okraja.

Toda območje, na katerem je omenjeno letovišče, sodi po novem urbanističnem načrtu za razvoj turizma ob Srednjem Jadranu, zato skupščina občine v Makarski zahteva določene pogoje. Gre namreč zato, da bi naj Celjani in Beograjčani, ki skupaj upravljajo s tem letoviščem, morali zadostiti normam tega turističnega programa. To pa zato, ker je za uresničitev programa vezan tudi mednarodni kredit, ki nosi s sabo tudi določene pogoje. Ti pa ne dovoljujejo, da bi ob najmoderneje urbano zaključenem hotelskem naselju životarilo letovišče, katerega najpoglavitnejši stanovanjski fond so trenutno šotori.

Zato se mora vodstvo obeh partnerjev, ki z letoviščem upravljata, odločiti, ali sprejmeta pogoje občine ali se izselita. Verjetno je vsakomur jasno, da smo v nekaj letih zaradi določenih razmer že izgubili marsikateri objekt, ki je bil namenjen, in ki je služil za rekreacijo delovnih ljudi. Tudi mladine!

To govorimo zato, ker je skoraj istočasno, ko v Makarski na občinski skupščini trajajo pogovori o tem ali mladinsko letovišče ostane ali ne, vodstvo Počitniške zveze v Ljubljani organizira zbiralno akcijo za gradnjo doma, ki bi naj bil v Ljubljani. Medtem ko je že zdaj jasno, da Beograd ne bo odstopil od svoje pravice bivanja v Makarski, Celje zagotovo ve, da ne bo moglo zadostiti zahtevam. Ker je to letovišče, kot rečeno odprtega tipa, torej za članstvo iz vse Slovenije, države in zamejstva, bi bilo pričakovati, da se bo tudi vodstvo Počitniške zveze maksimalno zavzelo za rešitev tega problema. Po vabilu na tiskovno konferenco, ki jo sklicuje Izvršni odbor Počitniške zveze pa je jasno, da mu je trenutno največja skrb, kako zagotoviti denar za gradnjo doma organizacije v Ljubljani. Za razloge ob tej odločitvi sicer navaja, da Ljubljano obišče toliko in toliko tisoč mladine, da je Ljubljana edino mesto s tolikim številom prebivalstva, ki še takšnega doma nima in podobno.

Organizatorji tiskovne konference sicer niso priložili vabilu tudi nekatere prepotrebne izračune, konference se pa žal ni-

JANEZ SEVER

smo mogli udeležiti, da bi izvedeli, če so v Ljubljani podrobneje obrazložili svoje načrte, vendar kljub vsemu menimo, da je pobuda za to akcijo dokaj neutemeljena. Ne zato, ker vemo, da je v Ljubljani toliko in toliko internatov, študentskih naselij in drugih objektov, ki v turistični sezoni sprejemajo mlade, temveč zato, ker smo prepričani, da je gradnja tega objekta ekonomsko neutemeljena. Po drugi strani pa organizatorjem te akcije zamerimo, da materialno ne podpirajo stremljenja Celjanov, ki bi ob širši družbeni pomoči uspeli po zahtevah urediti naselje, ki se je že uveljavilo in toliko usposobilo, da se je tudi samo živelo. Tako bi pa naj zrasel nov spomenik, za katerega bi naj prispeval vsak, vsaj dinar. V začetku. Pozneje pa več. Takrat ko bi nastala izguba

PUŠKA ZAMENJALA OLJKO

TONE VRABL

ali: GRČIJA - DEŽELA VELIKIH IN MALIH, PAMETNIH ALI MOČNIH, SPOŠTOVANIH ALI VSILJENIH BOGOV

Vožnja je postajala vse bolj utrujajoča. Kljub temu, da smo se večkrat ustavili in tudi kopali, smo se dolge vožnje vseeno počasi najedli. Skozi vasi, kjer še sploh nimajo elektrike in mesta, ki so urejena z velikim okusom za lepoto, smo končno prispeli do cilja: Aten.

Ko smo pod seboj zagledali morje raznobarvnih luči smo se počutili kot v raju. Vse je mrgolelo kot veliko mravljišče, kjer pri najboljši volji ne veš, kdo in kako se kdo premika. Vse gre na videz popolnoma neorganizirano in zmedeno, kljub temu da temu, ko vse dodobra spoznaš, le ni tako. Tudi v tistem njihovem čudovitem neredu je veliko reda, predvsem pa samozavesti in gotovosti. To ni tako, kot pri nas, ko si človek skoraj ne upa stopiti čez prehod za pešce, če niso avtomobili na obeh straneh oddaljeni vsaj en kilometer. Vsaka manjša razdalja že lahko pomeni padec pod kolesa, poškodba ali v najhujšem primeru celo smrt. V Atenah pa lahko mirno in varno švigneš čez cesto, ne da bi se bal za eventualne posledice.

Noč je bila razgibana, ceste polne avtomobilov in ljudi. Mesto je dihalo kljub poznim nočnim uram. Seveda smo se kot pravi turisti ob prihodu v Atene izgubili. Najprej smo zapeljali mimo novega stadiona Karaiskakis v Pirej in od tam nazaj v mesto. Vpraševali smo ljudi po hotelu, kjer so prebivali jugoslovanski atleti. Še dobro, da so Atene mesto hotelov in da ljudje normalno ne vedo za vsakega posebej; sploh pa za našega, ki je bil hudičevo majhen in nepomemben v primerjavi z ogromnim Hiltonom. Le-ta sveti po vseh Atenah in izžareva vso moč in grandioznost.

Končno se nam je po nekaj urah vožnje in »lutanja« po mestu le posrečilo pripeljati pred hotel, gnezdo jugoslovanske ekspedicije na letošnjem evropskem prvenstvu. Na hitro smo se pozdravili s Celjani Kocuvanom, Žuntarjem in Urbančičevo, izmenjali nekaj vljudnostnih fraz in vprašanj, se pogovorili še z mariborskim športnim novinarjem Vahtarjem in takoj zatem povprašali po kampu. Utrujenost je dosegla vrhunec in spanec je kot strup lezel v telo in ga omamljal.

»Dva kilometra od hotela je odlična plaža in lep prostor za kampiranje.« so nas potolažili. Na hitro smo spili še steklenico njihovega piva in naenkrat nas je objela moč, ki se je povrnila ob upanju, da bomo kmalu postavili šotore in zaspali.

Do kampa resnično ni bilo daleč. Šotora smo postavili tik ob morju, ki je bilo neverjetno mirno. Od tam je bil odličen razgled na celotno mesto, ki se je cvrlo v paleti raznobarvnih luči.

Tiho in mirno smo postavljali šotora in z očmi parali temo, da bi videli, kje pravzaprav smo. Pomirili smo se v upanju, da bo kmalu jutro, ki nam bo povrnilo vse tisto, za kar smo bili že prvi dan prikrajšani. Nekaj golih teles se je na hitro pognalo v vodo in izpralo prah, slabo voljo in utrujenost. Počitek na blazini je bil naravnost fantastičen.

Kmalu smo začeli sanjati o bogovih. Grških bogovih. Sicer nisem popolnoma prepričan, da smo o tem vsi sanjali, za sebe dobro vem, da sem. In o lepih ženskah, ki jih je bila antična Grčija polna.

Bogovi in ženske, kako lepe in slastne sanje; sanje pod Akropolo ob Egejskem morju v Atenah. Tudi tista noč so nam bili bogovi naklonjeni. Ženske pa ne. Bili smo užaloščeni . . .

Jutro. Fantastičen pogled.

Morje, kot ogledalo. Trenutno se nisem mogel spomniti boljše primerjave in sem uporabil staro, že ničkolikokrat obrabljeno. Ogabno! Zlezli smo izpod platnenih streh, pretegnili ude, ki si še niso dodobra opomogli in zagnali v morje. Toda groza! Kar tristo metrov smo morali hoditi, da smo sploh lahko zaplavali. Morsko dno se izredno počasi spušča. Hoja po mivki je prijetna, plaža pa takšna, kot si jo lahko samo želimo. Nekaj več kot trideset se nas je kopalo. Prišli so neki fantje iz Švice, ki so potovali proti Aziji skozi Grčijo, pa Avstrijci, Nemci. Vmes je bilo tudi nekaj Grkov, domačinov, ki so lepo jesensko vreme izrabili za kopanje.

Zajtrk. Britje. Lenarjenje na soncu. Namakanje. Znotraj in zunaj. Predvsem za prvo smo imeli ogromne možnosti. Nedaleč vstran so bile kar tri krčme. Vsako jutro so mize postavili ob morje, kjer smo lahko pili. Veliko pili. In to dobro grško vino, ki je dišalo po rdeči zemlji in mediteranskem soncu. Iz tistih jagod je vino najslajše. Prijetno nas je žgečkalo po grlu. Res prijetno. Sploh si nismo mogli predstavljati, da je vse skupaj res in da smo resnično v deželi, o kateri smo vedno in povsod toliko slišali. Slišali predvsem lepega, razen v zadnjem času. Pa to nas sploh ni motilo, vsaj v tistih trenutkih ne, ko smo počivali ob morju za mizo polno dobrega vina.

Dopoldne je kmalu minilo in priznati moram, da smo se od dolge poti dobro spočili. Začel pa se je drug napor. Po kosilu smo sedli v avtomobile in se odpeljali na stadion Karaiskakis, kjer je bilo letošnje evropsko prvenstvo v atletiki. O tem, grški gostoljubnosti, urejevanju plaže in drugih dogodivščinah pa prihodnjič.

Pogled na Atene, v ozadju Hrib modrecev. Pri nas imamo tudi hribe in to veliko hribov, nekoliko manj pa modrecev. Škoda!

LOV

Mrak se je začel plaziti po logih. Tako je prav. Ravno prav. Sicer mi to jesensko vreme ni preveč všeč, kajti drevje še ni spustilo listja. Zato v temi težko uzreš fazana.

Lažje je s srnjakom.

Moraš le poznati tisto jaso in nato pot, jo previdno ubrati s plenom mimo radovednih oči. To ni hec. Počiti srnjaka, pa da te dobijo. To je draga pečenka.

Mene ne bodo dobili. Nikakor. Saj me tudi doslej niso. Moraš paziti. V obe smeri. Tako, tu, v tej grapi je pravšnji položaj Lepo mesto. Ko pridejo po oni strani mimo, ga od tu poderem. Nič cigaret. Niti kašljanja. Tako. Malo miru. Če se kaj spoznam na to reč, bi morali priti mimo v naslednje pol ure. Aha, še malo, tako, da, zdaj.

Strel.

Oster pok je še dolgo odzvanjal po grapah in se končno z vse slabšim odmevom izgubil. Slišati ga je bilo moč daleč, vse tja do Šentjurja. Čez deset minut je na postaji milice v Celju zazvonil telefon. Nekaj kilometrov od Šentjurja je v gozdu odjeknil strel. Divji lovci. Prosimo, če bi poslali na kraj dogodka patrolo s psom. Položaj je približno . . .

Kombi je poskakoval po kolovozu. Do tiste grape, kjer bi naj počil strel ni bilo moč priti z avtomobilom. Jože je na kratkem povodcu zadrževal psa, ki je vlekel, vlekel. Ogledal si je približni položaj in poskušal v temi ugotoviti, kje bi naj bil divji lovec. Kje bi se naj postavil in kje bi naj padla mrtva žival. To ni tako enostavna reč, kajti vsaka minuta je dragocena.

Začnimo. Pes se je vrtel v krogu, vlekel tja, vlekel sem. Visoka trava je močila noge do kolen. Nenadoma se je pes pognal. Nič. Še enkrat znova. Koliko časa je minilo? Pet, deset ali dvajset minut? Pol ure? Ne, toliko ne! Oho, gremo. Glej, kri!

Pes je vlekel, da je Jože komaj držal povodec. Pas je bil namotan okoli roke, da se je vrezoval v meso. Tu in tam se je Jože ozrl, da bi videl, če ga tovariš dohaja. Vsenaokrog samo tema. Treba bo malo počakati. Aha prihaja. Kdo? Tovariš ali divji lovec? Pazi! Ne, tovariš je. Kratek posvet in naprej.

Ni preveč veselo, če pretečeš že drugi kilometer po travi in njivah, pes pa vleče naprej, mimo naselja. Je mar na napačni sledi? Zopet postanek, da ju dohiti tovariš, Jože treplja psa po vratu. Priden, priden. Pes je nemiren, ker bi rad naprej. Zopet posvet in naprej. Predivjali so že tretji kilometer, pa še vedno nič. Nenadoma se pes usmeri proti sadovnjaku, v temi na vrh hriba je moč videti medlo luč. Torej smo tu! Počakajmo tovariša. Posvet, vsak z ene strani okoli hiše. Luč je v kleti ali kaj je to? Zdaj pa previdno, zelo previdno, da se ne bi prst skrčil na petelinu. Takrat boli. Jože umirja psa, tovariš prihaja okoli hiše. Jože nenadoma butne v vrata, da se ta na stežaj odpro. Na tleh sedi pasja zverina, ki jo je udarec vrat zmotil pri obiranju kosti in kože. Srnjakove. Oho. Pes se požene, Jože zavihti z nogo. V sredi prostora stoji možakar in bulji v prišleke. Na mizi je nekaj mesa, ostalo v košu.

»To nisem storil jaz,« jeclja možakar. »Je že prav. Vse zavijte in pojdite z nami. Čez pol ure zopet drdra kombi po kolovozu. Tokrat je storilec zraven. Našli so ga že na delu, v štorski železarni. Možakar v kleti je bil njegov oče. Zdaj bo sam pokazal kako in kaj ter kje.

S tega srnjaka ni divji lovec užil pečenke. Plačal pa jo bo. O, draga bo, draga . . .

NANI

VEČ PRIZADEVANJA ZA DELO

MLADI OPOZARJAJO NA IZGRADNJO OBJEKTOV ZA REKREACIJO

V Celju je več organizacij, ki poleg Zveze mladine vključujejo mlade ljudi, predvsem zaradi njihovih interesov. Nekatere delajo zelo dobro, druge slabše, vse pa imajo enoten cilj: zadostiti interesu članov. K temu pa moramo pridati še drug močan motiv, namreč potrebo po vzgoji teh mladih ljudi, ki lahko poteka vzporedno z zadovoljevanjem interesa.

Pred dnevi je bila v Celju četrta seja občinske konference Zveze mladine, na kateri so zelo temeljito obdelali naloge in težave specializiranih organizacij, ki vključujejo mlade ljudi in to ne samo tiste organizacije, ki imajo predvsem mlade ljudi, ampak tudi tiste, katerih vrste polnijo tudi starejši. Skupna ugotovitev teh organizacij je, da so še premalo afirmirane, da njihovo delo ni dovolj priznano v družbi in da ljudje, ki največ prostega časa posvetijo delu v teh organizacijah, le redko dobijo družbena priznanja, kljub nedvomni pomembni vlogi, ki jo opravljajo.

Mladi na seji niso razpravljali samo o materialnem položaju organizacij, kot bi lahko pričakovali zaradi nerešenega vprašanja financiranja dejavnosti, temveč predvsem o vsebinskih spremembah in potrebi po kvalitetnejšem delu. Tako v referatu kot v razpravah pa so podali nekatere zelo konkretne predloge.

Omenili so nerešeno vprašanje izgradnje rekreacijskega centra na Golovcu, ureditev prostorov na Gričku in nujnost gradnje večje dvorane za razne prireditve. Znova je bilo na seji poudarjeno, da so možnosti za zabavno življenje celjske mladine zaradi pomanjkanja primernega prostora izredno majhne, kar pomeni, da se bodo mladi željni plesa in zabave pričeli vračati v gostinske lokale.

Člani občinske konference so govorili še o mentorstvu, kadrovskih vprašanjih, telesni kulturi in drugem ter s tem pripravili nekatere izredno pomembne zaključke za nadaljnje delo specializiranih organizacij.

M. SENIČAR

NAGRAJENI PROSVETNI DELAVCI

Predsednica občinske skupščine Olga Vrabičeva in predsednik skupščine izobraževalne skupnosti Franjo Lubej sta pred dnevi v mali dvorani Narodnega doma pripravila sprejem za prosvetne delavce, ki jim je izvršni odbor skupnosti sklenil prvikrat podeliti javna priznanja in nagrade za njihove posebne uspehe in zasluge v vzgojno izobraževalnem delu. Ob tej priložnosti sta poleg Franja Lubeja in predsednika izvršnega odbora izobraževalne skupnosti prof. Dragota Loibnerja spregovorila tudi **Olga Vrabičeva** in sekretar občinskega komiteja ZKS prof. **Emil Rojc**, ki sta nagrajencem čestitala in izrazila prepričanje, da bo ta, četudi simbolična oblika vrednotenja pedagoškega dela postala trajna in bo spodbujala prosvetne delavce k novim uspehom.

Nagrade so prejeli: Ahtik Marija, Bizjak Milica, Bostič Martina, Cilenšek Zora, Čepin Milena, Gajšek Majda, Gombač Milan, Goričan Lizika, Gregorčič Milica, Grum Ema, Hercog Vladka, Jazbec Jožica, Jelen Marija, Klančnik Miro, Kolka Marija Kolnik Mirko, Kovač Genovefa, Kranjec Cilka, Kranjc Hilda, Kraševec Vera, Kožuh Karel, Kremenšek Erna, Kučer Pavla, Kunej Egon, Kurnik Veronika, Leskovšek Ivanka, Lorger Tine, Lorbek Agica, Lužnik Ivanka, Marčič Adi, Marinček Ciril, Motoh Jožica, Ocvirk Sonja, Orel Ivanka, Oset Zora, Pejanovič Ana, Pejha Olga, Pešak Tone, Piškur Danica, Rauter Janez, Ravtar Emica, Ravbar Breda, Rode Majda, Strehovec Vera, Sterle Helena, Strmčnik Hela, Špendl Drago, Šalamon Slava, Štucin Vilma, Turk Majda, Vinkovič Ana, Vizjak Rudi, Vovk Anka, Vučajnik Slava, Zorzo Ivanka, Žulj Anka in Žuntar Ivanka.

dhr

CELJE

IMENOVANJA

Po izidu razpisa so odborniki celjske občinske skupščine imenovali za novega sodnika občinskega sodišča v Celju tovariša **Janeza Novaka**, doslej sodnika občinskega sodišča v Šmarju pri Jelšah.

Na predlog komisije za volitve in imenovanja ter po sklepu odbornikov občinske skupščine bo opravljal dolžnosti vršilca direktorja Zavoda za izmero in kataster zemljišč v Celju **Franc Gajšek.** To imenovanje velja do uvedbe postopka za razpis mesta direktorja in imenovanja novega direktorja.

LEP SPREJEM

V počastitev praznika republike je direktor železarne Štore Tugomer Voga sprejel predstavnike krajevnih družbenopolitičnih organizacij in društva za telesno vzgojo Partizan- Kovinar ter se jim zahvalil za delo, ki so ga opravili v svojih organizacijah.

MALI INTERVJU

Vprašuje: MILAN BOŽIČ
Odgovarja: STANE PINTER

Po zaslugi doma pohištva Slovenijales je postala Zidanškova ulica v Celju bolj obiskana. Tu med večidel starimi hišami, je zraslo moderno poslopje, ki se navzlic vsemu lepo ujema z okoljem. Celje je dobilo novo trgovsko hišo, v pravem pomenu besede — dom pohištva.

»Četudi ste v novih prostorih poldrugi mesec, kaj ugotavljate?« »Predvsem to, da smo ravnali prav, ko smo se odločili za to gradnjo. Mi smo nanjo ponosni in vem, da je tudi Celje z njo veliko pridobilo. Zdaj je ta kotiček starega dela mesta ob Savinji bolj obiskan in ulica počasi pridobiva na tistem pomenu, ki ga je imela nekoč.« **Kako pa ste zadovoljni s prometom?«** »Nadvse. Pričakovanja so se izpolnila. Naša izbira je tako velika, da lahko zadovoljimo slehernega kupca, čeprav imamo velike težave pri nabavi blaga.« **»Kakšen način prodaje oziroma nabave prevladuje?«** »Povsem razumljivo — na potrošniški kredit,« **»Kako pa je s staro poslovalnico na nasprotni strani ceste?«** »Tudi ta ima novo podobo. Adaptacijska dela smo pravočasno končali. Zdaj s to trgovino izpolnjujemo naš celotni program, naš asortiment pohištva. Razen tega se ta trgovina odlikuje po specializaciji pisarniškega pohištva, ko pa bodo dozoreli vsi pogoji, ji bomo dodali še specializacijo pohištva za šole. Tu bomo uredili pravcato razstavo v malem in tako z različnimi kombinacijami opozorili ne samo na opremo pisarn, marveč tudi šolskih prostorov.« **»Kako pa deluje vaša služba nasvetov?«** »Če sodim samo po ljudeh, kupcih, ki se obračajo na naša arhitekta in ju vabijo tudi na domove, da ocenita okolje in priporočata opremo stanovanja, lahko rečem le to, da smo napravili velik korak naprej v sodobnem načinu prodaje.« **»Kaj pa načrti?«** »Čeprav smo z domom pohištva izpolnili večji del načrtov, naj omenim graditev novega skladišča in nove poslovalnice za polfinalne izdelke. Ta že dela, samo prostori ne ustrezajo. Poleg tega bomo od časa do časa pripravljali več specializiranih razstav in z njimi opozorili na najrazličnejše možnosti za opremo stanovanjskih in delovnih, da ne rečem tudi šolskih prostorov,« je ob zaključku dejal šef celjskega predstavništva Slovenijales, Stane Pinter.

epp
ekonomska propaganda
grafično oblikovanje
industrijska fotografija

OSMA SEJA OBČINSKE SKUPŠČINE

V torek, 20. novembra je bila osma skupna seja članov obeh zborov skupščine občine Celje. Ko so v uvodnem delu sprejeli zaključke in priporočila o sodelovanju in povezovanju gospodarstva v celjski občini (razprava o tem je bila že na sedmi seji), so med drugim sklenili posredovati stališča samoupravnim organom v gospodarskih delovnih organizacijah s tem, da bi jih na sejah proučili in tudi dopolnili. Razen tega je tudi skupščina naročila zboru delovnih skupnosti, da še posebej in zelo konkretno obravnava vprašanja o vseh možnih oblikah sodelovanja in povezovanja gospodarstva ne samo v občini, marveč tudi v širšem obsegu.

Na seji so kritično sprejeli poročilo celjske enote republiškega zavoda za šolstvo o delu osnovnih in srednjih šol v občini v lanskem šolskem letu ter zahtevali, da se odborniki seznanijo tudi s problematiko izobraževanja odraslih. Kljub temu, da je bila na dnevnem redu tudi ta problematika, na seji o njej ni bilo govora.

Odborniki so izredno pozitivno ocenili prizadevanja sveta za družbeni plan in finance glede politike o prispevni in dačni obremenitvi občanov v letošnjem letu, potrdili pa so tudi informacijo o delu krajevnih skupnosti.

M. B.

NOVI ODBORNIK

Glede na to, da je dosedanji odbornik 40. enote za volitve v zbor delovnih skupnosti celjske občinske skupščine Jože Marolt iz Dobrne prevzel novo delovno mesto na območju druge občine, se je odpovedal odborniški nalogi; občinska volilna komisija pa je razpisala nadomestne volitve. Med dvema kandidatoma (Andrej Peterka in Ljubo Zelič) je več glasov dobil *Ljubo Zelič*, ki je s tem postal novi odbornik celjske občinske skupščine. Tovariš Zelič je na zadnji seji celjske občinske skupščine podal tudi svečano izjavo.

NOVOLETNI POTROŠNIŠKI SEJEM

Poslovno združenje za trgovino v Celju »Koneks« pripravlja od 23. do 30. decembra letos v prvem nadstropju bodoče Tehnomercatorjeve veleblagovnice v Gubčevi ulici novoletni potrošniški sejem. Za to prireditev bo na voljo okoli tisoč kvadratnih metrov prostora, ki bo tudi primerno ogrevan.

Združenje bo na sejem povabilo trgovinske in druge gospodarske organizacije z območja celjske regije. Sicer pa pričakujejo, da bodo blago prodajali po znatno znižanih cenah.

M. B.

»DA« ZA ZDRUŽITEV BOLNIŠNIC

V celjski bolnišnici so se člani delovnega kolektiva že odločili o predlogu za priključitev bolnišnice Topolšica bolnišnici Celje. Od 1185 članskega kolektiva se jih je referenduma udeležilo 1013 in od tega jih je 96,55 odstotka glasovalo za združitev. Samo 23 članov je glasovalo proti njej.

Referendum so izvedli na treh voliščih — eno je bilo tudi v Novem Celju, kjer so bili za izid reserenduma še posebej zainteresirani. Hkrati s priključitvijo bolnišnice Topolšica je kolektiv namreč odločal tudi o izločitvi pljučnega oddeka Novo Celje, kjer bodo v kratkem ustanovili socialni zavod za varstvo ostarelih ljudi. Tudi v Novem Celju so se izrekli za združitev, kar dokazuje, je bil predlog dobro utemeljen in da je večina članov delovnega kolektiva spoznala pomembnost bolnišnice pravilno ocenila pomembnost svoje združitve.

INGRADOVA PROSLAVA

S proslavo v počastitev dneva republike je kolektiv Ingrada zaključil tudi praznovanje ob desetletnici združenega podjetja. Ob tej priložnosti so s posebnimi priznanji nagradili vse člane, ki so v Ingradu preživeli prvih 54 članov kolektiva, priznanja za 15-letno 35 ter devet nagrad za 20-letno delo in več.

Na proslavi je o prazniku in delu kolektiva govoril v. d. direktorja inž. Heinz Čmak, program pa so izpolnili še recitatorji in glasbena mešanega pevskega zbora France Prešeren.

AERO ČASTNI PODPORNI ČLAN

V zahvalo za razumevanje, ki ga je kolektiv Aera pokazal pri delu celjskega moškega zbora, ta ugledni pevski zbor imenoval delovno skupnost Aera za častnega podpornega člana.

ŽALEC

MARLJIVI ČEBELARJI

Pred dnevi so imeli občni zbor čebelarji društva v Žalcu. Med obravnavo svojega dela so poudarili, da je nerazumljivo, ker trgovska podjetja uvažajo med iz tujine, mejstva, domači pridelek pa leži v shrambah čebelarjev. Za predsednika društva je bil ponovno izvojen Mr. Sevšek.

ŠTEVILO OBRTNIKOV MANJŠE

V zadnjem času zaradi primerne obremenitve

je število zasebnih v na področju žal- ine vse manjše. Na eji občinske skupščiz zato predlagali, da uprava do sprejetja proračuna za prihod- o pripravi realnejše ive, ki bi povzročile evilo obrtnikov in tistih, ki so se pri- rugje. Ker je povpra- po obrtnih storilno- ko, obrtnikov pa vse o mnenja, da je treba čimprej realizirati.

LEP PLEN

Boris Dobič iz Žalca, iške družine iz Šem- imel pred dnevi iz- ribiško srečo. V šem- em lovnem revirju je ji ujel sulca, ki je bil 5 cm! Za nameček naj , da je tetahl 11,50 kg. eži je vsekakor dopri- di 45 cm dolgi lipan, imel sulc v želodcu. sodeč so tudi med vrste, ki so — nena-

tt

O OBRTI IN OSTINSTVU

at je bila izjemoma dvorani na Vranskem činske skupščine Žalec. ej so največ razprav- problemih obrti in go- a v občini, dotaknili se tudi problemov šol- Po razpravi so si od- ogledali delovni orga- invalidske delavnice rat Sigme, zvečer pa tvovali osrednji prosla- Dnevu republike.

T. V.

OBNOVA ŠOL

rihodnjem letu bodo v občini obnovili na- e šole: v Veliki Pire- Andražu, Polzeli, Ponik- Letušu, dokončali pa z tacijo šole v Petrovčah.

T. V.

V ŠESTIH PROSTORIH

ebna šola v Žalcu de- izredno težavnih po- aj imajo pouk kar tih zgradbah. Nekaj ev pa hodi celo v po- šolo v Celje in na Do- Predvidoma se bodo dela iz boljšali v pri- em letu, ko bodo ob aciji šole v Žalcu v ob- stavbi uredili pet učil- potrebe posebne šole.

T. V.

KMALU PO NOVEM DELOVNEM ČASU

Na nov delovni čas — 42. urni delovni teden — je v žalski občini od 21 delovnih organizacij prešlo že 12, s 1. januarjem 1970 pa bo to storilo še pet organizacij. Tako bodo od takrat dalje delali po 48. ur na teden še v Avtoprevozu Šempeter, Hotelu Slovan na Vranskem, Gostinskih podjetij Hmeljar v Žalcu in Braslovčah ter obrat rudnika Liboje podjetja Montana.

T. V.

DVAINPETDESET ZASEBNIH GOSTIŠČ

V 32 naseljih žalske občine je trenutno 52 zasebnih gostišč, ki pa zaposlujejo več delovne sile, kot gostilne družbenega sektorja. Največ gostiln zasebnega sektorja je na Vranskem, v Žalcu, na Polzeli in v Preboldu. Zanimivo je, da je v vseh omenjenih zasebnih gostiščih na razpolago samo 14 ležišč, kar pa je občutno premalo.

T. V.

NOVA HALA

Prihodnji teden bodo izročili namenu novo proizvodno halo, ki jo je za svoje potrebe zgradilo Splošno industrijsko gradbeno podjetje SIP v Šempetru v Savinjski dolini. Z novo halo in stroji bodo povečali proizvodnjo.

MOZIRJE

PROBLEMI ZDRAVSTVA

Svet za zdravstvo in socialno varstvo je v svoji mandatni dobi pretresal probleme s tega področja, predvsem pa o integraciji izvenbolničarsko zdravstvene službe, o problemih duševno prizadetih otrok in o programu razvoja šolskega varstva. S področja socialnega varstva pa tudi reševanje stanovanjskih problemov nekdanjih borcev in aktivistov NOV ter njihovih družin.

er

RAZPRAVA O OBRTNIŠTVU

Odborniki obeh zborov skupščine občine so v ponedeljek razpravljali tudi o razvoju obrtništva v občini. Torej o panogi, za katero vodstvo občine in ekonomisti smatrajajo, da se lahko razvije v eno izmed donosnih panog gospodarstva mozirske občine.

NOVI SKLAD

Odborniki obeh zborov skupščine občine so na zadnji seji obravnavali predlog odloka o ustanovitvi sklada za financiranje teritorialne obrambe in civilne zaščite. Z novim skladom bi naj trajno zagotovili denar za financiranje nalog občine na področju obramb in zaščite, torej za potrebe, ki so skupnega pomena za občino Mozirje in delovne organizacije s tega območja.

—er

NEKJE ŠKRIPLJE

Kot smo izvedeli, bo občinski upravni organ v kratkem izdelal in pripravil analizo o stanju in razmerah v komunalnem podjetju Ljubno ter predlagal rešitve in ukrepe. Kaže, da v tem kolektivu ni vse tako, kot bi moralo biti. Mogoče pa bo po tej »injekciji« bolje.

KOMUNISTI O NALOGAH

V petek bo v veliki sejni dvorani skupščine občine seja občinske konference ZKS Mozirje. Na tej prvi seji novoizvoljene konference bodo člani razpravljali med drugim tudi o aktualnih nalogah komunistov ter sprejeli poslovnik Medobčinskega sveta ZKS v Celju.

ez

VRANSKO

GOZDARJI O STATUTU

Na Vranskem so se sestali gozdarji in gozdni delavci ter razpravljali o novem statutu o varstvu gozdov.

OGLED DELOVNIH ORGANIZACIJ

Po zadnji seji občinske skupščine Žalec, ki je bila zaradi praznika 29. novembra v kinodvorani na Vranskem, so si odborniki obeh zborov ogledali invalidske delavnice in obrat Sigme iz Žalca.

VELENJE

LIKOVNA RAZSTAVA

V razstavnem prostoru velenjskega Delavskega kluba razstavlja slikar amater VLADO VALENČAK. Samouk je tokrat razstavil več akvarelov, ki predstavljajo okolico Velenja v jeseni. Valenčak je član likovne sekcije PD Svoboda iz Velenja.

vv

VELENJČANI IN IZOBRAŽEVANJE

Delavska univerza v Velenju obhaja deseto obletnico svojega delovanja. V tem obdobju je v veliki meri doprinesla k izobrazbi občanov. Trenutno deluje pri Delavski univerzi oddelek ekon. sred. šole, komercialne srednje šole, kovinarske delavske šole in oddelek osnovne šole za odrasle. V načrtih pa imajo še ustanovitev oddelka za elektro stroko ter tečaj angleškega jezika. Za mlade gospodinje pa šivalni tečaj. Tudi na kmečko mladino niso pozabili. Tako bodo organizirali seminar za poduk o vzreji živine ter seminar za mlade sadjarje.

HRASTNIK

USPELO PRAZNOVANJE

Minulo praznovanje je bilo v hrastniški občini izredno obširno. Osrednja proslava v domu TVD Partizan, na kateri so sodelovali med drugimi tudi člani godbe na pihala, pevski zbori in recitatorji, je bila le ena izmed prireditev. Z njimi so začeli šolarji, ki so sprejeli nekaj sto mladeži v pionirsko vrsto. Proslave so bile v vseh večjih krajih.

JUBILEJ DELAVSKE UNIVERZE

Pred dnevi so v Hrastniku svečano proslavili deseto obletnico obstoja in delovanja Delavske univerze. Ob tej priložnosti so podelili več republiških in drugih priznanj najzaslužnejšim sodelavcem, ki so omogočili, da je v tem obdobju skoraj 50.000 občanov lahko na raznih seminarjih, večernih in drugih šolah izpopolnilo svoje znanje.

mv

PLANICA IZ DOLA

Po petnajstih letih dela planinskega društva Hrastnik — Dol, so se člani obvezali, da bodo pripravili kroniko o največjih uspehih dosedanjega dela. Na občnem zboru, ki je bil pred dnevi so poleg tega tudi sklenili, da bodo pomnožili svoje vrste. Pri sprejemanju programa so sklenili, da bodo med drugim preuredili tudi svojo planinsko postojanko na Gorah ter po možnosti uredili cesto vsaj toliko, da bo usposobljena za promet z motornimi vozili.

mv

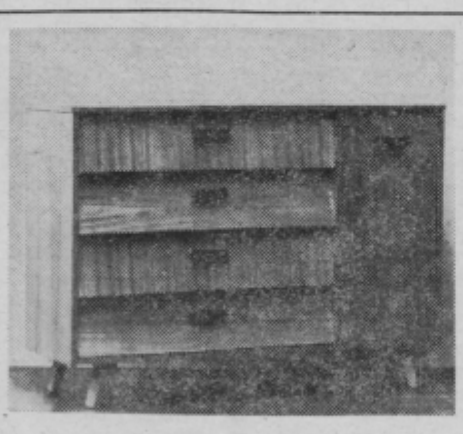

ZA VAŠ DOM...

IZDELUJEMO RAZNE FUNKCIONALNE OMARICE, KUHINJSKE MIZE IN STOLE

Naše izdelke lahko kupite v vseh prodajalnah pohištva.

SAVINJA LIK

MALA ANKETA

BLOUDKOVA PRIZNANJA ŠPORTNIM DELAVCEM

Vsako leto pred Dnevom republike podelijo v Ljubljani osrednje športne nagrade v Sloveniji, ki jih prejmejo najboljši in najdelavnejši športni delavci, športni vzgojitelji in športniki. Letos so med nagrajenci tudi mnogi z našega področja: najvišje priznanje Bloudkovo nagrado je prejelo za svoje delo TVD Partizan - Kovinar Štore, Bloudkove plakete pa Slavko Kokot, profesor telesne vzgoje na gimnaziji za pedagoško delo, Milan Božič, zaposlen v naši redakciji, za organizacijsko delo in Drago Žuntar, član AD Kladivar, za kvalitetne športne dosežke. Nagrajence smo obiskali in se pogovorili o tem, kaj jim to visoko priznanje pomeni.

SONJA OCVIRK, TVD Partizan — Kovinar, Štore: »Bloudkova nagrada je priznanje vsem Štoram, celotnemu športu in železarni, ki je omogočila, da smo si ustvarili pogoje za delo, ki so rodili uspehe. Zelo sem vesela in želim, da bi nagrada bila samo vzpodbuda za še boljše, še kvalitetnejše delo. Seveda pa bomo tudi v bodoče delali na tem, da v društvo in sekcije vključimo še več mladih in jim nudimo osnove telesne vzgoje.«

MILAN BOŽIČ, Hokejsko-drsalni klub Celje: »Čeprav imam ob podeljevanju kakršnih koli priznanj čudne občutke in četudi bi tokrat rajši videl, da bi bil te družbene pozornosti deležen klub v katerem delam, sem na plaketo ing. Stanka Bloudka ponosen, zlasti še, ker me na pokojnega športnega ustvarjalca vežejo lepi spomini. Plaketo pa sem vesel tudi zavoljo tega, ker jo je podelila Zveza za telesno kulturo Slovenije.«

DRAGO ŽUNTAR, član AD Kladivar: »... za kvalitetne uspehe v atletiki,« piše v obrazložitvi pri dodelitvi priznanja atletu Dragu Žuntarju, ki je trenutno v vojski. Letos je dosegel nekaj odličnih rezultatov in se s 4. mestom na evropskem prvenstvu v atletiki v Atenah uvrstil v sam vrh dolgoprogašev na starem kontinentu. »Z vestnim treningom skozi zimo želim v prihodnji sezoni doseči še boljše rezultate,« so bile njegove besede ob zadnjem pogovoru. Prepričani smo, da se jih bo držal.

SLAVKO KOKOT, predavatelj telesne vzgoje na gimnaziji in aktiven v TVD Partizan Celje-mesto: Dobili smo ga v postelji, kajti tudi njega se je v teh dneh prijela gripa. Bloudkovo priznanje je dobil za dolgoletno uspešno pedagoško delo z mladino na gimnaziji, v šolskem športnem društvu Kajuh in pri TVD Partizan Celje-mesto. »Bil je počaščen in vesel priznanja, ki ga je dobil,« je namesto njega povedala njegova žena.

Veseli smo, da je tudi tokrat med nagrajenci nekaj celjskih športnih delavcev. To ni samo priznanje njim, temveč tudi celotnemu celjskemu športu. Ob vsem tudi naše iskrene čestitke!

Tekst in foto: teve

HOROSKOP

21. marec – 20. april

Zdaj še ni čas, da bi dosegli boljši položaj. Morali se boste bolj potruditi in se zanesti predvsem nase.

21. april – 20. maj

Oseba, na katero ste računali, vas bo razočarala. Ne sklepajte trdnejšega poznanstva pri kozarcu. Potovali boste.

21. maj – 21. junij

Deležni boste lepega priznanja in tudi sami naredili poklon drugemu. Ob koncu tedna boste na trdnih tleh.

22. junij – 22. julij

Težave zdravstvenega značaja bodo prešle, finančno pa si ne boste zlepa opomogli. Ne pretiravajte v ljubezni.

23. julij – 23. avgust

Obstoji možnost, da vam bo spodletel najlepši načrt. Prisluhnite prijatelju.

24. avgust – 23. sept

V prihodnjih dneh ničesar ne tvegajte. Bodite previdni zlasti v prometu. Pričakovanje se bo le delno izpolnilo.

24. sept. – 23. okt.

Zadovoljni boste s tem, kar imate in si ne želite več. Vaš položaj je trden, zato ne bodite zanesenjaški.

24. okt. – 22. nov

Nekdo vas bo veselo presenetil, v zameno pa pričakoval uslugo. Skušajte mu ustreči in si ustvariti kapital.

23. nov. – 21. dec

Spoznali boste, kako lepo je lahko življenje, če ga jemljete s prave strani. Previdnost z izdatki.

22. dec. – 20. jan.

Nekdo bi vas rad omrežil. Dobili boste lepo ponudbo in veliko oklevali. Ne zanašajte se na druge.

21. jan. – 18. febr

Poslovni uspeh, ki ga boste doživeli, bo le kratkotrajen. V ljubezni ne boste dosegli cilja. Popustite.

19. febr. – 20. marec

Lahko se zgodi, da zaidete s svojimi načrti v slepo ulico. V prihodnjih dneh boste imeli možnost za premislek.

TEMA ZA STARŠE – TEMA ZA STARŠE – TEMA ZA STARŠE – TEMA ZA STARŠE – TEMA Z

MATI ZEMLJA KLIČE

TEMA ZA STARŠE, VZGOJITELJE IN POLITIKE

Imeli smo roditeljski sestanek in ustavili smo se pri domačih nalogah: so v razredu učenci, ki domačih nalog ne delajo redno in se izgovarjajo, da morajo doma delati. Seveda so se roditelji vznemirili, da to ne drži, da dajo otrokom dovolj časa za šolo, navsezadnje pa je kar prav, če dvanajstletni pobič prime tudi za vile in motiko. Potem pa je bilo postavljeno vprašanje:

— Zdaj nam pa povej, tovariš, zakaj tudi v šole ne uvedete kmetijskih predmetov, da bi otrok že v višjih razredih osnovne šole slišal kako je treba zemlji streči, da bi znal gojiti sadno drevje in ravnati s čebelami, da bi se tudi v šoli spoznal s pasmami goveje živine, skratka, da bi že v šoli slišal, da tudi kmetijstvo zahteva v današnjem času sposobnega človeka?

Brž so se oglasili starejši roditelji, ki so z osnovno šolo že pred vojno opravili, kako jih je učitelj v šestem razredu naučil sajenja in cepljenja sadnega drevja, kako jih je naučil ravnanja s čebelami in tako naprej. Dekleta pa so se v sedmem in osmem učila šivanja in kuhe. Za zaključek leta so prirejali razstave in tudi bogato kulturno prireditev so pripravili.

— Še danes imam v sadovnjaku kakih sedem sadnih dreves, ki sem jih na šolskem vrtu vzgojil. Sam sem izkopal divjake, jih posadil, cepil, obrezoval in negoval, pa ko sem izstopil, sem jih smel izkopati in posaditi doma. In danes vem, kaj je bobovec in kaj jonatan, kaj je oranžna renata in kaj zlati delišes. Kaj pa naši otroci vedo?

Seveda so se še drugi priglasili in poudarili, da nosijo del krivde starši, šola prav tako, največ pa zgrešena politika s strani oblasti, ko je kakih petnajst let gledala prihodnost samo v razvoju industrije, da pa je kmetijstvo prav tako važno — zemlja nam daje kruh — so pa pozabljali, bolje povedano, mladino so od zemlje naravnost odvračali. Danes znajo tudi podeželski otroci, sestavljati letala vseh mogočih tipov, poznajo prav vsak tip avtomobila, menda ni tako daleč čas, ko bo malo bolj nadarjen otrok sestavil maketo vesoljske rakete, kar pa se matere ZEMLJE, tiče, so pa pravi analfabeti.

— Poslušajte, zahteva kmet petinštiridesetih let, ki mu sin na vsak način hoče v tovarno, v Kmečkem glasu sem bral, da so nekje zborovali vidni kmetijski strokovnjaki, agronomi, sociologi in kaj jaz vem kdo še, in razpravljali ter dognali, da morajo kmetijski predmeti nazaj v višje razrede osnovne šole. Kar razveselil sem se, pri tem pa mi je bilo hudo pri srcu, da so se na to spomnili tako pozno, da bi še bolje povedal-prepozno. Poslušajte me, pa sem potem bral v nekem drugem časopisu, kako neki drugi strokovnjaki temu odločno ugovarjajo. Zdaj pa res ne vem: ali jaz nisem pri pravi pameti ali pa tiste strokovnjake luna trka. Čujte, naša osnovna hrana je še vedno kruh. Srce mi poka, ko grem mimo njive, ki je nekdaj dajala najboljši pridelek, danes pa tam raste plevel!

Kmetica, ki ima sestro učiteljico, ki poučuje na neki popolni osnovni šoli v Savinjski dolini, je prišla s podatki.

— Na šoli je okoli petsto otrok. V dveh osmih razredih so napravili anketo. Vseh otrok je bilo nekaj čez petdeset. Kdo izmed njih bo ostal na kmetiji, saj je vendar znano, da jih je dobra polovica na kmetijah doma. Samo trije so napisali, da bodo šli v kmetijsko šolo in da bodo ostali doma; vsi drugi bodo mehaniki, šoferji, medicinske sestre, aranžerke in trgovci. Ali ni to porazno?

Otrok, tako smo skupaj dognali, pri tem ne moremo kriviti. Največ je kriva politika; seveda pa bi kljub vsemu tudi starši in šola lahko precej več storili. Nekdo se je oglasil:

— Veste, poznam že kar priletna človeka. Lepo posestvo imata in na takem mestu, da ju arondacija mogoče sploh ne bo zajela. Sin se je bil odločil, da ostane na kmetiji. Pa je prišel otrokov razrednik na dom in prepričal roditelja, da sta sina dala v srednjo tehnično. Res je. Fant je šolo končal. Tudi službo ima. Zasluži pa okoli sto tisoč starih din. Mislite, da na kmetiji ne bi prav toliko ali še več zaslužil? Razrednik bi bil lahko samo namignil in fant bo ostal doma. Tako pa je zdaj v Celju, ob nedeljah pride na malico, stara dva sta onemogla in ne vesta kam z gruntom.

— Vidiš, ji pripomore sosed, to je tisto, ko nekateri mislijo, da je za grunt vsak butec dober!

Res je, zabredli smo v čas, ko vpeljavamo v naše osnovne šole vse drugo, samo o zemlji ničesar ne spregovorimo. V razrede prihajajo oficirji in funkcionarji, žonglerji in nogometni velikani, prihajajo prodajalci stripov in kriminalnih romanov. Živinorejcev, sadjarjev, čebelarjev in umnih kmetovalcev pa ni in jih najbrž še dolgo ne bo. In kdo je kriv? Šola krivi delo ma starše, starši krivijo delo ma šolo, dve roki pa se stegujeta proti VRHU. Mogoče pa se bo le sčasoma ovedel resnice: Čujte, mati ZEMLJA kliče!

-dk-

SVETUJEMO VAM – SVETUJEMO VAM – SVETUJEMO VAM - SVETUJEMO VAM - SVETUJEMO

NOVOLETNA DARILA

DRAGO NI VEDNO TUDI OKUSNO – IN NAROBE

Ko smo lani v zadnjih dneh starega leta zaman iskali v trgovinah kakšno originalno novoletno darilo, smo sklenili, da bomo letos te nakupe opravili vsaj v začetku decembra. Novembrski prazniki pa so decembrski proračun tako ogrozili, da bi nakupovanje spet najraje odložili na pet minut pred dvanajsto. Če bi sodili po zalogi v celjskih trgovinah, potem bi bilo to skorajda najbolje, kajti v večini njih so nam zatrdili, da prava »novoletna zaloga« šele pride. Kdaj, in kakšna, to sta nadležni vprašanji. In koliko časa bo trajala, je tudi težko reči, kajti po Božiču bodo police prav gotovo prazne. Zaradi inventur, seveda!

DARUJMO PREMIŠLJENO

Prednovoletni čas je obdobje nakupovanja daril. Nikdar prej ni potrebno toliko truda, da bi izbrali nekaj, kar bo obdarovanca razveselilo. To pa zato, ker je »kandidatov« veliko, naše finančne možnosti pa niso v teh dneh nič boljše kot v poletnih mesecih. Prej obratno!

Če bomo hoteli torej za skromen denar izbrati kaj lepega, potem nas bo to stalo precej premišljanja. Kajti — kožuhovine, ki bi razveselila vsako žensko in zlatih manšetnih gumbov ali kravatne igle »zanj« — gotovo ne bomo kupovali. Taka darila so predragocena, da bi si jih lahko privoščili pod novoletno jelko, poleg tega pa je v takem položaju kot smo mi, tudi naš obdarovanec. Iz leta v leto poskušamo prijateljem podariti več, kot so nam podarili oni in iz leta v leto spravljamo oboje v večjo zadrego. Morda bi letos prekinili s to tekmo?! Verjemite, da bo vas in nje zajelo veliko olajšanje.

Če darilo ni dragoceno, pa to še ne pomeni, da lahko kupimo prvo stvar, ki nam pride v roke. Ceneno, toda lepo darilo bo mnogo težje izbrati, ob izbiri, ki jo nudijo v naših trgovinah, pa še celo!

OTROKU IGRAČO

Otroku tja do sedmih let bomo pod novoletno jelko nastavili igračko. Ne rokavičk, žabic ali predpasnika. Igračka, pa čeprav še tako preprosta in poceni, ga bo bolj razveselila kot nogavice, ki bi mu jih tako ali tako morali kupiti. O tem, kakšno igračo bi izbrali, je v našem tedniku že pisala prof. Ana Četkovič. Morda bi sestavek, ki je izšel v N. TEDNIKU št. 45, dne 12. nov. še enkrat prebrali.

Doraščajoči deklici ali dečku pa bi kakšen lep kos obleke že napravil veselje. Morda bi se odločili za ljubko pižamo iz najlonvelurja zanjo ali za lepo smučarsko čepico, šal in rokavice zanj. Oba bi razveselila tudi kakšna lepa knjiga, deklico zlat obesek, zavojček različnih serviet za njuno zbirko — žal jih lahko kupite samo v inozemstvu — serija manj znanih znamk in ne nazadnje, klasična bonboniera je tudi darilo na mestu.

Darilo za »odraslo« dekle pri štirinajstih in fanta pri šestnajstih pa bo že težje izbrati. Deklico boste gotovo razveselili s kakšnim zelo modnim dodatkom. Tudi v celjskih trgovinah imajo lepe šale, ki jih letos nosi vse, kar se oblači po modi. In niti predragi niso: cenejšega lahko kupite že za 36 ND. Če ga boste dopolnili še s čepico, potem bo darilo sploh zelo imenitno. Darilo, ki jo bo navdušilo, bo tudi kak izdelek kozmetike. Kolekcija krem za mlado kožo, ki jo boste izbrali po nasvetu strokovnjaka, bo še koristna povrhu. Se deklič vsaj ne bo mazal s Heleno Rubinstein iz vaše toaletne omarice. Kupite ji lahko tudi ljubek trak, ki bo ščitil lase pri večerni negi ali pri kopanju, ščetinasto ščetko za lase, imenitne barvaste nogavice in še veliko takega. Fant pri šestnajstih ima gotovo kakšnega konjička. Darilo, ki se bo ujelo z njegovim nagnjenjem, bo največ vredno. Sicer pa — s fantom v teh letih je treba ravnati kot z »odraslim« moškim, čeprav bo mama nadvse zrasla v njegovih očeh, če bo »popustila« v svojem odnosu do sodobnega oblačenja in mu kupila moderno srajco ozke hlače v bokih, morda celo nekoliko bahavo in za njene pojme — nemogočo — kravato ali šal, ki ga bo zavezal pod srajco.

PRAKTIČNO ALI OSEBNO?

Darilo prijateljici, dekletu ali ženi bo najlaže izbrati. Seveda bi se morali najprej odločiti za tip darila. Praktične stvari kot so serviete, prti, posoda iz ognjevarnega stekla in porcelana, garniture za kavo, pribor za pecivo ali narezek, so darila, ki bodo razveselila predvsem tisto vrsto žena, ki si — ali šele ustvarjajo gospodinjstvo — ali pa ga morajo že obnoviti. Vsem drugim bo bolj prav izbrati kaj osebnega. Od kozmetike bi se lahko odločili za parfum ali za kakšno specialno kremo, kar je že delikatneje in moč uresničiti le, če dobro poznamo tip kože tiste, ki ji je darilo namenjeno. V drogeriji vam bodo ponudili tudi garnituri čepice, ogrinjala in traku, ki bo obvaroval lase pred večernim čiščenjem — stanejo od 36 do 50 ND. Primerno darilo bo tudi steklenička s soljo za kopanje — v Tkanini imajo nekaj prav originalnih stekleniček po razmeroma nizki ceni — ali peneča kopel, ki jo boste v Drogeriji lahko izbrali za majhen in velik denar. Tudi kolekcijo dobrega mila lahko zavijete v lep darilni paket, ali kozarec in skodelico iz boljšega porcelana, ki ste ju napolnili z dobrimi bonboni. V Kristaliji vam bodo ponudili nekaj lepih izdelkov iz porcelana, žal pa ne boste nikjer našli keramike, s kakršno se postavljajo police v Domu pohištva Slovenijales v Zidanškovi ulici. Izdelki, ki jih lahko v Celju samo občudujemo, so na prodaj v Ljubljani v trgovini Interier in morda se bo pot do metropole obrestovala v veselju, ki ga boste prebrali v očeh obdarovanke. Izbirali boste namreč lahko med vrčki vseh mogočih oblik in barv, kozarci, posodami za aranžiranje cvetja, pepelniki, garniturami za začimbe in podobno.

V Slovenijalesu bi morda kupili kakšno zares lepo dekorativno blazino, namizno svetilko — če jo darujete mlademu zakonskemu paru, čudovit karirast pled za ženo, ki ima rada modo ter nekaj lepih prtičkov. Te imajo tudi v Manufakturi nasproti kina Metropol, kjer lahko izberete tudi primerno barvo garniture dveh brisač z zvezenima zaimkoma »on« in »ona«, kar je od vsega, kar smo v Celju te dni iskali, še najbolj originalno — za nizko ceno.

ZA PRIDNE ROKE

Modne zahteve so v zadnjem obdobju hudo dvignile ugled ročno izvezenih in pletenih stvari. Če bi torej radi darovali kaj originalnega, tipično vašega, potem bo treba obuditi talent za ročno delo in poiskati dovolj časa. Če boste na brisačo namesto industrijsko zvezenega »on« in »ona«, zvezli prijateljičin ali prijateljev monogram, če se boste lotili preproste frotirасte vrečice za termofor in vanj všili znak, v katerem je rojena vaša babica, če boste namesto toplih volnenih nogavic skvačkali copate, ki jih bo mama obula pred spanjem, če boste moževi garderobi dodali živočrtast šal in moherja, ali prijateljico razveselili s pletenim brezrokavnikom, potem morate sevedi začeti takoj. Še in še je idej ki jih lahko uporabite in prepričani smo, da bo navdušenje odtehtalo čas in potrpljenje, ki ga boste všili ali vpletli v zares vaše darilo!

T A P R A V I
INU TAZIELI
Colemone-Shegen.

PRISPEVKI NAŠIH BRALCEV

O zagovarjanju kačjega pika

j ded je imel lepo, mia-
gobilo. Ko je nekega po-
ga jutra prišel zgodaj v
krmit živino, je takoj
il, da se kobila nekam
o obnaša. Stopil je k
in opazil, da ima zadnjo
močno otečeno. Ker se
teklina tudi hitro večala,
akoj razumel, da jo je
pil pičiti modras. Prejš-
dan so namreč nakosili
j praproti in jo skupaj z
em pograbili. S to stelj,o
ečer nastlal in po vsej
etnosti je bil vmes tudi
ras.

o se je vest o tem hitro
irila po vasi, so bili na-
rat zbrani sosedje okrog
ne. Vsak je nekaj sveto-
Nekdo je povedal, da je nad Svnico v hribih neka ženska, ki zna zagovarjati proti kačjemu piku, da pa je to kar tri ure hoda od nas. Le kdo bi bil tako hiter, da bi bil brž nazaj! Pa se je ojunačila moja teta. Ko ji je sosed natančno razložil, kod naj hodi, je že odhitela in prišla tja v poldrugi uri. Še danes ve o tem povedati, čeprav že nosi osmi križ.

Tista ženska, ki je znala zagovarjati, je imela svojo bajtico v nekem hribu vštric svetega Roka, čisto na samoti. Vse je bilo tako dolgočasno okoli bajte. Ženske same pa se je teta še najbolj ustrašila. Bila je umazana, raztrgana in skuštrana, pa tudi v koči ni bilo nič boljše. Vse je bilo razmetano in zanemarjeno, miši in podgane so se kar sprehajale.

Teta je brž povedala, kaj jo je privedlo k njej. Babnica pa pravi: »Saj sem že vnaprej vedela, da bo danes spet s hudičem opravek. Ti, punca, pa si mi kaj prinesla za pod zob?«, je še vprašala. »Nič!« pravi teta, »nisem vedela, če bi vi česa potrebovali, nismo vas poznali. Nam je sosed svetoval, naj grem k vam.« No, in ker je teta le moledovala in jo prosila na vse mile viže naj pomaga, da bo kobila ozdravela, in ji je tudi zatrdno obljubila, da ji bo kmalu zagotovo prinesla kar ji bo naročila, jo je naposled le uslišala. Rekla je: »Če mi boš v kratkem res prinesla mote, špeha, jajc in kruha, se bom pa še enkrat lotila tega. Veš, pa je hudo, res ne vem, če bom še temu peklenskemu hudiču danes kos. Zdaj pa ti ostani tu v koči, jaz pa grem ven, ker pod streho se ne sme zagovarjati.«

Teta je obsedela vsa preplašena, lasje so se ji čedalje bolj ježili, ko je slišala, kako babnica zunaj klela in rotila hudiča. Naposled se je le prikazala med povešenimi podboji in v roki držala velik kos neke maže. Naročila ji je, naj s to mažo namaže kobili nogo v smeri kopita zadaj. In to takrat, ko pride domov; ko bo sončni zahod pa vse še enkrat ponoviti. Teta jo je že ubirala po bregu, ko je ženska še vpila za njo, naj ne pozabi na obljubljeno plačilo. Domov je pritekla še prej kot v poldrugi uri, kobili je noga naslednji dan že skoraj popolnoma ozdravela, tisti ženski pa je namesto tete, ded sam nesel v naslednjih dneh plačilo.

Polnočni graničar

Luči od avtomobila enakomerno krotovičijo temo. Sence plešejo svoj fantastični ples. V avtomobilu je toplo, diši po dremavosti. Noč se je že nagnila v jutro. Pri Gorenju je na levi strani cestišča prometni znak s prepovedjo prometa. Gume zacvilijo, budnost se poveča. Menjalna ročica zaškrta, malo nazaj, da vidimo za kaj gre.

»Verjetno je enosmerni promet.«

»Mogoče res.«

Konji v pločevini zarohnijo, gremo naprej. Prometa skoraj ni, svetloba se dolgočasno steguje po cestišču. Malo pred Šoštanjem zopet zapora. Tudi tokrat le na delu cestišča. Verjetno zaradi mostu, ka-li? Kolikor je moč videti, je most zgrajen, tudi tirnice so vidne. Torej naprej. Iz mraka se izlušči v kožuh ohomotana postava z dvignjeno roko. Za njim plapola ogenj. Mraz je.

»Kaj je?«

»Malo počakajte, da si zapišem številko vašega avtomobila.«

»Zakaj?«

»Moram. Tako mi je naročeno. Vse moram zapisati, ki peljejo z avtomobilom čez most. Če hočete z avtomobilom nazaj in ga obrniti, bom vašo številko zbrisal in ne bosta plačali kazni.«

»Kakšno kazen?«

»Kaj jaz vem. To ni moj problem. Jaz samo zapišem številko, spisek predam delovodju, ta pa naprej. Je to vaš avto? V resnici vaš?«

»Moj in kaj to koga briga. Lahko je tudi od sestrine sestre. Torej, za kaj gre?«

»Trenutek. Da še onega zapišem.«

Medtem se je na obeh straneh nabralo še nekaj voznikov. Eden se je zaklinjal, da stanuje tu, takoj za onim zavojem, drugi je pripovedoval, da je avtomobil pred nekaj urami kupil. Vsi pa so bili nasajeni, da ne bi upal z njimi češenj zobati.

»Tovariši, jaz opravljam samo svoje delo. Razumete? Moram zapisati številko in nič drugega. Prižgite malo luč, da pogledam številko. Tako, dobro je . . .«

Možakar pride nazaj. Medtem smo izstopili iz avtomobila in pristopili k ognju. in več kot meter dolgo, je veselo prasketalo. Bilo je toplo. V pesku so bile ob ognju steklenice s pivom. Prazne. Poleg velika pletenka. Polna.

»Zima je tu. Mrzlo je. Hočete požirek. Le poslužite se,« pravi možakar in pokaže na pletenko. V nos udari vonj po hibridu, v usta pa okus po kvintonu. No ja, smo že boljšega tudi pili. Po šest dinarjev ga kupuje, pripoveduje možakar. Tu od nekega kmeta. Ob ognju se je zbralo vse več teh, ki vozijo in onih, ki se vozijo. Ubogemu stražarju smo že dodobra izpraznili pletenko. Nič ne de, pravi. Bo kupil drugega. Vino. Pivo je že sam pospravil.

»Koliko pa vi zaslužite?«, ga nekdo pobara, medtem, ko se on prepira z nekom, ki mu bo že pokazal, ker on še ne ve kdo je on. Čistega mu ostane okrog 85 starih jurjev. Kosmatega je več, vendar si nekaj obdrži. Ostalo pa pošlje domov v Majčino brdo pri Prnjavoru, kjer je doma. Zopet zapisuje številke. To je lažje, pravi, kot goniti lopato pri Pristavi, kjer njegova skupina gradi cesto. Še nekaj dni, potem pa bo čez zimo doma. Zopet se približuje vozilo.

»Počakaj malo, da si zapišem številko. Zakaj? Kaj pa jaz vem. To vprašajte delovodjo.« Zopet poišče v žepu zmečkan papir, oslini svinčnik in z otrdelo roko nakrancija številke. Pa se nam znova pridruži, pravi, da je tako prijetneje. Vrag po pijači, jo bo že še kupil. Denarja od nas noče vzeti.

NANI

VOJIM BRALCEM POKLANJA
TRGOVSKO PODJETJE
avto celje
CELJE

SERVISI
Na Ipavčevi 21:
— Renault
— Zastava
— Alfa Romeo
— Škoda
— NSU PRETIS
V Medlogu 16 za tovorna vozila
— TAM
— FAP
— IMV
Vsa avtoličarska in kleparska dela v Medlogu 16 za tovorna vozila; v Ipavčevi 21 pa za osebna vozila

Življenje ni pripovedka, ki bi si jo izmislil kak blaznež, zakaj noben norec ni toliko nor, da bi si mogel izmisliti tako zgodbo.

Herman Betz

I.

NA PRAGU DRUGE SMRTI

Signalni zvonec je nekajkrat prav rahlo zazvonil, nato pa se je po obsežnem labirintu podzemeljskih prostorov razlegel tih, nekoliko hripav glas predsednika Thora.

— Pozor, pozor! Vsem prebivalcem ponovno ukazujem, da skrajno varčujejo z energijo. Poleg že veljavnih prepovedi potrošnje energije se do nadaljnjega ukinjajo tudi privatni pogovori po avdiofonu med posameznimi stanovanjskimi nivoji. Vsako kršitev prepovedi bomo prisiljeni strogo kaznovati. Redukcija je v interesu ljudstva . . .

Ljudje, ki so prisluhnili glasu predsednika, so obstali in njihove mehke kretnje so za hip odrevenele v nemem protestu.

— . . . Članom vrhovnega sveta: Nemudoma sklicujem sestanek v Centralni dvorani. Opozarjam glavnega energetika, da je rok za sestavo poročila potekel. Končano!

Oen, ki je sedel za svojo pisalno mizo, se je grenko nasmehnil. Stari Thor se še vedno ni otresel vseh svojih navad in tudi v takih okoliščinah skuša biti strog. Morda še upa na kak čudež . . . Z občutljivmi prsti je preletel šifrirano kartico, ki jo je pravkar potegnil iz računalnika. Nobenega dvoma ni več. Že stotič je ponovil operacijo in izračun je vedno enak. Niti najmanjša matematična možnost, da bi se motil ni obstajala.

Globoko sklonjen nad svojim delom je vrtel kartico med prsti. Že odkar je postal glavni energetik se je pravzaprav zavedal, da bo do tega nekoč moralo priti. Zaloge premoga in nafte so kopnele že dalj časa, novih nahajališč pa v dosegljivi razdalji ni bilo. To pomeni, da energetski viri pojemajo. Grozi smrt . . . Smrt njegovemu ljudstvu zaradi lakote, pomanjkanja zraka in vode. Ko bo stekel zadnji galon goriva v stroje, se bodo ti ustavili. Ugasnili bodo reflektorji in dragocene alge v bazenih se bodo spremenile v razpadajočo gmoto. Prenehale bodo vse sinteze organskih snovi, kisik v zraku pa bodo izpodrinile vedno večje količine strupenih plinov. Kakšna smrt . . .

Oen je še vedno sedel na svojem prostoru. Strmel je v prazno in razmišljal. Ni se bal zase, toda kaj bo z ženo in otroci? Kaj bodo storili ljudje njegovega rodu? Rodu Geodov.

Nenadoma je zaznal gibanje zraka. Počasi je iztegnil roko proti vhodu, kot da bi hotel prodreti skozi temo.

— Vedel sem, da boš prišla, — je tiho dejal, — toda zelo malo časa imam. Prav gotovo se kolegi že zbirajo.

— Kakšno bo tvoje poročilo, Oen? Med nama ni nikoli bilo skrivnosti, ali ne? Tvoja žena sem in pravico imam zvedeti rezultate, prej, predno bodo razglašeni. Potem bo verjetno ostalo zelo, zelo malo časa za naju.

— Ne bodo razglašeni, Kora! Nihče ne more prevzeti te odgovornosti; ne Thor in ne Rhoen.

— Torej kakšna bo naša usoda?

Oen je počasi vstal in se približal ženi. S konicami prstov se je dotaknil njenega obraza, občutil utrip drobnih arterij in gibanje mišic pod kožo. Njegovi prsti so bili tako občutljivi, da je skoraj zaznal njene misli.

— Lepa si Kora, preveč lepa in preveč nežna za tisto, kar bo prišlo.

— To je torej konec, — je mirno odgovorila — nato pa se je zlomila:

— Oh, Oen, — otroci . . .!

— Da . . . tudi naši otroci!

Kora je tiho jokala in po prosojnih licih so ji drsele solze.

— Ali ni izhoda? Oen, stori kaj . . . nekakšna rešitev mora biti!

— Rešitev, če bi to sploh bila, je lahko samo ena. Zrušiti moramo oklep strahu, ki stoletja visi nad našim rodom, poiskati moramo pot, ki še nikomur ni prišla na misel, odkar se je zgodilo tisto.

— Prosim, ne izgovori tega!

— Ali ne razumeš, Kora? Prekršiti moramo Veliki Tabu!

— Oen, kaj govoriš, saj to je proti pravilom, ne boš vendar uničil vsega, kar nam je sveto?

— Sveto nam je postalo zaradi tega, ker nas je bilo strah. Strah pred tistim, kar je naše prednike pregnalo sem. Tam zgoraj pa morda ta hip velika žareča krogla sveti, greje in daje življenje . . .

Kora je ostrmela. Spomnila se je pravljice o žareči krogli, ki jo je bila tolikokrat slišala.

— Sonce?

— Da.

— To je pravljica, Oen, pa vendar ne boš trdil . . .

— Verjamem v sonce! Mene ni mogoče preslepiti — znanstvenik sem. Poslušaj Kora, zadnje čase sem mnogo premišljeval o našem življenju. Pravzaprav je nenavadno, da me je k temu prisilila stiska, toda iskal sem rešitev.

— To pomeni, da si že dalj časa vedel . . .

— Da. Toda to ni važno, zapisani smo bili propadu že takrat, ko je peščici prednikom uspelo zbežati pred Katastrofo. Tu so zgradili nov svet, zbežali so pred smrtjo nam, potomcem, pa so zapustili večno agonijo ponovnega uničenja. Čudno je to, o čem razmišljam, toda zdi se mi življenje tako nenavadno, tako . . . umetno. Ali sem res prvi človek našega rodu, ki tako blazno misli? Ali se ti ne zdi, da živimo v večnih sponah in tabujih?

— Toda, Oen, tako je življenje!

— Popolnoma je razumljivo, da tako misliš, saj smo navajeni živeti kot naši dedje in pradedje. Ne zavedaš se, Kora, ker ne pozna, drugega. Tudi jaz ga ne, le več možnosti imam, da se dokopljem do spoznanja, da je vse okrog nas, pa tudi naše misli, tako skonstruirano . . . Zakaj se kot znanstvenik ne smem ukvarjati z atomsko energijo? Zakaj nikoli nismo smeli izgovoriti besede — radiacija?

Kora se je zdrznila in plašno ozrla. Šepetala je.

— Tiho, prosim, ne govori tako. Kaj ne veš, kaj bi se zgodilo, če bi te slišali?

(Se nadaljuje)

PRODAJA VOZIL: Renault – Litostroj, Alfa Romeo, NSU PRETIS, Škoda, IMV in TAM

tedenski mozaik

»Le če sami ne bomo mogli pozabiti, bomo drugim pomagali, da bodo lahko pozabili,« je dejal predsednik Zvezne republike Nemčije dr. Gustav Heineman med svojim obiskom na Nizozemskem, ki je bil hkrati prvi obisk zahodnonemškega predsednika po vojni v tej deželi ... Sodnik varšavskega sodišča je vprašal obtoženca, kakšen poklic ima. Obtoženec je odgovoril, da je po poklicu »pričac«. Na dan je prišlo, da je »poklicna pričac« pri umorih računala za svoje usluge 5000 zlotov, za vlome 3000 zlotov, za osebne žalitve 1000 zlotov. Tisk je zapisal, da je treba to »pričo« eksemplarično kaznovati ... Rimski kardinal Angelo dell' Acqua je pozval vse duhovnike k »dnevu molitve« proti sprejetju zakona, ki bo v Italiji prvič omogočil ločitev zakonske zveze. Dvomljivo je, ali bodo vse molitve preprečile, da ne bi italijanski senat 19. decembra izglasoval ta zakon, o katerem je že glasoval predstavniški dom. Doslej niso molitve preprečevale ločitve zakona v Italiji, ampak pritisk Vatikana ... Na Kubi so uradno sklenili, da bodo odslej praznovali novo leto — poleti. Hkrati so povedali, da so ukinili vse praznike, tudi državne. Vse to se je zgodilo zato, da bi ljudstvo lahko bolj nemoteno sekalo sladkorni trs in doseglo leta 1970 proizvodnjo deset milijonov ton sladkorja. Lani so na Kubi pridelali komaj 5 milijonov ton, toda generalni sekretar kubanske partije in predsednik vlade Fidel Castro je vztrajen človek ... Nekaj vidnih ameriških javnih delavcev je zahtevalo od Pentagona, naj poleg pokolov v vietnamskih vaseh razišče tudi trditve, da so ameriški vojaki metali ujete partizane iz helikopterjev — »zaradi športa«. Pentagon se dela nevednega ... V ČSSR so v zadnjem času obsodili več oseb pod obtožbo, da so delale nered med prihajanjem »bratskih« čet v deželo po 21. avgustu 1968. Očitno je, da imajo nekateri ljudje v ČSSR zelo dober spomin in dolge roke.

Pocenitev gozdarske službe - želja vseh

Odkazovanje drevja za posek naj ne bo formalnost, temveč gospodarska dejavnost – Odpraviti je treba vse stroške, ki ne prinašajo koristi.

S prevračanjem stroškov gozdarske službe drug na drugega kmetje ne bodo prišli daleč. Zmeniti se morajo, kako stroške zmanjšati, ne pa, kdo naj plača večji delež. Tudi o tem je bilo med javno razpravo o gospodarjenju z zasebnimi gozdovi povedano veliko koristnega.

Kmetje, ki imajo večje gozdove in precej lesa za prodajo, se ne upirajo gozdarski službi, ki odkazuje drevje za posek. Čeprav imajo sami veliko izkušenj pri delu v svojih gozdovih, se ne branijo gozdarskih strokovnjakov, kadar jih obiščejo. Menijo pa, da bi jim družba in gozdna gospodarstva lahko zaupala toliko, da posekanega lesa ne bi bilo treba pregledati in žigosati. Če kdo to želi, pa lahko tudi opravi, le stroške naj plača sam.

V malih kmečkih gozdovih pa sedanje odkazovanje drevja za posek ne koristi niti družbi niti lastnikom gozdov. Po mnenju kmetov imajo korist le kolektivi gozdnih gospodarstev, ker laže zaposlijo svoje ljudi.

Odkazovanje drevja za posek v malih kmečkih gozdovih, kjer ni lesa za prodajo, ker vsega porabijo lastniki, bi torej bilo treba omejiti. Stroški so namreč veliko večji kot koristi lastnikov gozdov in družbe. Odkazovanje drevja za posek naj bi opustili ali odkazovali za pet let skupaj. Takrat bi se laže pogovarjali kdo naj plača stroške takega odkazovanja drevja.

Taki predlogi so kar dobro utemeljeni. V malih kmečkih gozdovih, kot jih imajo v ptujski občini, v Posavju in Pomurju in še v nekaterih krajih, je dobro gospodarjenje močno odvisno od potreb lastnikov. Logar mora večkrat zamižati pri odkazovanju drevja za posek, če hoče ugoditi njihovim željam. Za tako gozdarsko službo je škoda trošiti velika sredstva, saj zanje ni gospodarskega opravičila. Stroški pa so večji kot v velikih, donosnih gozdovih. Zakaj naj bi jih torej plačevali drugi, če jih lastnik gozda ne more?

Tudi različna mnenja o biološki amortizaciji iz zasebnih gozdov niso še dovolj proučena. V malih kmečkih gozdovih ne pogozduje nihče razen podjetnih lastnikov. Čiščenje gozda opravljajo sami, saj jim vsako suho drevesce ali večja suha rogovila prideta zelo prav za drva. Včasih morda želijo, da bi dobili brezplačno le nekaj sadik za svoj gozd. Posadili bi jih sami. Zato ne bi bilo prav, če bi njihovo sečnjo lesa obremenili z enako biološko amortizacijo kot sečnjo v velikih gozdovih.

Ko ocenjujemo stvari tako, izginejo velika nasprotja med večjimi lastniki gozdov na Pohorju in v nekaterih drugih krajih ter manjšimi lastniki na nižinskih in ravninskih območjih. Vsem je treba le omogočiti, da bodo sami odločali, kaj lahko storijo za svoje potrebe brez plačila. Vsak naj prispeva, kar zmore sam, nihče naj ne živi na račun drugega. Le tako bomo prišli do pravega sodelovanja med lastniki gozdov, gozdnimi gospodarstvi in lesno industrijo ter do največjega možnega zadovoljstva.

JOŽE PETEK

TELEGRAMI

MOSKVA — V sovjetskem glavnem mestu se je začel posvet na najvišji ravni. Udeležujejo se ga generalni sekretarji partij, premieri in zunanji ministri držav članic varšavske zveze. Domnevajo, da se posvetujejo o evropski varnosti in o politiki nove zahodnonemške vlade do vzhodnoevropskih držav.

MOSKVA — »Pravda« je ob albanskem nacionalnem prazniku 29. novembru izrazila upanje, da bo Albanija »spet prišla na dostojno mesto v vrstah držav socialistične skupnosti«. Sovjetska vlada in partija si prizadevata — piše »Pravda« — normalizirati odnose z Albanijo na temelju enakopravnosti nevmešavanja v notranje zadeve.

PARIZ — Ameriški poslovni človek Cyrus Eaton je odpotoval v Hanoi, da bi ugotovil, »kaj lahko ZDA storijo za končanje vojne v Vietnamu«.

LONDON — Zahodnonemški veleposlanik v London Herbert Blankenhorn je podpisal v imenu svoje vlade mednarodni sporazum o prepovedi širjenja atomskega orožja, kakor sta to storila tudi njegova kolega v Moskvi in Washingtonu.

BEJRUT — Libanonski minister za notranje zadeve je povedal, da je oktobra padlo v Libanonu nad 150 oseb v bojih med palestinskimi komandosi in libanonsko vojsko.

NIKOZIJA — Ciprska vlada je poslala armado, naj pomaga policiji pri zatiranju terorizma, ki se je razširil na otoku. Ta poziv je naperjen proti tajni organizaciji »nacionalna fronta«.

DUNAJ — Kakih 250 političnih, kulturnih in javnih delavcev iz 22 evropskih držav se je na Dunaju udeležilo tridnevne konference o evropski varnosti in sodelovanju.

PREDSEDNIK SVOBODA V IRANU — Predsednik češkoslovaške republike Ludvik Svoboda je bil šest dni na uradnem obisku v Iranu. Na sliki ga vidimo z ženo sredi iranskih deklet v plemenskih nošah v starodavnem Isfahanu v srednjem Iranu. (Telefoto: UPI)

tedenski zunanjepolitični pregled

»Ameriški vojaki so kratko in malo streljali s puškami M—16. Streljali so tudi na ljudi z minometi M—79. Kar naprej so streljali v ljudi. Živo se spominjam moža, ki je šel proti nam. V eni roki je držal majhnega otroka, v drugi pa še enega otroka. Vsi trije so nas zagledali in prosili za milost. Dekletce je dejalo po angleško: »Ne, ne.« Potem je nenadoma zaregljal rafal in vsi trije so bili pokošeni. Neki vojak je ustrelil žensko in potem so vsi ciljali v njeno glavo in hkrati ustrelili. Drobci kosti so leteli po zraku ...«

To je samo eno izmed pričevanj o pokolu v vietnamski vasi Song Mi (vojaški fotoreporter Ronald Haeberle). Pričevanja se nizajo, odkar je pred nekaj dnevi bivši vojak, ki je služil v eni izmed treh čet, krivih za pokol v tej vasi, poslal pismo predsedniku Nixonu, senatorjem in urednikom časopisov. V teh pismih je natanko opisal, kako so tri ameriške čete pod poveljstvom kapetana Medine in poročnika Williama Calleya pobile vse vaščane v tistem »gnezdu«, vasi Song Mi.

Potem se je v ZDA in po svetu sprožil plaz resnice, ki je tako strašna, da je začel tudi zahodni svet primerjati ameriško bojevanje v Vietnamu z nacistično prakso streljanja talcev in požiganja vasi in »likvidacije« celih naselij v drugi svetovni vojni. Za zdaj so napovedali obravnavo samo proti poročniku Calleyu, čeprav je bil njegov predstojnik, kapetan Medina, takrat v vietnamski vasi in bi bil lahko preprečil pokol, če bi hotel.

Pred tem velikim odkritjem so obtožili v ZDA osem oficirjev in vojakov »zelenih baretk« (posebnih oddelkov za vojskovanje proti partizanom), da so hladnokrvno umorili domnevnega južnovietnamskega dvojnega agenta. Postopek proti tem ljudem je osebno ustavil predsednik Nixon, da ne bi prišli na dan nekateri nečedni posli centralne obveščevalne agencije (CIA).

V začetku novembra letos je revija »New Yorker« objavila v skrajšanem obsegu knjigo Daniela Langa, ki priveduje resničen dogodek. Pred tremi leti je pet ameriških vojakov ugrabilo vietnamsko dekle. Štirje so je posilili in so jo potem, da ne bi prišel njihov zločin na dan, živinsko umorili.

Toda v obeh primerih so bili žrtve posamezniki, medtem ko je naslednje odkritje postavilo ameriško in svetovno javnost pred dejstvo,

Song Mi

da so Američani v Vietnamu zmožni takšnih zločinov, kakršne so počenjali nacisti in kolonialni vojaki v najbolj črnih obdobjih kolonializma in v času, ko so si kolonialne sile z zadnjimi močmi prizadevale, da bi obdržale svoje kolonialne posesti.

Ameriška javnost je prepadena. Celo tisti, ki zagovarjajo ameriško »navzočnost« v Vietnamu (»Mar ne branimo tam svobode vietnamskega ljudstva in ves svobodni svet pred komunistično nevarnostjo?«), so morali pogledati dejstvom v obraz. Ameriški tisk in televizija v zadnjih dneh nenehno objavljata dodatne podatke in pričevanja o pokolih v Vietnamu. Nasprotniki vojne v Vietnamu so dobili v teh odkritjih močnega zaveznika v svojem boju. Predsednik Nixon je zaukazal preiskavo.

Pentagon, ki je najbolj prizadet, je nemudoma sporočil, da se je začela preiskava proti poročniku Calleyu, a ne tudi proti kapetanu Medini in kakemu višjemu oficirju. Tisk je že povedal, da je poročnik Calley zelo »majhna riba«. Očitno je, da poskuša Pentagon zvaliti vso odgovornost za pokol v vasi Song Mi na to »malo ribo«.

Hkrati se je začela ofenziva tistih, ki bi radi to »zadevo« čimprej spravili s sveta. Ministri, senatorji, odvetniki, sodniki in drugi zdaj zahtevajo, da je treba nemudoma prenehati z navajanjem novih podatkov o ameriških zločinih v Vietnamu, češ da to zastruplja ozračje in moti priprave za objektivno in pravično obravnavo proti poročniku Calleyu.

Vendar teh strahot ni mogoče potlačiti. Bruhnile so na dan kakor vulkan in pretresle Ameriko in svet. Postale so pretresljiv opomin za Ameriko in za svet, da vojna spreminja ljudi v pošasti.

ADEN — Na meji med Južnim Jemenom in Saudsko Arabijo so se v zadnjih dneh vneli boji za kos puščavskega ozemlja, kjer je pred časom neka ameriška petrolejska družba s saudskim dovoljenjem začela iskati nafto.

HAVANA — Potniško letalo brazilske letalske družbe »Varig«, ki je letelo iz Londona v Rio de Janeiro, je bilo ugrabljeno in se je moralo zasilno spustiti na letališču pri Havani na Kubi.

tedenski notranjepolitični pregled - tedenski notranjepolitični pregled

■ **PREDSEDNIK TITO O SAMOUPRAVLJANJU** — V Sarajevu je bila v nedeljo slovesna seja Akademije znanosti in umetnosti Bosne in Hercegovine, na kateri so predsedniku republike Titu izročili diplomo častnega člana te akademije. Potem, ko se je predsednik Tito zahvalil za visoko priznanje, je govoril o nekaterih vprašanjih samoupravljanja. Zlasti je poudaril globoki humanizem našega delavskega gibanja, ki je vedno imel pred očmi delovnega človeka. Tudi v najtežjih ofenzivah je imelo prednost reševanje ranjencev. V najtežjem času, ko smo bili še nerazviti in siromašni, obdani z ekonomsko blokado in ogrožanjem naše neodvisnosti, pa so naši delavci prevzeli podjetja v samoupravljanje. Zdaj pa, ko je spoznanje o nujnosti samoupravljanja prodrlo v vrste ne samo delavskega razreda, marveč tudi vodilnih ljudi v mnogih državah, se pri nas pojavljajo nekateri ljudje, ki bi želeli samoupravljanje likvidirati. To so predvsem birokrati in tehnokrati, ki bi hoteli, da bi o vsem odločale ozke grupe. V delavskih svetih nekaterih podjetij znatno zmanjšujejo število delavcev iz neposredne proizvodnje. S tem so tesno povezana tudi prizadevanja, da bi sploh zmanjšali število članov delavskih svetov in da bi njihov mandat podaljšali na 3 ali 4 leta. Za vsem tem so težnje, da bi okrepili oziroma uzakonili določene grupe, ki bi dejansko prevzele vso oblast v podjetjih. Ko je predsednik Tito ostro obsodil takšne težnje, je poudaril, da pomeni pozabiti na delovnega človeka pozabiti na vsebino in smisel socializma.

■ **SLOVESNA PREMIERA »BITKE NA NERETVI«** — Vrhunec vseh letošnjih proslav ob dnevu republike po vsej državi je pomenila sobotna slovesna svetovna premiera filma »Bitka na Neretvi«, ki ga je režiral Veljko Bulajić, v njem pa sodeluje na tisoče ljudi, med njimi najuglednejši domači in tuji igralci, ki so se udeležili tudi premiere. Film prikazuje veliko

Pozabiti na človeka pomeni pozabiti na smisel socializma

epizodo narodnoosvobodilne borbe — bitko za ranjence. V družbi najuglednejših političnih osebnosti iz vseh republik se je premiere udeležil tudi predsednik Tito z ženo Jovanko. Film so že pred premiero prodali v 82 držav.

■ **NAGRADE AVNOJ** — Letošnje nagrade AVNOJ za ustvarjalnost in delo, ki je splošno pomembno za razvoj SFRJ, so med osmimi nagrajenci iz vse države prejeli tudi najboljši jugoslovanski športnik vseh časov Miro Cerar iz Ljubljane, akademik dr. Alija Košir iz Ljubljane za delo na področju medicinske znanosti, akademik in pisatelj Miško Kranjec ter akademik dr. Makso Snuderl iz Ljubljane za delo na področju pravne znanosti.

■ **RAZPRAVA O ZVEZNEM PRORAČUNU** — V zvezni skupščini so prejšnjo sredo začeli razpravljati o predlogu zveznega proračuna za prihodnje leto. Po besedah člana ZIS Dragiše Djokovića bo ZIS podprl le tak proračun, ki bo nadalje razbremenil gospodarstvo in omejil potrošnjo v že določene okvire. Predvidevajo, da bo v proračunu primanjkljaj, ker ne bo mogel kriti starih in tekočih obveznosti federacije.

■ **GRLIČKOV O EKONOMSKI POLITIKI** — Prejšnji torek je obiskal Slovenijo podpredsednik ZIS Aleksandar Grličkov. V pogovoru z gospodarstveniki je dejal, da se ekonomska politika za prihodnje leto zavzema za to, da bi kolikor mogoče pospeševala gospodarsko rast in s tem tudi povečanje standarda. To naj bi dosegli z uravnovešenjem cen na višji ravni in verjetno tudi z nadaljnjimi inflacijskimi posledicami.

■ **PODRAŽITEV BENCINA IN CESTNINE?** — Izvršni svet sabora Hrvatske predlaga, naj bi bencin podražili za 10 par pri litru, povečale pa naj bi se tudi cestne takse za motorna vozila.

■ **KMET — REKORDER** — Kmet Sima Djordjević iz vasi Beljajka v Srbiji je pridelal na hektarju 11.745 kg koruze in je tako postal jugoslovanski rekorder.

ČETRTI ZOB

glavi nimam treh zob. spominjam se, kako sem izgubil: morda sem v dosti preveč glodal preste, riki ali bučnice? Morda jih izgubil med vojno po njej v kakšni expres-avraciji, ko sem po hlad- jogurtu srkal vrelo eno-nico?

aj bo kakor je, trije moji lci v prednji, gornji vr- niso več na svojem de- em mestu. Toda biti v ni situaciji, priznali boste, ni ravno prijetno. Kako se v družbi nasmejem vemu vicu na široko, rezerve, kot se reče od ušesa do ušesa, ne bi moral pri tem dati o pred usta! Ali da vas dravim, ko se srečamo na pnicah, na trgu, ali na i, ali . . .?

, veliko teh »ali« ampak es malo možnosti da zo- pridem do zobov. Poseb- če so to — zlati zobje.

imam jaz te sreče, da na šni njivi ali v kolibi od- jem šop zlatnikov, a so- no, ta edini rudnik zlata namenjen širokim množicam, se strogo drži pravil.

»Svoja zlata vrata, na podlagi člena tega in tega, točke te in te, odpiramo izključno osebam, katerim manjkajo štirje naravni zobje v glavi.«

Torej, da bi lahko vzkliknil: socialni Sezam, odpri se, bi moral biti še brez enega prirojenega zoba. Kako pa ga zopet naj nimam, ko pa imam v svoji psihični konstrukciji (za interno uporabo) gromozansko vrzel — sem velik, velik bojazljivec. Dosti je, da samo pomislim na zobozdravnika in zobarske klešče, pa se mi že dvignejo lasje na glavi. Da sam obračunam z zobom? Ne, za to nimam moči! Moj bog, le zakaj sem tak revež!

Nekega dne pa mi le šine v glavo srečna ideja, da preko zvez razširim vest: »Plačam v gotovini, brez davkov in odbitkov, 50 tisočakov tistemu, ki mi brez bolečin in brez uporabe zobarskih instrumentov iz glave likvidira en zdrav, naraven zob«.

Jasno, da sem upal, da bo za tak denar zadeva hitro končana. Toda čas je mineval, jaz sem pa ves nervozen in obupan kdo ve kolikokrat že z vrhom jezika utrjeval že utrjene — tri praznine v zgornji čeljusti. Nekega večera sem se vračal iz kina in razmišljal o podvigih Jamesa Bonda, ko . . .

Bum! Začutil sem tak udarec po bradi, da sem videl tudi zvezde iz drugega vesolja. Ko sem si brisal kri z ust in računal nove praznine, utrjeval že utrjene — tri ki so se kot prikazen, skupaj z usti, katera so jih izgovarjala izgubile v noč: »Oprosti tovariš, zamenjal sem te s profesorjem matematike . . .

Povejte sedaj, dragi bralci, ali nisem imel sreče. Res da sem občutil težko pest na svoji bradi, ampak 50 tisočakov — ti so mi ostali v žepu. Obenem pa tudi možnost, da pred vrati socialnega in jasno, v njihovo breme, z vso pravico vzkliknem:

»Sezam, odpri se! Manjkajo mi štirje zobje v glavi . . .«

PERO SREČKOVIĆ

TELEFON

Zgodnja jutranja ura; tako rana, da za normalne razgovore v resnici še ni bila primerna. Pa vendar je zazvonil telefon. Zdelo se je, da je bilo tudi to, sicer glasno brnenje, bolj zaspano, morda tako kot gospodar, ki je s težavo odprl oči in se zavedel, da mora dvigniti slušalko.

»Prosim,« se je navzlic vsemu vljudno oglasil.

»Nič, prosim,« se je zaslišal na oni strani žice oster in razburjen glas, ki je nadaljeval:

»Kdaj boste prišli popravit . . .,«

»Ja, oprostite,« se je zdaj zdramil človek, ki ga je telefonski klic prehitro dvignil iz postelje in hotel še dodati, da je najbrž nekaj narobe, napačna zveza. Toda, do slednjih besed ni več prišel.

»Nikar se ne opravičujte,« je znova zarjulo na oni strani, »povejte mi rajši, kdaj boste prišli in . . .«

»Gospod ali tovariš, vseeno, kdo ste, dovolite samo majhno pojasnilo . . .«

»Nobenega pojasnila ne potrebujem, nobenega opravičila več. Predolgo vas že čakam in prevečkrat ste že obljubili . . .«

»Dovolite vendar, da končam!«

»Že spet lepe besede! Nič več ne dovoljujem. Zdaj hočem natanko vedeti, uro in minuto, ker je povsem razumljivo, da se bo to zgodilo danes . . . Hočem vedeti, kdaj boste prišli!

»Tega vam žal ne morem povedati!«

»Že spet ta nesolidnost, že spet same obljube in nič več! In na koncu še to, da mi spet ne morete povedati, kdaj boste prišli!«

»Seveda ne, saj vendar . . .«

»Nič, vendar! Ne jmejte me za norca. Če drugače ne bo šlo, se bom pritožil vašemu šefu, prijavil vas bom na najvišjo instanco!«

Zdaj je bilo tudi sobesedniku na tej strani žice dovolj in zadeva ga je začela zanimati.

»No, to se bomo smejali, ko bo prišla vaša pritožba!«

»Tako, torej! Takšen je vaš odnos do strank. Ali se zavedate, da vas mi plačujemo, da ste zaradi nas?«

»Točno. Strinjam se z vami!«

»Zdaj se še norčujete. Nesramnost!«

»Da, tako nekako!«

»Kaaaaj?«

»Vse skupaj mi že gre na smeh. Lepo zabavo ste mi privoščili v tej uri. Ne bom je pozabil. Dober začetek delovnega dneva. Naj vam povem, da ste ves ta gnev izlili na napačen naslov, da ste klicali napačno številko in da ste namesto glavnega monterja dobili — privatno stanovanje. Pa brez zamere!«

Na oni strani žice je bilo nekaj časa tiho. Še skozi slušalko se je videl dolg in razočaran obraz. Usta so ostala nema in niso mogla iztisniti skozi zobe niti tiste kratke besedice — oprostite.

Tako je, če dobite telefonsko številko glavnega monterja.

-mb

ekonomska propaganda

vaše breme - naša skrb

epp

VODOVODNA PIPA

Gospa Kokodajsičeva je kar poskočila, ko je spoznala, da glavna vodovodna pipa nekje pušča. Tudi gospod Kokodajsič se je hudo razvnel in je rekel:

— Tožil bom podjetje!

— Tožil? Reče gospa Kokodajsič, ko zasluti, da bo moral na zatožno klop tudi črnolasi inštalater.

— Seveda! potrdi soprog. Kakšen socializem se pa gremo, če ti pred dobrim tednom napravijo novo instalacijo, zdaj pa pipa toči. Sramota!

— Stopi k direktorju vodovodnega podjetja, predlaga žena.

— Jaz, da bi se pogajal s takimi nepridipravi? Ha, saj to je smešno! Ti boš šla.

— Seveda, jaz naj grem. Ljubeznivi soprog na sejo hortikulturnega društva, jaz pa naj se brigam za to pipo!

Pa je pri tem ostalo. Soprog Kokodajsič zjutraj v službo in potem kar iz službe na sejo hortikulturnega društva. Gospa Kokodajsičeva pa si nadene najlepšo obleko, se poškropi z najboljšo kolonsko in odhiti pred direktorja vodovodnega podjetja.

— Kdo pa je opravil instalacijo? vpraša direktor.

— Ah, neki črnolasi nerodnež. Zdaj pa naj pride popravit, še danes, to uro.

— Pa bi poslali koga drugega, kaj?

— Ne, tisti, ki je zagrešil, naj se tudi spokori!

Rečeno, storjeno. Nekako ob osmih pride črnolasi instalater in ugotovi, da je pipa popolnoma v redu.

— Pipa že, ampak z menoj je nekaj narobe srček! je potarnala gospa Kokodajsičeva.

Brž je na mizi narezek, v kozarcu najboljše vino. Iz želodca pride stvarca v srček, instalater postane zgovoren.

— Gospa, vi ste vendar žena občinskega moža!

— Ljubček, zato boš občinskemu možu moral popraviti pipo na občinske stroške. Kako si srčkan, instalaterček mladi!

— Tudi vi še niste za na odpad!

— Reči mi: Tudi ti si še dobra za posteljo. Hm?

— Tega pa res ne vem . . .

— Boš pa danes zvedel!

Divan je bil mehak in vzmeti so dobro delovale. Pipa je res bila popravljena, treba je bilo podpisati delovni nalog; brez tega instalater ne sme v podjetje.

Na delovnem nalogu je z debelo pisalo: Popravilo pipe šest ur. Kokodajsič Angela. In še datum je bil pripisan.

— Preveč časa sem se zamudil s pipo, trdi instalater, ko nagiba menda že deseti kozarec. Norme nisem dosegel.

— Ljubček, še presegel si jo! Prihodnji teden bo pipa spet puščala in takrat te pokličem že ob šestih zjutraj.

Soprog Kokodajsič se je vrnil šele na večer in ljubezniva soproga je pripravila zares imenitno večerjo.

Mine teden in pismonoša prinese račun. Stari ga obrača, natakne dvojna očala, potem pokliče ženo.

— Strele salamenske, popravilo pipe je trajalo šest delovnih ur, kar znaša, sliši in beri, šestdeset novih din! Ja, koliko časa pa je pravzaprav popravljal?

Žena ni prav nič v zadregi.

— Ljubi, misliš, da je takale pipa kar tako. Privije, odvije, pritisne, voda je, vode ni in tako naprej. Meni se zdi to čisto normalno.

Soprog Kokodajsič spravi račun in naslednji dan k direktorju vodovodnega podjetja.

— Škandal!

— Kaj pa se je zgodilo?

— Šest ur je popravljal to usrano pipo!

— Ja, bo kar držalo. Poslali smo vam instalaterja po vaši želji. Rečem vam, fant se na pipe imenitno razume, pa naj bo nova ali stara. Sicer pa je tukaj delovni nalog. Preberite, kaj piše.

Raztogoteni Kokodajsič bere: Ogrevanje pipe, pri vtiku navoji niso takoj prijeli, ker je pipa na nerodnem mestu, je bilo vse delo opravljeno z rokami in to od osme do štirinajste ure. Kokodajsič Angela.

Gospod Kokodajsič se strašno razjezi.

Odslej bom pipe sam popravljal! Adijo.

-dk-

gorenje - GARANCIJA

PRIJATELJ, KI NE RAZOČARA

SUPERAVTOMAT PS 653

10 programov misli in dela za vas

gorenje

TEHNIČNA IN OBLIKOVNA DOGNANOST - GARANCIJA TRAJNOSTI, VARČNOSTI IN ZANESLJIVOSTI

AVTO

revija ki je ne berejo samo možje

Povejte sosedovim, da jim manjka en družinski član:

NOVI TEDNIK

MALI OGLASI

Vsaka beseda v malem oglasu stane 0,50 Ndin (za naročnike) in 0,60 Ndin (za vse druge). Ob posredovanju naslova v upravi lista zračunamo še dodatnih 1,00 Ndin; za oglase pod šifro pa po 2,00 Ndin.

PRODAM

140 SALONITNIH plošč — 100/90, nekaj porolita 8 cm in novo dvokrilno okno iz borovine, zastekleno 140/160 centimetrov, ugodno prodam. Naslov v upravi lista.

ŠKODO in garažo prodam po ugodni ceni. Latinovič, Čuprijska 2, Celje. Ogled od 15. ure dalje.

DVE SOLEX kolesi s pomožnim motorjem, prodam zelo poceni. A. Veber, Celje, Zidanškova 8.

KRZNEN PLAŠČ, rjav, skoraj nov Bizam, prodam zelo poceni, zaradi selitve. — Ogled: Stevo Pavič, Celje, Zidanškova 4.

POLOVICO takoj vseljive hiše z vrtom in pritiklinami prodam. Igor Brance, Zadobrava 23, Škofja vas.

HIŠO z gospodarskim poslopjem in posestvom, 4 ha, — ugodno prodam. Žagar — Straška gorca 25, Prevorje.

ZIDANO garažo v Vrunčevi ulici prodam. Jože Krajcer, Celje, Kersnikova 32.

RABLJENO pohištvo, centrifugo, peč na trdo gorivo, razne izdelke prodam. Ulica 29. Novembra 48, od 9.—15. ure.

HISO z vrtom prodam ali zamenjam. V poštev pride stanovanje. Antonija Polajžer, Lopata 14a, Celje.

DVOSEDEŽNI moped Colibri, letnik 1968 in oljno peč KONTAKT 7500, prodam po ugodni ceni. Ivan Liber, — Šempeter 11.

NOV KAVČ in trodelno omaro ugodno prodam zaradi selitve. Ivan Golob, Vojnik št. 38a.

KOMBINIRANO omaro in posteljne mreže poceni prodam. Kmet, Celje, Čopova ulica 7.

OBVESTILO

Male oglase sprejemamo načelno v upravi lista vsak teden do 10. ure v soboto. Izjemoma sprejemamo naročila za male oglase iz oddaljenih krajev bolnišnic, zavodov in podobno, tudi v pismih, če nakaže naročnik istočasno ustrezno vsoto denarja.

NOVI TEDNIK, OGLASNI ODDELEK IN SPREJEM RADIJSKIH OBJAV TER ČESTITK, Celje Gregorčičeva 5, pritličje levo; telefon 31-05

SKORAJ novo motorno kolo JAWA — 2000 km, prodam. Janez Krivec, Laško, Rečica 26.

KRZNEN plašč iz lisičjih tačk, črn, dobro ohranjen ugodno prodam. Gorinšek, Celje, Trubarjeva 8. Ogled popoldne ali telefon 37-48.

KAVČ, fotelja, mizo, prodam. Ogled v nedeljo dopoldne ali vsak dan od 19. ure dalje. — Videčnik, Trubarjeva 55a/I.

ŠKODO — 67, v zelo dobrem stanju prodam zaradi bolezni. Naslov v upravi lista.

STANOVANJE

DVEMA dekletoma nudim stanovanje. Naslov v upravi lista.

MIREN fant išče sobo. Rom, Čopova 4, Celje.

ZAPOSLITEV

DEKLE za pomoč v gostilniški kuhinji ob morju, sprejmem. Naslov v upravi lista.

KUPIM

STARO opeko bobrovec kupim. Naslov v upravi lista.

RAZNO

ČEK za nabavo pohištva do 1,000.000, zamenjam za gotovino. Nudim nagrado. — Pismene ponudbe pod 150.000«.

47-LETNA z manjšim posestvom išče primernega moža, v okolici Celja. Pismene ponudbe pod »LEPA JESEN«.

OTROKA sprejmem v varstvo. Vprašati v Začretu 14a, Škofja vas.

STAREJŠI upokojenki, ki bi vsak drugi teden osem ur pazila na dojenčka, oddam sobo. Naslov v upravi lista.

AVTOMEHANIKI in ostali šoferji pozor! Strokovno poglabljam vse vrste profilov na izrabljenih gumah, ter vam zagotavljam varno vožnjo po mokrih in spolzkih cestah. Obnova velja povprečno 15 ND po kosu.. Priporoča se Janko Cerovšek, Trnovlje 16 — pri Žagi.

KAMNOSEK Martin Pevec, Šentjur 216, izdeluje nagrobne spomenike, okenske police in strešno dvorezno cementno opeko ter vsa v stroko spadajoča dela.

Klinar Miloš, ključavničarstvo Celje, Vrunčeva 14, tel. 30-51, izdeluje aluminijaste karnise v raznih barvah, okvire za rolete in vsa v stroko spadajoča dela.

SLUŽBA DRUŽBENEGA KNJIGOVODSTVA
PODRUŽNICA CELJE

razpisuje
tale prosta delovna mesta
za nedoločen čas:

— DVA ANALITIKA NA SEDEZU PODRUŽNICE V CELJU,

— DVA REFERENTA V KONTROLI ZA EKSPOZITURI ŠOŠTANJ IN SLOVENSKE KONJICE.

Za delovno mesto analitika je potrebna visoka izobrazba ekonomske ali pravne smeri, za delovno mesto referenta v kontroli pa višja izobrazba ekonomske ali pravne smeri.

Za delovno mesto analitika je na razpolago novo komfortno družinsko stanovanje.

Nadalje objavlja še tale delovna mesta:

— enega obdelovalca v plačilnem prometu za ekspozituro Šoštanj za določen čas

— enega kurjača centralne kurjave za ekspozituro Žalec v kurilni sezoni, z nepolnim delovnim časom.

Za delovno mesto obdelovalca je potrebna srednješolska izobrazba. Delovno razmerje se bo pozneje spremenilo v delovno razmerje za nedoločen čas.

Vloge, kolkovane z din 1.— upravne takse, življenjepis v rokopisu in zadnje šolsko spričevalo je treba poslati Službi družbenega knjigovodstva, podružnici Celje do 15. dec. 1969.

TRGOVSKO PODJETJE

moda CELJE

Obvestilo vsem cenjenim potrošnikom

NAŠA SPECIALIZIRANA POSLOVALNICA

VESNA

BO OD DNE 27. OKTOBRA DO 31. DECEMBRA 1969 ODPRTA

NON-STOP

OD 7.30 DO 18.30.

OB SOBOTAH OD 7.30 DO 12. URE

PRIČAKUJEMO VAŠ CENJENI OBISK IN SE PRIPOROČAMO

KOLEKTIV

Komisija za medsebojna delovna razmerja podjetja

PLINARNA - VODOVOD CELJE

objavlja
prosta delovna mesta

1. 1 MONTERJA
2. 2 ČRPALNIČARJA

Pod 1. se zahteva KV vodovodni instalater s prakso.
Pod 2. se zahteva KV strojnik ali električar.

Posebni pogoji dela pod 2. je delo v izmenah.

Prijave je poslati na Komisijo za medsebojna delovna razmerja pri Plinarni — vodovod Celje, Ljubljanska 19 do vključno 10. 12. 1969.

Po 4. členu odloka o ustanovitvi zavoda za izmero in kataster zemljišč

razpisuje
komisija za volitve in imenovanja pri skupščini občine Celje prosto mesto

DIREKTORJA
ZAVODA ZA IZMERO IN KATASTER ZEMLJIŠČ V CELJU.

Za direktorja zavoda je lahko imenovana oseba, ki poleg splošnih pogojev za sprejem na delo, izpolnjuje še te-le posebne pogoje:

— da ima končano fakulteto za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo; geodetsko komunalni oddelek,

— da ima najmanj 5 let ustreznih delovnih izkušenj ter opravljen strokovni izpit,

— da je družbeno-politično aktivna oseba.

Kandidati, ki izpolnjujejo pogoje za razpisano mesto, se naj priglasijo komisiji za volitve in imenovanja skupščine občine Celje v roku 15 dni po objavi razpisa.

Priglasitvi je potrebno priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev (diplomo) in kratek življenjepis, ki naj vsebuje podatke o dosedanjem službovanju in delu ter družbeno-politični aktivnosti.

Komisija za volitve in imenovanja
skupščine občine Celje

RADIO CELJE
ODDAJA „PO VAŠI IZBIRI"

KUPON 7

Naslov željene skladbe _____

Izvajalec _____

Vaš polni naslov _____

_____

(Poslati v pisnu ali nalepiti na dopisnico — na naslov Radio Celje — za oddajo Po vaši izbiri)

ZAHVALA

Občinski skupščini Celje se prisrčno zahvaljujeva za prekrasno darilo ob najini zlati poroki. Iskreno prisrčna hvala. Franc in Frančiška Mlakar.

RADIO LJUBLJANA

AK DAN poročila ob 5.00, 7.00, 8.00, 10.00, 11.00, 12.00, 18.00, 19.30 in ob 22.00. Pi- glasbeni spored od 4.30 4.00

PETEK, 5. DECEMBRA: 8.04 ma matineja. 9.35 Z ansamb- Mojmira Sepeta. 10.15 Pri doma. 11.00 Poročila — Tu- ni napotki za tuje goste. 12.30 tijski nasveti — inž. Viktor šek: Rezultati letošnjih sort- poskusov s krompirjem. 12.40 op zbora »Stane Žagar« iz e. 13.30 Priporočajo vam . . Naši poslušalci čestitajo in ravljajo. 15.30 Napotki za tu- 15.35 Glasbeni intermezzo. Vsak dan za vas. 17.15 Kon- po željah poslušalcev. 18.15 imam glasbo — studio Ljub- a. 19.00 Lahko noč, otroci! Minute z ansamblom Štirje či. 20.30 Top-pops 13. 21.15 aja o morju in pomorščakih. Besede in zvoki iz logov do- ih.

SOBOTA, 6. DECEMBRA: 8.04 bena matineja. 9.35 Čez trav- zelene. 9.50 »Naš avtostop«. Pri vas doma. 11.00 Poroči- — Turistični napotki za tuje e. 12.30 Kmetijski nasveti — Andrej Šalehar: Lastnosti ple- skih merjascev iz obrata Ihan. Z ansambli domačih nape- 13.30 Priporočajo vam . . . Lahka glasba za razvedrilo. Glasbeni intermezzo. 16.00 k dan za vas. 17.05 Gremo v . 18.15 Dobimo se ob isti uri. Lahko noč, otroci! 19.15 Mi- z ansamblom bratov Avse- 20.00 Spoznavajmo svet in do- ino. 22.15 Oddaja za naše iz- ence.

■ NEDELJA, 7. DECEMBRA: 6.00—8.00 Dobro jutro! 8.04 Radijska igra za otroke — Marjan Marinc: »Kukavica«. 9.05 Srečanje v studiu 14. 10.05 Še pomnite, tovariši . . Vid Jerič: Med Savo in Krko. 10.25 Pesmi borbe in dela. 10.45—13.00 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo — vmes ob 11.00 Poročila — Turistični napotki za tuje goste. 11.50 Pogovor s poslušalci. 13.15 Obvestila in zabavna glasba. 13.30—15.30 Nedeljsko športno popoldne. 15.30 Humoreska tega tedna — A. P. Čehov: Tragik po sili. 15.50 Z novimi ansambli domačih napevov. 16.30 »Po domače«. 17.30 Radijska igra — Ludvik Aškenazy: »To je bilo na vaš račun«. 19.00 Lahko noč, otroci! 20.00 »V nedeljo zvečer«. 22.15 Plesna glasba.

■ PONEDELJEK, 8. DECEMBRA: 8.05 Glasbena matineja. 9.05 Za mlade radovedneže. 10.15 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za tuje goste. 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Tugomir Cajnko: O poteku in pobudah iz razprave o gospodarstvu. 12.40 Majhen koncert pihalnih orkestrov. 13.30 Priporočajo vam . . . 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 15.30 Glasbeni intermezzo. 16.00 Vsak dan za vas. 17.05 Operni koncert. 18.15 »Signali«. 18.35 Mladinska oddaja: »Interna 469«. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansamblom Štirje kovači. 20.00 Koncert simfoničnega orkestra RTV Ljubljana. 22.15 Za ljubitelje jazza.

■ TOREK, 9. DECEMBRA: 8.04 Operna matineja. 9.35 Z ansamblom Mojmira Sepeta. 10.15 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za tuje goste. 12.30 Kmetijski nasveti - inž. Janez Saksida: Možnosti oskrbe oljarn z domačimi surovinami. 12.40 Od vasi do vasi. 13.30 Priporočajo vam . . . 14.40 Mladinska reportaža: Na poti s kitaro. 15.30 Glasbeni intermezzo. 16.00 Vsak dan za vas. 18.15 V torek na svidenje! 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansamblom Rudija Bardorferja. 20.00 Prodajalna melodij. 20.30 Radijska igra — Michel Déon: »Kletka«. 22.15 Jugoslovanska glasba.

■ SREDA, 10 DECEMBRA: 8.04 Glasbena matineja. 10.15 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za tuje goste. 12.30 Kmetijski nasveti — Valentin Benedičič: O Apimondiji. 12.40 Trio Borisa Franka z vokalnim tercetom. 13.30 Priporočajo vam . . . 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 15.30 Glasbeni intermezzo. 16.00 Vsak dan za vas. 17.05 Mladina sebi in vam. 19.00 Lahko noč, otroci! 20.00 »Ti in opera«. 22.15 S festivalov jazza. 23.05 Literarni nokturno.

■ ČETRTEK, 11. DECEMBRA: 8.04 Glasbena matineja. 10.15 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki . . tuje goste. 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Milena Jazbec: Zakaj obrezujemo sadno drevje. 12.40 Čez polja in potoke. 13.30 Priporočajo vam . . . 14.05 »Pesem iz mladih grl«. 14.40 Lirika za otroke: »Mehurčki«. 15.30 Glasbeni intermezzo. 16.00 Vsak dan za vas. 18.15 »Morda vam bo všeč«. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute s pevcem Ninom Robičem. 20.00 Četrtkov večer domačih pesmi in napevov. 21.00 Literarni večer. 22.15 Večer pri hrvatskih skladateljih

TELEVIZIJSKI SPORED

EDELJA, 7. DECEMBRA

00 MADŽARSKI TV PREGLED (Pohorje, Plešivec) (Bg)
00 PO DOMAČE (Lj)
15 KMETIJSKI RAZGLEDI: Gnojila, Kako se razmnožujejo rastline (Lj)
00 KMETIJSKA ODDAJA (Bg)
45 PROPAGANDNA ODDAJA (Ljubljana)
50 OTROŠKA MATINEJA: Nove dogodivščine Huckleberryja Finna, Stan in Olio (Lj)
TV KAŽIPOT (Lj)
ŠPORTNO POPOLDNE
10 AVTOBUSNA POSTAJA — ameriški celov. film (Lj)
45 CIKCAK (Lj)
00 TV DNEVNIK (Bg)
00 3—2—1 (Lj)
05 HUMORISTIČNA ODDAJA (Beograd)
20 VIDEOFON (Zg)
35 SPORTNI PREGLED (JRT)
46 TVD (Beograd)

PONEDELJEK, 8. DEC.

15 TV V ŠOLI (Zg)
00 NEMŠČINA (Zg)
45 ANGLEŠČINA (Zg)
00 OSNOVE SPLOŠNE IZOBRAZBE (do 11.30) (Bg)
45 TV V ŠOLI — ponovitev (Zagreb)
00 NEMŠČINA — ponovitev (Zg)
15 ANGLEŠČINA — ponovitev (Zagreb)
00 FRANCOŠČINA (Bg)
45 MADŽARSKI TV PREGLED (Beograd)
50 OSTRŽEK — mladinski film (Ljubljana)
00 PO SLOVENIJI (Lj)
25 PROPAGANDNA ODDAJA
00 PRIPRAVA HUDO POŠKODOVANEGA ALI OBOLELEGA ZA TRANSPORT
00 NIZOZEMSKA GLASBENO DOKUMENTARNA ODDAJA (Zagreb)
00 KALEJDOSKOP (Lj)
45 CIKCAK (Lj)
00 TV DNEVNIK (Lj)
00 3—2—1 (Lj)
15 Ivan Cankar: POLIKARP — TV drama (Lj)
Franz Liszt: PRELUDIJ (Lj)
POROČILA (Lj)

gi spored:

00 VEČERNI ZASLON (Saraj.)
15 TV VRTEC (Zg)
00 MALI SVET (Zg)
00 ZNANOST (Bg)
00 GLASBENA ODDAJA (Zg)
00 TV POŠTA (Zg)
15 TV PROSPEKT (Zg)
00 TVD (Bg)
00 SPORED ITALIJANSKE TV

TOREK, 9. DECEMBRA

9.35 TV V ŠOLI (Zg)
10.30 RUŠČINA (Zg)
11.00 OSNOVE SPLOŠNE IZOBRAZBE (Bg)
14.45 TV V ŠOLI — ponovitev (Zg)
15.40 RUŠČINA — ponovitev (Zg)
16.10 ANGLEŠČINA (Bg)
16.40 ODDAJA ZA PROSVETNE DELAVCE (Bg)
17.50 RISANKA (Lj)
18.00 LUTKOVNA ODDAJA (Sk)
18.20 OBREZJE — oddaja za italijansko narodnostno skupino (Ljubljana)
18.40 TORKOV VEČER POD LIPO (Jelovcica) (Lj)
19.05 NA SEDMI STEZI (Lj)
19.45 CIKCAK (Lj)
20.00 TV DNEVNIK (Lj)
20.30 3—2—1 (Lj)
20.35 VELIKA IMENA SODOBNEGA FILMA: Luchino Visconti — OBSEDENOST — italijanski film (Lj)
22.40 POROČILA (Lj)

Drugi spored:

17.25 POROČILA (Zg)
17.30 KRONIKA (Zg)
17.45 RISANKA (Bg)
18.00 LUTKOVNA ODDAJA (Sk)
18.20 SVET NA ZASLONU (Zg)
19.00 NARODNA GLASBA (Bg)
19.15 REPORTAŽA (Bg)
19.45 PROPAGANDNA ODDAJA (Sarajevo)
20.00 TVD (Zg)
21.00 SPORED ITALIJANSKE TV

SREDA, 10. DECEMBRA

9.35 TV V ŠOLI (Zg)
17.15 MADŽARSKI TV PREGLED (Pohorje, Plešivec) (Bg)
17.45 RASTIMO — oddaja za otroke (Bg)
18.30 PISANI TRAK (Lj)
18.45 ČLOVEK — serijski film (Lj)
19.15 ZAGREBŠKI GLASBENI BIENALE (Zg)
19.45 CIKCAK (Lj)
20.00 TV DNEVNIK (Lj)
20.30 3—2—1 (Lj)
20.35 SLAVNOSTNA AKADEMIJA OB 50-LETNICI SLOVENSKE FILHARMONIJE (Lj)
21.35 NOGOMET ANGLIJA : PORTUGALSKA — posnetek (Lj)
23.06 POROČILA (Lj)

Drugi spored:

17.25 POROČILA (Zg)
17.30 KRONIKA (Zg)
17.45 RASTIMO (Bg)
18.30 VELIKA PUSTOLOVŠČINA (Beograd)
19.00 ZAKONSKA POSVETOVALNICA (Bg)
19.15 GLASBENA ODDAJA (Zg)
19.45 CIKCAK (Lj)
20.00 TVD (Zg)
21.00 SPORED ITALIJANSKE TV

ČETRTEK 11. DECEMBRA

9.35 TV V ŠOLI (Zg)
10.30 NEMŠČINA (Zg)
10.45 ANGLEŠČINA (Zg)
11.00 FRANCOŠČINA (Zg)
14.45 TV V ŠOLI — ponovitev (Zg)
15.40 NEMŠČINA — ponovitev (Zg)
15.55 ANGLEŠČINA — ponovitev (Zagreb)
16.10 OSNOVE SPLOŠNE IZOBRAZBE (do 16.40) (Bg)
18.00 TIKTAK: O belem mačku, ki je bil čisto črn (Lj)
18.15 PO SLOVENIJI (Lj)
18.40 SPOMINI EDVARDA KARDELJA
19.10 DUBROVNIŠKE POLETNE PRIREDITVE (Zg)
19.45 CIKCAK (Lj)
20.00 TVD (Lj)
20.30 3—2—1 (Lj)
20.35 T. Mann — BUDDENBROOKOVI — nadaljevanje (Lj)
21.20 KULTURNE DIAGONALE (Lj)
22.05 SHENANDOAH — serijski film (Lj)
22.30 POROČILA (Lj)

PETEK, 12. DECEMBRA

9.35 TV V ŠOLI (Zg)
11.00 ANGLEŠČINA (Bg)
14.45 TV V ŠOLI — ponovitev (Zg)
16.10 OSNOVE SPLOŠNE IZOBRAZBE (Bg)
16.45 MADŽARSKI TV PREGLED (Pohorje, Plešivec) (Bg)
17.45 NOVE DOGODIVŠČINE HUCKLEBERRYJA FINNA — serijski film (Lj)
18.15 MLADINSKI KONCERT (Bg)
19.00 SVET NA ZASLONU (Lj)
19.50 CIKCAK (Lj)
20.00 TV DNEVNIK (Lj)
20.30 3—2—1 (Lj)
20.35 MOJSTRI BESEDE NA FILMSKEM TRAKU: Glad — dansko-norveški-švedski film (Lj)
22.23 TOP-POPS — posnetek radijske oddaje (Lj)
22.55 POROČILA (Lj)

SOBOTA, 13. DECEMBRA

9.35 TV V ŠOLI (Zg)
17.45 NARODNA GLASBA (Bg)
18.15 VELIKI POTEPUH — mladinska igra (Zg)
19.15 OBDOBJE SVETOVNE VOJNE — oddaja Sprehod skozi čas (Lj)
19.40 PET MINUT ZA BOLJŠI JEZIK (Lj)
19.45 CIKCAK (Lj)
20.00 TV DNEVNIK (Lj)
20.30 3—2—1 (Lj)
20.35 FESTIVAL JLA — prenos (Beograd)
21.45 REZERVIRANO ZA SMEH (Ljubljana)
22.00 NOVI ROD — serijski film (Ljubljana)
22.50 TV KAŽIPOT (Lj)
23.10 POROČILA (Lj)
23.15 FINALE FESTIVALA JLA (Beograd)

po več kot 50 letih bo ponovno izšla

SLOVENSKA STOLETNA PRATIKA

v knjižni zbirki BABIČINA SKRINJA

Danes lahko marsikaj, kar so stare pratike prinašale, brez škode pogrešate, še vedno pa je vrsta vprašanj, na katera boste našli odgovor v pratiki:

— o mesecih, praznikih, običajih, kmečkih opravilih in slovenski kuhinji
— stari slovenski pregovori in rekla
— večni koledar, premakljivi in nepremakljivi prazniki
— deželni in farni patroni, seznam godov
— mesečni horoskopi
— Nostradamusove prerokbe itd.

Nepreklicno naročam _____ izvodov knjige

SLOVENSKA STOLETNA PRATIKA

Ceno 12.— Ndin bom poravnal takoj po prejemu knjige.

Ime in priimek _____

Naslov _____

_____

Podpis

BABIČINA SKRINJA

Izdaja: ČGP DELO NOVI TEDNIK CELJE

Kasnejši indijski podkralj Curzon je bil na obisku v Indiji. Na Ceylonu je vprašal domačine, kje bi se lahko kopal, ne da bi se mu bilo treba bati krokodilov. Ustregli so mu in pokazali iskani prostor. Ko se je okopal, ga je zanimalo, zakaj tam ni krokodilov. Prijazni Indijec mu je povedal, da je na tistem mestu navadno mnogo morskih psov in se ga zato krokodili izogibajo.

vsak četrtek

antena

ZA MLADE PO SRCU

obogatite praznike s skodelico

merx KAVE

1894 1969 75 LET EMO

VSAK KUPEC sobne peči EMO sodeluje pri NAGRADNEM ŽREBANJU

Lanskoletni nagrajenec IVAN OCEPEK iz Ljubljane je dvakrat zadovoljen.

Mogoče boste letos vi...

EMO 3 sobna peč na olje 3000-4000 kcal/h z AET prižigalcem

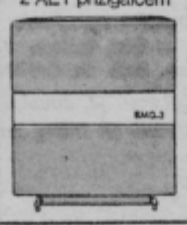

EMO 5 sobna peč na olje 5000 kcal/h z AET prižigalcem

EMO 8 sobna peč na olje 7500 kcal/h z AET prižigalcem

KAMIN EMO 5 sobna peč na premog 5000 kcal/h

1. nagrada RENAULT 16 TS
2.–26. nagrada POTOVANJE V TUJINO za dve osebi
27.–60. nagrada IZDELKI „EMO"
Žrebanje meseca decembra v Beogradu

NOVI TEDNIK

FOTO VESTI

Slika 1

Med obiskom v Celju se je član sveta federacij tov. Edvard Kardelj pogovarjal s širšim politično aktivom. Razpravljali so o nekaterih problemih s moupravljanja z ozirom na 15. ustavni amandm Na sliki vidimo Kardelja skupaj s predsedni skupščine občine Celje Olgo Vrabičevo.

Foto: Prem

Slika 2

Tik pred prazniki je podpredsednik celjske obči ske skupščine inž. Dušan Burnik (na desni) izroč namenu prvi del rekonstruirane Dečkove ceste Celju. Gre za 935 metrov dolg odsek od zavoda z požarno varnost proti cesti na Ostrožno, ki je širo 9 oziroma 10 metrov. Za ta dela so namenili 2,492.0 dinarjev. (Foto: M. B

Slika 3

Med gostovanjem v Brnu so si člani celjske hok ske ekipe ogledali znamenitosti mesta in pri te obiskali tudi starodavni grad Špilberk, ki prav prav hrani vso pisano in tudi krvavo zgodovin glavnega mesta Moravske. (Foto: M. B

Slika 4

Minuli teden je bila med obiskom v Sloveniji po ska parlamentarna delegacija. Obiskala je tudi naš območje in sicer Žalec, kjer so se pogovarjali predstavniki kmetijskega kombinata, ter Velenj kjer so bili na obisku v »Gorenju« od koder je tu naš posnetek. (Foto J. Kr.

Besedo ima:

TONI HERCFELER

»Kaj si ti tako popoln, Hercfeler, da o sebi, svojih napakah in pomanjkljivostih nikoli nič ne spregovoriš?« me je nekega jutra že na vsezgodaj »pozdravila« znanka. »Imaš malo potrpljenja?« sem jo vprašal. Ker ni ugovarjala, sem ji začel drobiti stvari, katere bi ob kakšni drugi priložnosti težko spravil iz sebe.

»Poslušaj, kaj se mi je zgodilo pretekli mesec. Opoldne je lilo kot iz škafa, pa sem bil brez dežnika. Moral sem nujno v mesto po opravkih. Ko tako z glavo, potegnjeno med obe rami, stopam kakih 100 metrov iz luže v lužo, zagledam punco z lepim dežnikom. Spomnil sem se, da je zelo vljudno, če moški, ki stopa ob ženski, le-tej pridrži dežnik. Pohitel sem za njo in ujel korak vštric z njenim. – Saj dovolite, prosim — in sem stegnil z roko proti njenemu dežniku. Že v istem hipu me je oplazila njena dlan. Kar plosknilo je po sveže obritem licu. Bil sem prisiljen »pritisniti na zavoro« in pri prvi ulici kreniti v desno.

Polomil sem ga tudi te dni. Stara mama mi je kar naprej dopovedovala, naj za božjo voljo, vendar kupim kakšno kilo masti več kot potrebujemo. —Nikoli se ne ve, je dejala, kdaj ti to pride prav. In je imela ženska čisto prav, zakaj zmanjkalo je masti in končno še olja. — Poslušaj, Toni, je dejala, bomo mar sedaj zabelili stvari z lojem, kakor v časih I. svetovne vojne? Ljudje, ljudje, kaj vse nas v obilni letini doleti. Še vsa sreča, da prašiči hitreje rastejo od človeških možgan, zakaj predolgo bi morali čakati, da se zadeve normalizirajo, če bi računali na razraščanja nezadosti razvitih možganov tistih, ki imajo na skrbi sinhrono proizvodnjo in preskrbo z živili. O cenah da ne govorim. V slabem letu je šla mast kar za 100 odstotkov gor, zavest pa, prmej ... Seveda je vprašljivo ob tem tudi, kakšna zavest, kako zasukana? Nekomu na primer lahko ob nenehnih podražitvah narašča zavest, da vse to zares pelje k stabilizaciji gospodarstva, osebnega standarda in k vsesplošni blaginji. O, so tudi taki.«

UMAZAN JEZIK

Bili so časi, ko so denuncianti imeli raj. V srednjem veku so tako ovajali čarovnice, med minulo vojno pa simpatizerje odpora in njihove svojce. Bili so primeri, ko so koga spravili s sveta že samo zato, ker je bil v sorodu s partizanom ali komunistom.

Od takrat je minilo veliko let in preteklo veliko vode. Nihče danes zaradi sorodstva s kom ne trpi, kajti vsak je odgovoren le zase in tatov brat je lahko nadvse spoštovanja vreden mož.

x x x

Toda škodovati pa se vseeno še da. Vliti je treba kanček suma..

Dva poznam. Oba sta na enakih družbenih položajih, oba imata enake možnosti za uveljavljanje. No, pa ima eden morda več uspehov z odkritim in poštenim odnosom do sodelavcev in je morda včasih le premalo taktik. Drugi pa s spretnostjo, zvitostjo doseže marsikaj, kajti ljudje vedo, da z njim ni dobro češenj zobati.

Toda kadar sta njuna kolektiva na »tapetu«, kadar na višjem mestu merijo uspehe, takrat spet njuna značaja žanjeta po svoje. Prvi je včasih zaradi odkritosti neprijeten, pa spet prikupen. Drugi pa zna spretno garnirati in kot temu pravimo, pljuvati višjim na karbid.

x x x

Toda prvi ima »strahovito« madež nad seboj, ki ga pa pred nikomur ne skriva. Brata ima v eni izmed vzhodnoevropskih držav. Tam je od konca vojne, ko je toliko naših jantov šlo na vzhod na šolanje. Prvi znanec svojih stikov z bratom ne skriva, kot tisti, ki ob eni priložnosti skriva svojo pobožno mater, drugič pa svojo rdečo legitimacijo.

No, in ko je pred meseci bilo spet precej debat okoli Češkoslovaške in brez te téme ni minul noben javni sestanek, se je zgodilo, kot že marsikdaj. V debati sta si o nekem načelnem vprašanju bila nasprotna. Ker pa je zmagovalo stališče prvega, ki je bil za nekoliko več reda in poštenosti, je drugi nenadni prehod na češkoslovaško vprašanje izkoristil kot kapital:

— Čuj, kolega. Je bil tvoj brat, ki je tam in tam, tudi na Češkem? —

Rekel je dovolj glasno, da so vsi slišali.

Vliti je treba kanček suma...

—ček

sosed sosedu

POMAGAJ SI SA
IN UNIOR
TI BO POMAGA

NOVI TEDNIK — Uredn ništvo in uprava Celje, Gre gorčičeva 5, poštni preda 161. Urejuje uredniški od bor. Glavni urednik BER NARD STRMČNIK, odgo vorni urednik JURE KRA ŠOVEC. NOVI TEDNIK izhaja od decembra 196 kot naslednik CELJSKEGA TEDNIKA, ki je izhajal od 1955 leta NOVI TED

48

NIK izhaja vsako sredo Izdaja ČGP »DELO« — enota informacije propaganda Celje. Tisk in kli šeji ČGP »DELO«. Roko pisov ne vračamo. Cena posamezne številke 60 par letna naročnina 30 din polletna 15 din. Za tujine znaša naročnina 60 din Tekoči račun 507-1-1290 TELEFONI: uredništvo 23-69, mali oglasi in na ročnine, ekonomska propaganda 31-05, podružnica 28-00